

ஷ
ந
து

ஸ்ரீ
ராம

H
I
N
D
U
O
L
I

அகில விளங்கை இந்து மாஸ்க்ரஸ்
காலாண்டிதழி

Quarterly of
All Ceylon Hindu Congress

தெபாம் - 15

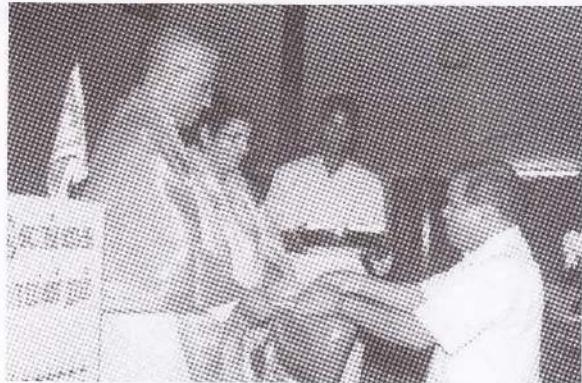
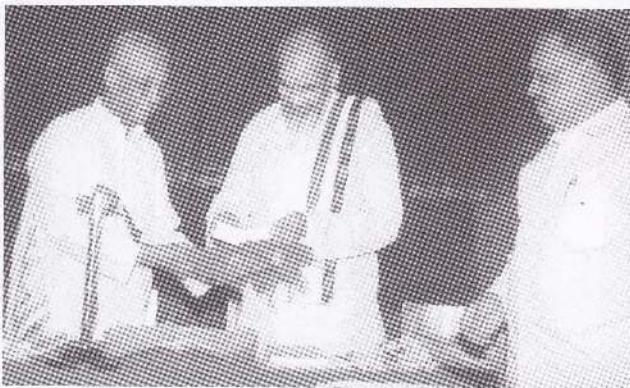
சுடப் - 01

ஸ்ரீஸ்ரீ அழகமுகநாவலர் நீதனவுச் சுறப்பநழி

**"Studies in Hinduism" நூல் வெளியீட்டு விழாவும்
இரத்மலானை மாணவர் விடுதி பள்ளைகளின் பிறந்தநாள் வைபவழும் (21.08.2010)**

மாமன்றத் தலைவர் மனிதநீயர் வி. கயிலாசபிள்ளை, பிரதம விருந்தினர் ஓய்வுபெற்ற நீதியரசர் சி. வி. விக்னேஸ்வரன், சிறப்பு விருந்தினர் சிவப்ரீ. ம. பாலகைலாசநாத சுர்யா, மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் ஆகியோர் உரையாற்றுகிறார்கள்.

நீதியரசர் சி. வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்களும், மாமன்றப் பொருளாளர் வி. கந்தசாமி அவர்களும், மாமன்றத் தலைவரிடமிருந்து நூலைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். அருட்சீக கலாநிதி மு. கதிர்காமநாதன், திருமதி ஆ. கயிலாசபிள்ளை

திருமண பந்தத்தில் பொன்விழா கண்ட மாமன்றத் தலைவர் மனிதநீயர் வி. கயிலாசபிள்ளை தம்பதியினரை, மாமன்றப் பிரதித் தலைவர் திரு. மா. தல்யோகராஜா தம்பதியினர் மலர்மலை அணிவித்து கொரவிக்கிறார்கள்.

இரத்மலானை மாணவர் விடுதி பள்ளைகளின் பிறந்தநாள் வைபவழும்.

பஞ்சபுராணங்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

(திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளியது)

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமகளை யஞ்சோம்
நரகத்தி விடப்படுமாம் நட்டை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பின்யியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
இன்பமே யெந்நானுந் துங்ப மில்லை
தாமார்க்கும் குடியல்லாத் தாங்கை யான
சங்கரன்நற் சங்கவென் குழுவோ காதிற்
கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாப்க்
கொப்பாலர்ச்சே வடிவிளையே கறுகி ணோமே !

திருவாசகம்

(மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது)

பண்ணினேர் மொழியான் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திண்ணமே யாண்டாய் சிவபூத் தரசே
திருப்பெறுந் துறையுறை சிவனே
எண்ணமே புட்டவாய் மூக்கொடு செனிகண்
என்றிவை நீங்கணே வைத்து
மண்ணின்டே வடியேன் வாழ்க்கேலன் கண்டாய்
வருகவென் நநுள்புரி யாயே !

திருவிசைப்பா

(திருவாவியமுதனார் அருளியது)

கையல் மாதொரு கவன் மால்விடை
யேறி மாங்மறி யேந்தியதுபங்
கையன் கார்ப்பரை யாங் கறைக்
கண்டன் கணல் மழுவான்
ஜயன் ஆராட ஸாடு வாணனி
நீர்வயல் தில்லையம் பலத்தான்
செப்ப பாதும் வந்தென் சிந்ததை
யுள்ளிடம் கொண் டன்வே !

திருப்பல்லாண்டு

(சேந்தனார் அருளியது)

ஆரார் வந்தார் அபரர் குழாத்தில்
அஸ்தியுடை ஆதிரை நாள்
நாரா யண்ணொடு நான்முகன்
இரவியும் இந்தி நனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசைய ணைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொங்குகழ் பாழுயும் ஆழுயும்
பல்லாண்டு கவறுதுமே!

திருப்புராணம்

(சேக்கிழார் அருளியது)

செறிதரு முயிர்தொறுந் தீகழ்ந்து மன்னிய
மறுவறு மரனட மரபின் மேனியே
அறுவகை நெறிகளும் பிறவு மாக்கை
இறைவிதன் மரைஷியிறங்கி யேத்துவாம்!
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

இந்து ஒளி

தீபம் - 15

சுடர் - 01

விகிர்தி வருடம் கார்த்திகைத் திங்கள் 29^{ஆம்} நாள்

15.12.2010

திறையருள் நுணைகொண்டு எம் பணி தொடர்டும்

மாயன்றத்தின் சமய, சமுகநல், கல்விப் பணிகள் நாடாளாவிய
ரீதியில் வெற்றிகரமாகத் தொடர்த்து கொண்டிருப்பது
மன்றிறைவைத் தருகிறது. மாயன்றத்தின் சேவைகளுள் ஒன்றாக
காலங்டிதழாக வெள்வந்துகொண்டிருக்கும் ‘இந்து ஒளி’
சஞ்சிகை பதினைந்தாவது வருடத்தில் அடியெடுத்து வைக்கிறது
என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும்.

உஸ்களீன் கரங்களீல் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும்
பதினைந்தாவது வருடத்தின் முதலாவது இதழ் ஆறுமுதநாவலர்
நீணவுச் சிறப்பிதழாகவும், திருவெழ்பாவை உற்சவ
சிறப்பிதழாகவும் மலர்ந்திருக்கிறது.

மாயன்றத்தின் மற்றுமொரு சிறப்புச் சேவையாக நடுத்தீர்ப்பு
நிலையமிருந்து உதயமாகியிருப்பதை இந்து மக்கள்
அனைவருக்கும் அறியத்தகுகின்றோம். இந்து ஆலயங்கள் மற்றும்
இந்து நிறுவனங்களில் ஏற்படும் லினக்குகளையும்,
பிரச்சினைகளையும் மத்தியஸ்தம் செய்து தீர்த்து வைக்கும்
வகையிலான செயற்பாடுகளை மாயன்றத்தின் நடுத்தீர்ப்பு
நிலையம் முன்னடைந்துச் செல்லும். இது சம்பந்தமான
செயலமர்வும் கலந்துரையாடலும் கடந்த நாலும்பர் மாதம் 28ஆம்
திகதியன்று பம்பலப்பிடிச் சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடந்துள்ளது.
இது பற்றிய செய்திகளையும் தகவல்களையும் பத்திரிகைகளின்
ஊடாக இந்து மக்களுக்கு அறியச் செய்தியிருந்தோம். ‘இந்து ஒளி’
சஞ்சிகையிலும் செய்தி வெளியாகியிருக்கிறது. மாயன்றத்தின்
சிறப்புச் சேவையாக ஆரம்பமாகியுள்ள இதற்கு இந்து மக்களீட்டிற்குந்து பெரிதும் வரவேற்பு கிடைத்திருக்கிறது. இந்து ஆலயங்கள், இந்து நிறுவனங்கள் என்பன இந்த வசதியை நன்கு
பயன்படுத்திக் கொள்ளும் என நம்புகின்றோம்.

மாயன்றத்தின் மற்றுமொரு செயற்தீட்டமாகசைவவித்தகர்
பயிற்சி நெறியென்றை யாழ்ப்பானத்தில் ஆரம்பிக்க
விருக்கிறோம் என்ற நல்லசெய்தியையும் சொல்லி வைக்க
விரும்புகிறோம். நல்லார், கோயில் வீதியில் அமைந்துள்ள
மாயன்ற யாழ். பிராந்திய பணிமனையில் இந்தப் பயிற்சிநெறி
விரைவில் தொடர்க்கவிருக்கிறது.

சைவ மறுமலர்ச்சியையும், சமுகச் சீதிருத்தத்தையும்
ஏற்படுத்திய நாவலர் பெருமானுக்கு, அவரது சிறப்பான பணியை
மறவாது - சைவத் தமிழ் உலகம் போற்றித் துதித்து வரும்
வேளையில், மாயன்றமும் வருடந்தோறும் அவரது நீணவுதீன
வைபவத்தை நடத்தி வருவதும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.
மாயன்றமும், நாவலர் வழிநீண்டு, அன்னரது சமய, சமுகப்
பணிகளை தொடர்வது இன்றைய சமுதாயத்திற்குச் செய்யும்
பேருதவியாகமட்டுமல்ல, காலத்தின் தேவையாகவும் அமைகிறது.

இன்னும் ஒரு மாதாகவும் தைத்திங்கள் உதயமாகிறது.
“தைப்பிரந்தால் வழியிருக்கும்” என்ற நல்லசைவக்கிறு அமைய,
மாயன்றத்தின் நற்பணிகளும் இனிவரும் காலங்களிலும்
சிறப்பாகவும், வெற்றிகரமாகவும் தொடரும் என்பதில்
நம்பிக்கைகளை ஒன்று இதற்காக இறையருளை வேண்டிப்
பிராந்திக்கின்றோம்!

இந்தச் சுடில்...

• பஞ்ச புராணங்கள்	01
• நாவலரின் வாழ்க்கை வரலாறு	03
• இலங்கையில் சைவ சமய மறுமலர்ச்சியில் ஆறுமுகநாவலரின் பங்களிப்பு	04
• கந்தன் என்ற நாமம் கவியுக வெப்பைத் தணிக்கும்	07
• கந்தசங்கி காலச் சிந்தனைகள்	09
• அருள் அறிவு	13
• மகத்துவமிக்க நவராத்திரி	14
• திருவைந்தெழுத்துச் சிறப்பு	16
• நந்திக்கொடியும் உலகளாவிய ரீதியில் அதன் நடைமுறையும்	19
• நாட்காட்டி	20
• ஞானத்தை தேடி அடைய உறுதுணையாம் சமயம்	22
• வாக்சரும் வாக்ச முனிவரும்	24
• சிறுவர் ஒளி - சிந்தனைக் கதைகள்	27
• மாணவர் ஒளி - பெரிய புராணக் கதைகள்	28
• நமச்சிவாய வாழ்க	29
• மங்கையர் ஒளி - மார்கழியின் மகத்துவம்	30
• திருவெம்பாவை	32
• இந்துப் பண்பாட்டில் நடனக்கலை பெறும் முக்கியத்துவம்	34
• நாவலப்பிட்டி சிவதொண்டர் ஆன்மீக விழா	37
• செய்திக் குறிப்புகள்	39

அடுத்த சுடர்
விகிர்தி வருடம்
தத - பங்குனி

வாழ்த்து

சிவனாடியே சிந்திக்கும் சிவனாடியார் பதம் வாழ்க பவமது நீங்க மேலாம் பரனான் வேண்டுத் தவமது புரிந்து மற்றும் தரணியிலுள் னோவெல்லாம் சிவநெறி வழியே நின்று சீருடன் நீடுவாழ்க !

நெந்து ஒளி

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் விகிர்தி வருடம் ஜப்பசி – மார்கழி இதழ் கார்த்திகைத் துங்கள் 29^{ஆம்} நாள்

15.12.2010

ஆசிரியர் குழு :

பேராசிரியர் அ. சன்முகதாஸ் கவாந்தி குமரசாமி சோமசுந்தரம் சிவநீதி ம. பாலகைவாசநாத சார்வா திரு. கந்தையா நீலகண்டன் திரு. த. மீனாகரன்

ஒரு சிரதியின் விலை ரூபா 30.00 வருடாந்தச் சந்தா [உள்ளாடு] ரூபா 120.00 [தபாற் செலவுதனி] வருடாந்தச் சந்தா [வெளிநாடு] US டெலர் 10.00

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

A.C. H. C. கட்டடம்
91/5, சேர் சிற்றம்பலம் ஏ. கார்ட்னர் மாவத்தை,

கொழும்பு-2, இலங்கை.

இணையத்தளம் : <http://www.hinducongress.lk>

மின்னஞ்சல் : hinducongress@gmail.com

தொலைபேசி எண் : 2434990, தொலைநகல் : 2344720

இந்து ஒளியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் ஆக்கிரேயான்களுடையதே.

HINDU OLI
Aipasi - Markazhi Issue of
ALL CEYLON HINDU CONGRESS
15th November 2010

Editorial Board :

Prof. A. Shanmugadas
Dr. Kumarasamy Somasundaram
Sivasri M. Balakailasanatha Sarma
Mr. Kandiah Neelakandan
Mr. D. Manoharan

Price : Rs. 30.00 Per copy
Annual Subscription (Inland) Rs. 120.00
(Postage Exclusive)
Annual Subscription (Foreign) U. S. \$ 10.00
(Including Postage)

ALL CEYLON HINDU CONGRESS

A.C.H.C. Bldg.

91/5, Sir Chittampalam A. Gardiner Mawatha
Colombo - 2, Sri Lanka.

Website : <http://www.hinducongress.lk>

E-Mail : hinducongress@gmail.com

Telephone No.: 2434990, Fax No.: 2344720

Next Issue :

Thai - Pankuni

Views expressed in the articles in Hindu Oli
are those of the contributors.

நாவலரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்

ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சித்திரபானு வருடம் மார்க்கி மாதம் 5ஆம் நாள் (18.12.1822) புதன்கிழமை பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் ப. கந்தப்பிள்ளை, தாயார் பெயர் சிவகாமியார்.

இவர் ஜந்தாவது வயதில் நல்லூர் கப்பிரமணிய உபாத்தியாரிடமும் நல்லூர் வேலாயுத முதலியாரிடமும் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றார். 1834ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதத்தில் யாழ். வெஸ்லியன் மிஷன் கல்லூரியில் (பின்னர் மத்திய கல்லூரி என அழைக்கப்பட்டது) ஆங்கிலக் கல்வி கற்கத் தொடாங்கினார். அதேவேளையில் இருபாலை நென். சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் ம. சரவணமுத்துப் பலவர் ஆகியோரிடம் தமிழ் கற்றார். 1841ஆம் ஆண்டில் யாழ். வெஸ்லியன் மிஷன் கல்லூரியில் தமிழ், ஆங்கில ஆசிரியாக நியமனம் பெற்றார்.

நாவலர் 1847 மார்க்கி மாதத்தில் வண்ணை வைத்தீக்கவரன் கோயில் வசந்த மண்டபத்திலே சமயச் சொற்பொழிவு செய்ய ஆரம்பித்தார். அவரது வேதாகம மொழிபொய்ப்பை ஒப்புவிப்பதற்காக பேர்சிவல் பாதிரியாருடன் 1848ஆம் ஆண்டு முதலாவது இந்தியப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார். அதே ஆண்டு ஆவணி மாதத்தில் யாழ். வண்ணார்பண்ணையில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை ஸ்தாபித்தார். 1848 புரட்டாதி மாதத்தில் வெஸ்லியன் மிஷன் கல்லூரியின் ஆசிரியர் பதவியிலிருந்து விவகிக் கொண்டார்.

1849ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் அச்சியந்திரம் வாங்குவதற்காக இரண்டாவது இந்தியப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார். அந்தவேளையில்தான் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அவருக்கு “நாவலர்” என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கொள்வித்தது.

1854ஆம் ஆண்டு ஜூப்பசி மாதத்தில் மூன்றாவது இந்தியப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார். தொடர்ந்து 1858ஆம் ஆண்டு

ஆணி மாதத்தில் நான்காவது இந்தியப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார். அப்போது சென்னையில் வித்தியாநுபாலன் அச்சியந்திரசாலையை ஸ்தாபித்தார். சென்னையில் தங்கியிருந்த காலத்தில், சிதம்பரத்தில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை நிறுவுவதற்கான ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்திருந்தார். 1862 பங்குணி மாதம் யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய ஆறுமுகநாவலர், அதே ஆண்டு வைகாசி, ஆடி மாதங்களில் வண்ணை சைவ வித்தியாசாலையிலும் பருத்தித்துறை சித்தி விநாயகர் கோயிலிலும், சிதம்பரத்தில் சைவ வித்தியாசாலை நிறுவுவதற்காக சைவ அன்பர்களின் உதவியைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வகையில் சமயச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார். சைவ அன்பர்களிடமிருந்து நிதியுதவிகள் கிடைத்தன.

1864ஆம் ஆண்டு தை மாதத்தில் ஜந்தாவது இந்தியப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார். அதே ஆண்டு ஜூப்பசி மாதத்தில் சிதம்பரத்தில் சைவ வித்தியாசாலையை ஸ்தாபித்தார். ஆறு வருடாலத்தின் பின், 1870 மாசி மாதம் யாழ்ப்பாணம் திரும்பினார். 1872ஆம் ஆண்டில் யாழ். வண்ணார்பண்ணையில் சைவ ஆங்கில வித்தியாசாலையையும், கோப்பாய் புலோலி ஆகிய இடங்களில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையையும் நிறுவினார்.

ஆறுமுகநாவலரின் சமய, சமூக கல்விப் பணிகள் சிறப்பாகத் தொடர்ந்தன. சமயச் சொற்பொழிவுகளையும் நிகழ்த்தி வந்தார். 1879ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதத்தில் சுந்தரலூர்த்தி நாயனார் குருபூசையின் போது நிகழ்த்திய நாவலரின் சொற்பொழிவே, இவரது இறுதி நிகழ்வாக அமைந்திருந்தது. சிறிதுகால கூயீனத்தின் பின்னர், பிரமாதி வருடம் கார்த்திகைத் திங்கள் 21ஆம் நாளன்று (5.12.1879) மக நட்சத்திரத்தில் இறையடி சேர்ந்தார்.

“கார்த்திகை மா சத்துமகங் காசினிக்குச் சைவநிலை சேர்த்திப் ப்ரசமயங்க் கேளித்துச் – சீர்த்திமிக மேவு தமிழ் தந்தகந்த வேணால்லூ ராறுமுக நாவலர்வீ டுற்ற திருநாள்”

- சி. வெ. தாமோதரம்பிள்ளை

திங்களணி செஞ்சடையான் செப்யாகம் கையையும் தெங்குமினி தோங்கச்செப் யெம்மானே - தங்குபுக மாறுமுக நாவலனே யன்மினிகளைப் போற்றாதார் வேற்றங்கள் செய்தல் விழும்.

- மகாவித்துவான் சபாபதிநாவலர்

நாவலர் தாம் மேற்கொண்ட சமயப் பணிக்கும், தமிழ்ப் பணிக்கும் இரண்டு சாதனங்கள் இன்றியமையாதன எனக் கண்டார். ஒன்று கல்விக்ஷவை, மற்றொன்று அச்சுக்கைவை. சைவத்தையும் தமிழழையும் வளர்த்தது போலவே அச்சுக் கலையையும் வளர்த்தவர். ஒலங்கையில் தமிழ் மக்களிடையே அச்சுத் தொழிலுக்கு வழிகாட்டியாகவும், முன்னோடியாகவும் நாவலர் விளங்குகிறார்.

- மெய்கண்டான் நா. இரத்தினசுபாபதி

இலங்கையிற் தோன்றிய ஞானஞாயிறு ஸ்ரீலமீ ஆறுமுக நாவலர். ஞாயிறு, தோன்றிய இடத்திற்கு மட்டும் ஒளியைத் தருவதற்கு. உலகம் எங்கும் ஒளியையும் வெப்பத்தையும் தந்து வளர்ச்சியையும் அளிக்கும். அதுபோலவே, இந்த ஞான ஞாயிறும் ஒலங்கையில் நல்லூரிலே தோன்றினாலும் தமிழகம் எங்கும் ஒளியை வீசிற்று; வெப்பத்தைத் தந்தது; ஞானப்பயிரை வளர்த்தது. - சித்தாந்தப் பேராசிரியர் ச. தண்டானி தேசிகர்

இலங்கையில் சைவ சமய மறுமலர்ச்சியில் ஆறுமுகநாவலர்ன் யங்களிப்பு

கி. புண்ணியழுர்த்தி B.A. Dip. in. Edu., M.Ed

இலங்கையில் அந்தியர் ஆதிக்கம்

இலங்கையில் ஏறத்தாழ நாற்று நாற்பது ஆண்டுகளாகப் போர்த்துக்கேயர் சைவசமயத்துக்கெதிராகப் பாரிய அட்டுமியங்களைப் புரிந்தனர். அவர்களுக்குப் பின் ஒல்லாந்தர் நாற்றுமுப்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் தமது ஆதிக்கத்தின் மூலம் சைவ சமயத்தைச் சீரழித்தனர். அதற்குப் பின் வந்த வெள்ளையர்கள் நூற்றைமுப்பத்திரண்டு ஆண்டுகளாக தமது செல்வாக்கை நமது நாட்டில் தினித்தார்கள். இதற்காகப் பல தந்திரங்களையும் குயுக்திகளையும் கையாண்டார்கள். கல்விக் துறையைக் கிறிஸ்தவ பாதிரிகளிடம் கையளித்ததன் மூலம் தின்னைப் பள்ளிகளைச் செல்வாக்கிழக்கச் செய்தனர். ஆசை வார்த்தைகளைக் கூறித் தம் நாட்டுக் கல்வியை நம் நாட்டு மக்களிடையே பாதிரிமார் பரப்பத் தொடங்கினார். அரசு உத்தியோகத்திற்காகவும், உயர்ந்த வாழ்க்கைக்காகவும் அனேகமானோர் மதம் மாறினார்.

நாவலர் தோற்றம் பெற்ற காலச் சூழ்நிலை

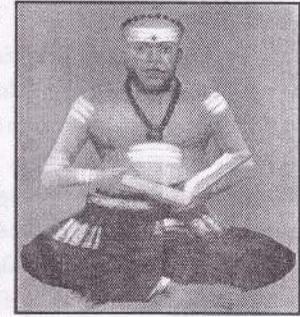
ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பிரித்தானியர்து ஏகாதிபத்திய அராஜகம் சைவ சமயத்திற்கெதிராக எவ்வாறிருந்தது எனப் பார்ப்பதற்கு ஆறுமுக நாவலரின் “பிரபந்தத் திரட்டு” என்னும் நூலில் “யாழ்ப்பாணத்து சமய நிலை” என்னும் அத்தியாயத்திற் சித்தரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ள விடயங்கள் துணை புரிவதாக உள்ளன.

இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலுமிருந்து புரட்டஸ்தாந்துக் கிறிஸ்து சமயப் பாதிரிமார் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து, சிவன் கடவுள்ளவர் என்றும் அவர் பிசாக என்றும் வேதாகமங்கள் பொறுத்து என்றும் சைவ சமயம் துர்மார்க்கம் என்றும் சைவர்கள் அஞ்ஞானிகள் என்றும் அவர்கள் பிசாசின் அடிமைகள் என்றும் பொது மக்களிடையே போதிக்கத் தொடங்கினார். அத்துடன் “குருடு வழி”, “மும்முர்த்தி இலட்சணம்”, “தூராசார விருத்தம்” முதலிய சைவ தூஷணைப் புத்தகங்களை அதிக பணங்களுக்கு செலவு செய்து அச்சிற் பதிப்பிற்கு, அவற்றை ஊர்கள் தோறுங் கொடுக்குமாறு சம்பளத்துக்கு உபதேசியாரை நியமித்து விடுவாராயினார்.

பின்னர் பாடசாலைகளைத் தாபித்து ஆங்கிலம் கற்பித்தனர். பாதிரிமார்களின் பாடசாலைகளில் இளையக் காலத்தின் ஆங்கிலம் கற்கப் புகுந்தவர்கள் சைவ சமய உண்மையை உணராமற் கிறிஸ்து சமயத்திற் புகுந்தனர். நம் நாட்டு வறியவர்கள் பலர் சைவ சமயமே மெய்ச் சமயம் என அறிந்திருந்தும் உணவு, உடை முதலியவற்றை இலவசமாகப் பெற்று படிப்பதற்காகவும் அரசாங்க உத்தியோகங்களுக்காகப் பாதிரிமாரின் நற் சான்றிதழைப் பெறுவதற்காகவும், கிறிஸ்துசமயப் பெண்களுள்ளே சீதனம் உடையவர்களையும், அழகு உடையவர்களையும் விவாகஞ்சு செய்வதற்காகவும் கிறிஸ்து சமயத்திற் பிரவேசித்தனர். பாதிரிமார் தமது பாடசாலைகளிற் படிக்கின்ற சைவ சமயப் பிள்ளைகளை விழுதி அழிக்குமாறு பலாத்காரம் பண்ணினர், விழுதி அழிக்காத பிள்ளைகளைப் பாடசாலையிலிருந்து விலக்கினர். கிறிஸ்து சமயப் புத்தகங்களையுஞ் சைவ தூசணைப் புத்தகங்களையும் நெடு நேரம்

படிப்பித்தனர். ஞாயிறு தோறும் தம் பிரச்சாரத்தைக் கேட்காதவர் களையுஞ் சைவக் கோயில் கணக்குச் செல்வாக்களையுந் தன்னிட்டனர்.

அமெரிக்கன் பாதிரிமார் வட்டுக்கோட்டையில் ஆரம்பித்த “யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் விழுதி தரியாதொழித்தற்குங் கிறிஸ்து சமய நூல்கள் கற்பிப்பதற்கும் ஞாயிறு தோறும் கிறிஸ்து சமயப் பிரசங்கங்கள் கேட்பதற்கும் உடன்பட்ட பிள்ளைகள் மாத்திரமே சேர்க்கப்பட்டனர். சைவ சமயத்தின் அந்தகைய இருண்ட காலத்திலே திருநெங்வேலி ஞானப்பிரசாரின் பரம்பரையிலே, உதய சூரியன் போன்று ஸ்ரீவீரீ ஆறுமுக நாவலர் தோற்றும் பெற்றார்.

“நல்லைநக ராறுமுக நாவலர் பிறந்தில் ரேற் சொல்லுதமி மெங்கே சுருதியெங்கே – எல்லவரும் எத்துப்பாரா ணாகமங்கள் எங்கேப்ரசங்கமெங்கே அத்தனரி வெங்கே அறை”

என்று இராவ்பகதூர் சி.வெ. தாமோதரம்பிள்ளை நாவலருடைய அரும் பெரும் தொண்டுகளைப் போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

நாவலரது வரலாறு

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே சைவ வேளாளர் குலத்திலே 1822 மார்க்கி 5 ஆம் நாள் (ஆங்கிலத் திகதி 18.12.1822) கந்தப்பிள்ளை என்பவருக்கும் சிவகாமியமை என்பவருக்கும் எட்டாவது பிள்ளையாக இவர் பிறந்தார். ஆறுமுகன் எனப் பெயிடப்பட்ட இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை நல்லூரிலே தின்னைப் பள்ளி ஒன்றை நடாத்திய குப்பிரமணியின்னை என்பவரிடம் கற்றார். வாக்குண்டாம், நன்னெறி, முதுரை, நிகண்டு முதலான நூல்களை இளவியதிலேயே கற்றுக் கொண்டார். இவர் நல்லூர் வேலாயுத முதலியார், இருபாலை சேனாதிராய முதலியார், நல்லூர் சரவணமுத்துப்புலவர் ஆகியோரிடமுங் கல்வி கற்றுத் தமிழிலும் வடமொழிலிலும் ஆழ்ந்த புலமை பெற்றார்.

பன்னிரண்டு வயதில் இவர் பீற்றார் பெர்சிவல் என்னும் பாதிரியாரின் தலைமையில் நடைபெற்ற வெஸ்லியன் மெதுஸ்த சங்கத்துக்குரிய மத்திய கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டார். இவர் இங்கு கற்றுக் கொண்டிருக்கும் போதே இவாது பத்தொண்பதாம் வயதில் கீழ் வகுப்புகளுக்கு ஆங்கிலமும் மேல் வகுப்புக்களுக்குத் தமிழும் கற்பிக்க ஆசிரியாக நியயிக்கப்பட்டார். அத்துடன் தமக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் பண்டிதராகவும் இவரைப் பாதிரியார் ஏற்றுக் கொண்டார். மேலும் பெர்சிவல் பாதிரியாரின் வேண்டுகோளுக்கேற்ப பைபிளை இவர் நன்கு நுணுகி ஆராய்ந்து ஆங்கிலத்திலிருந்து நல்ல தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தார்.

இவரது மொழிபெயர்ப்பு அக்கால மொழிவல்லுனரான மழுவை மகாவிங்க ஜயினால் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இருபது வயதளவில் “திருமுருகாற்றுப்படை” என்னும் நூலைப் பாராயனம் செய்தார்.

கிறிஸ்தவர்களுடன் அவர் வைத்திருந்த நெருக்கமான உறவு காரணமாக அவர்களுடைய நோக்கம், நடைமுறை உத்திகள் முதலானவற்றை இவர் விளக்கமாக அறிந்து கொண்டார். இந்த அனுபவம் கிறிஸ்தவர்களுடைய பிரச்சாரத்தை முறியடித்துச் சைவ சமய மறுமலர்ச்சிக்கு இவர் வித்திடப் பெரிதும் பயன்பட்டது. குறிப்பாக ஆசிரிய நியமனத்தை ஏற்றுக் கொண்டபோது அவர் தாம் ஒரு காலத்தும் விழுதி அழிக்கமாட்டாரென்றும் உத்தாளனம் திரிபண்டாம் ஆகிய இரு வகையிலும் உடம்பில் விழுதி பூசிக் கொண்டே பாடசாலைக்கு வருவாரென்றும் தாம் கிறிஸ்து மதக் கண்டனம் செய்வதை நிறுத்தமாட்டாரென்றும் பல நிபந்தனைகளை வைத்தே அதை ஏற்றுக் கொண்டார்.

நாவலர் தனது இருபத்தாறாம் வயதிலேயே தம் ஆசிரியர் பதவியைப் பரித்தியாக்கு செய்தார். ஊர்கள் தோறுஞ் சைவப் பாடசாலைகள் அமைக்கவும் கோயில்கள் தோறுஞ் சைவப் பிரசாராஞ் செய்யவும் முயற்சி மேற்கொண்டார். 1848 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 5 ஆம் நாள் யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணார் பண்ணையிலே “சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை” என்னும் பெயரில் முதலாவது சைவப் பாடசாலையை நிறுவினார். உலகிலேயே முதலாவது இலவசக் கல்விப் பாடசாலை எனக் கூறுமளவு இது பெருமைக்குரியதாகும். எனினும் இதனை நடாத்துவதற்கு இவரிடம் போதுமான அளவு பணம் இருக்கவில்லை. எனவே பிடியரிசி தண்டிச் சேர்க்கும் பொருள் கொடுத்து தம்மிடம் முன்னர் கற்ற சதாசிவப்பிள்ளை முதலானவர்களை ஆசிரியர்களாய் நியமித்து அப் பாடசாலையை ஒருவாறு இயங்கச் செய்தார்.

மேலும் கோப்பாய், கொழும்புத்துறை, கந்தர்மடம், பருத்தித்துறை, மாதகல், உடுவில், வேலனை முதலிய இடங்களிலும் சைவப் பாடசாலைகள் அமையக் காரணமாக இருந்தார். 1864 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையை நிறுவினார். இவர் தமிழூயே எல்லாப் பாடங்களுக்கும் போதனாமொழியாகக் கைக்கொண்டார். வைத்தியம், வானசாத்திரம், பூமிசாத்திரம், விவசாயம், வணிகவியல், அரசியல், சிற்பவியல் முதலிய பாடங்களைத் தமிழில் போதிப்பதற்கு இவர் திட்டமிட்டிருந்தார். ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் நூல் எழுதும் பணியையும் இவர் ஆரம்பித்தார். 1848 ஆம் ஆண்டு லேயே சமயக் கல்வியை மையமாக வைத்து ஏனைய பாடங்களை அதற்குத் துணையாக அமைத்துத் தம் கல்வித் திட்டத்தை வகுத்திருந்தார்.

நால் வெளியீட்டுப் பணி

இவர் சிறுவர்களுக்காக எழுதிய பாலபாடங்கள் பிரசித்தி பெற்றவையாகும். இவர் தம் பாடநூல்களைப் படிமுறையாக அமைத்துள்ளார். “சைவ வினாவிடை” என்னும் நூல் விரிசையில் இவர் முதலில் வினா எழுப்பி மாணவர்களைச் சிந்திக்கச் செய்து பின்னர் விடை கொடுத்துள்ளார். இவர் சைவ சமய தத்துவக் கருத்துக்களை கருக்கமாக விளக்கி இந் நூல்களை எழுதியுள்ளார். தமிழ் இலக்கணத்துக்கும் வினாவிடை வடிவில் நூல் இயற்றியதோடு “இலக்கணச் சுருக்கம்” என்னும் நூலினையும் புதிதாக எழுதியுள்ளார்.

அது தவிர கந்தபுராண வசனம், பெரிய புராண வசனம், திருவிளையாடற்புராண வசனம் முதலிய நூல்களையும் எழுதி

வெளியீட்டுள்ளார். தமது நூல்கள் யாவற்றையும் அச்சு வாகனம் ஏற்றுவதற்காக யாழ் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு அண்ணமையில் “வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை” என்னும் பெயரில் முதலாவது அச்சு யந்திரசாலையை நிறுவினார். தாம் எழுதிய நூல்கள் எல்லோருக்கும் எளிதாகப் பயன்பட வேண்டுமென்பதற்காக அக் கால வழக்கத்துக்கு முரணான வகையில் இவர் வசன நடையிலேயே தமது நூல்களை எழுதினார்.

இவர் முதல் முதலாக தமிழ் நூல்களில் வசன நடையைப் பயன்படுத்தி “தமிழ் உரை நடையின் தந்தை” அல்லது “வசன நடை கைவந்த வல்லாளர்” என்ற புகழையும் ஈட்டியுள்ளார். அத்துடன் மேலை நாட்டார் பயன்படுத்திய முற்றுப்பள்ளி, அரைப்பள்ளி, விளாக்குறி, வியப்புக்குறி முதலிய குறியீடுகளை முதன்முதலில் தாம் அச்சிட்ட நூல்களில் பயன்படுத்தினார்.

இவர் பதிப்பித்த நூல்களில் சீல வருமாறு

திருக்குறள் – பரிமேஸளர் உரை, பாரதம் – வில்லிபுத்தூரார், திருக்கோவையார் உரை, தொல்காப்பியம் – சேனாவரையம், இராமாயணம் – பாலகாண்டம், நன்னூற் காண்டிகை, நன்னூல் விருத்தி, சூடாமணி நிகண்டு உரை, இலக்கணக் கொத்து உரை, தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி, இலக்கண விளக்கக் குறாவளி, பிரயோக விவேக உரை, தருக்க சங்கிரகம், திருமுருகாற்றுப்படை உரை, அபிராமி அந்தாதி உரை, திரிகடுகு உரை, சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, நால்வர்நான்மணி மாலை, ஏரைபுது, நீதிநெறி விளக்கம், ஆத்திருடி – கொன்றை வேந்தன் உரை, நல்வழி உரை, நன்னெறி உரை, திருச்செந்தூர் அகவல் திருச் செந்தில் நிரோட்டக யமக அந்தாதி முதலானவையாகும்.

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரைச் சேர்ந்த திரு. பழனியப்பாச் செட்டியாரின் உதவியுடன் 1894 ஆம் ஆண்டு தை மாதத்தில் திருக்கேதிச்சாப் புனருத்தாரணப் பணியை ஆரம்பித்தார். ஆனி மாதத்திற் பழைய ஆலயமும் தீர்த்தக் கிணறும் மகாவிங்கம், நந்தி, சோமாஸ்கந்தர், பிள்ளையார் முதலிய விக்கிரகங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. பின்னர் புதுக் கோயில் ஒன்றை அமைத்து காசியிலிருந்து சிவலிங்கம் ஒன்று கொண்டு வந்து பிரதிட்டை செய்து 1903.06.28 ஆம் திகதி கும்பாபிஷேகம் செய்தார்.

நாவலர் செய்த மறுமலர்ச்சி

நாவலர் சைவக் கோயில்களையும் சைவப் பாடசாலைகளையும் மையமாக வைத்து சைவ மக்களிடையே காணப்பட அறியாமை, ஒழுக்கக்கேடு முதலியவற்றைக் கண்டித்துச் சைவ சமய பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியை உண்டு பண்ண முயன்றார். கோயில்கள் ஆகம முறைப்படி அமைய வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்தியதோடு, அங்கு இடம்பெற்ற தேவடியாள் நடனம், வாணவிளையாட்டு, உயிர்ப்பவி முதலானவற்றை நிறுத்தவும் குடவைமாடன், காட்டேறி முதலிய சிறு தெய்வையை வழிபாட்டை நிறுத்தவும் குடவைமாடன், காட்டேறி முதலிய சிறு தெய்வையை வழிபாட்டை நிறுத்தவும் குடவைமாடன், காட்டேறி முதலிய சிறு நிருவாகத்திலுள்ள சீர்கேடுகளையும் இவர் திருத்த முயன்றார்.

தமது இருபத்து நான்காம் வயதில் சைவ மாணவர் சிலரைச் சேர்த்துக் கொண்டு சம்பளம் பெறாமல் இராக் காலங்களிற் சமய நூல்களையும் கருவி நூல்களையும் கற்பிக்குஞ் திண்ணனைப் பள்ளி ஒன்றைத் தொடங்கினார். தனது இருபத்தைந்தாவது வயதில் அதாவது 1847 ஆம் ஆண்டு மார்க்கி மாதம் (31.12.1847) வெள்ளிக்கிழமையும் சுவாதி நட்சத்திரமும் கூடிய சுப்பை சுப்பு வேவளையில் வண்ணார்ப்பண்ணசீல சிவன் கோவில் வசந்த மண்படத்தில் முதன் முதலாகக் கிறிஸ்து மதப் பிரச்சாரத்தைக் கண்டித்துச் சைவப் பிரசங்கம் செய்யத் தொடங்கினார். அன்று தொடங்கி அவரது

இறுதிக் காலம் வரை வெள்ளிக்கிழமை தோறும் அங்கு பிரசங்கம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தது. அவர் இல்லாத வேளைகளில் இவருடைய மாணவரான வே. கார்த்திகேய ஜயர் என்பவர் பிரசங்கம் செய்தார்.

இலங்கையில் கிறிஸ்து சமயத்தைப் பரப்புவதற்குப் பாதிரிமார்கள் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டனர்.

1. சிறு பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலக் கல்வி வழங்குதல் என்ற போர்வையில் அவர்களை மதம் மாற்றியின் அப் பிள்ளைகள் மூலம் பெற்றோரையும் மதம் மாற்றுதல்.
2. தொழில் வழங்குவதன் மூலம் பலரைக் கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு மாற்றினர்.
3. மேடைப்பிரசங்கத்தின் மூலம் பலரைக் கிறிஸ்தவ சமயத்திற்கு மாற்றினர்.

ஆறுமுக நாவலர் இதற்கேற்ப பல உத்திகளைக் கையாண்டார். கிறிஸ்தவ சமயத்துக்கு மாற ஆயத்தமானவர்களை தனியாக அழைத்து அவர்களுக்குச் சைவ சமயத்தின் உண்மையையுங் கிறிஸ்து சமயத்தின் ஆபாசங்களையும் மனத்திற் பதியுமாறு சமய போதனை செய்தார். நாவலரது போதனைகளைக் கேட்ட பலர் மனம் மாற்றம் பெற்று தமது நடத்தைகளிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தனர்.

சமூக சேவை

புராண படன மரபைப் பிரசித்தி பெறச் செய்தற்கு நாவலர் அரும்பாடுப்படார். புராண படனத்தின் மூலம் பொதுமக்களிடையே சமய அறிவு, இலக்கிய இரசனை முதலிய ஆற்றல்களை வளர்த்துச் சமய அறிவிவைத் தூண்டக் கூடியதாக இருந்தது. இது ஒரு வகையில் முதியோர் கல்வியாகவும் வாழ்நாள் நீதித் தகவல்வாய்க்கல்வும் இருந்தது.

நல்லூர் கந்தகவாமி கோயில் ஆகம முறைகளைக் கடைப்பிடிக் கவில்லை. எனவே நாவலர் 1876 இல் வண்ணார்பண்ணை சிவன் கோயிலில் ஒரு பெருங் கூட்டம் கூட்டி நல்லூர்க் கோயிலின் அதிகாரியை விலக்குவதற்காக வழக்கு ஒன்று தொடரும் பொருட்டுச் சபை ஒன்றை நிறுவினார். இவ்வழக்கு 1929 இல் விசாரணைக்கு வந்தது அதன்படி இக் கோயில் பொதுச் சொத்து என்றும் கோயில் அதிகாரி நீதிமன்றத்துக்குக் கணக்குக் காட்டல் வேண்டும் என்றும் தீர்ப்பு வழக்கப்பட்டது.

மேலும் சில தீட்சை பெற்றுக் கொள்ளாத சிதம்பர ஆலயத் தீட்சிதுர்களையும் நாவலர் கண்டிக்கத் தவறவில்லை. 1867 இல் அவர்கள் ஆடு வெட்டி வேள்வி செய்ய முயற்சித்தனர் அதனையும் தடுத்து நிறுத்தினார். நல்லூர் கந்தகவாமி கோயிலிலே தேர்த் திருவிழா அன்று ஆடு வெட்டி பலி கொடுத்த வழக்கத்தையும் நாவலர் கண்டித்துத் தடுத்து நிறுத்தினார்.

யாழ்ப்பாணத்திற் பஞ்சமும் பேதி நோயும் உண்டான போது இவர் சமய பேதமின்றி எல்லாச் சமய மக்களுக்காகவும் பாடுப்படார். அதாவது அக் காலத்தில் இவர் ஒரு மகா சபை கூட்டிப் பொருள் சேர்த்துக் கண்டித் தொட்டித் தருமான் செய்து ஏழை மக்களுக்கு உதவினார். மக்காரார்களுக்கு விதை நெல் கிடைப்பதற்காக சட்ட நிருபண சபைக்கு விண்ணப்பம் செய்தார். சமூகங் கஸ்டிடிக் கவேண்டிய சைவ சமயப் பாரம்பரியம் யாது என்பதனை யாழ்ப்பாணத்து சமயநிலை, சைவ விரோதம், தமிழ் புலமை, சைவ சமயி, அநாசாரம் முதலிய கட்டுரைகளில் இவர் விளக்கியுள்ளார்.

உதயபானு என்ற பெயரோடு சைவப் பத்திரிகை ஒன்று நடாத்த விளம்பரம் விடுத்திருந்தார். இதன் விளைவாகச் சைவ உதயபானு என்றும் பத்திரிகை இவருடைய மாணவர்களால் 1880 இல்

ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1889 இல் இது இந்து சாதனம் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இது தவிர யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ச் சங்கம், கிறிஸ்து மத கண்டன சபை என்பவற்றுக்கும் இவர் வித்திட்டார். 1872 இல் நாவலர் ஆரம்பித்த ஆங்கில - தமிழ் வித்தியாசாலையை முன்னோடியாக வைத்து யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரி தொடர்க்கப்பட்டது. 1880 இல் ஆரம்பித்த சைவப் பிரகாச சமாஜையும் என்பது 1888 இல் யாழ்ப்பாணம் சைவப் பரிபாலன சபை எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பெற்றது.

அக்கால சட்ட நிரூபண சபை அங்கத்தவரான சேர் முத்துக்குமார கவாமியுடன் நாவலர் நெருங்கிய தொடர்புடையவராக இருந்தார். தாம் இலங்கையர் எனக் கூறுவதில் இவர் பெருமிதம் கொண்டார். இலங்கைத் தமிழர்கள் எவ்வகையிலும் இந்தியத் தமிழர்களுக்குச் சளைத்தவர்கள்ல் என்பதனை மித்தியவாத நிரசனம், நல்லவிவச் சுடர் கொருத்தல் என்னும் வெளியீடுகள் மூலம் எல்லோரையும் அறியக் கூடியுள்ளார்.

பிரசங்கம்

1849 ஆம் ஆண்டு ஆடு மாதத்தில் ஆறுமுக நாவலர் அச்சியந்திரம் வாங்குவதற்குச் சென்னைக்குச் சென்றிருந்தார். அச்சியந்திரம் வாங்கிய பின் அங்கிருந்து தமிழ்நாட்டுத் திருத்தலங்களுக்கு யாத்திரை மேற்கொண்டார். இவருடைய சமய அமிமானம் கல்வித் திறமை முதலியவற்றை எவ்வே அறிந்திருந்த திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தார் தம் திருமதத்துக்கு இவரை அழைத்து உபசரித்தனர். பண்டாரச் சந்திதிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணு அம்பலவாணரத் தேசிக பண்டாரச் சந்திதிகள் கேட்டதன் பேரில் சுபநாள் ஒன்றில் ஆதீன அவையில் ஆறுமுகன் “பதி பக பாச விளக்கம்” என்னும் பொருள் பற்றி அறியதோர் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். இவரது நாவள்மையைக் கண்டு வியந்த ஸ்ரீவைஷ்ணு அம்பலவாணரத் தேசிக பண்டாரச் சந்திதிகள் இவருக்கு “நாவலர்” என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்.

பின் இராமநாதபுரம் பொன்னுக்காமி தேவருடைய சபையில் நாவலர் செய்த பிரசங்கத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்த தேவர் மிகச் சிறந்த விருதை நாவலருக்கு வழங்கினார். பின்னர் நாவலர் மதுரை திருஞான சம்பந்த சுவாமி ஆதீனத்துப் பண்டாரச் சந்திதிகளுடைய வேண்டுகோளின்படி மதுரை மீனாட்சி அம்மையார் சந்திதானத்திற் பிரசங்கம் செய்தார். அதனைக் கேட்ட பண்டாரச் சந்திதிகள் தாம் அனிந்திருந்த ஆறுகட்டி சுந்தர வேடங்களைக் கையிலெடுத்து “இவை எல்லாம் எங்களுக்கு என? சமய தாபனஞ் செய்ய வந்த தங்களுக்கே ஏற்றவை” எனக் கூறி நாவலருக்கே சூட்டினார். நாவலர் இவ் வேடங்களை மீண்டும் சந்திதிகளிடம் ஒப்படைத்தார்.

நாவலரின் இறுதிப் பிரசங்கம் வண்ணார் பண்ணை சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் 1879 ஆம் ஆண்டு சுந்தாழுந்ததி நாயனாரின் குருபூசைத் தினமாகிய ஆடுச் சுவாதி நட்சத்திரத்தில் இடம் பெற்றது. தனது 57வது வயதில் 1879 கார்த்திகை 21 ஆம் நாள் (1879.12.05) வெள்ளிக்கிழமை அன்று மக நட்சத்திரமும் சப்தமித் திதியும் கூடிய புண்ணியை வேளையில் விண்ணஞாலுகு ஏகினார். இவர் மக்களின் அன்றாட அராசியல், பொருளாதார நிருவாக விடயங்களில் நெருங்கிய தொடர்புடையவராக இருந்தார். மாழ் கச்சேரியில் நிருவாக ஊழல்கள் மலிந்தபொழுது அவற்றைக் கடுமையாகக் கண்டித்தார். அவர் மேற்கொண்ட சீர்திருத்தங்களின் பலன்களை இன்று எம் மக்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாவலர் இறைவனாடி சேர்ந்தாலும் அவரது புகழ் இன்று வரை மறையவேயில்லை என்றால் அது மிகையாகாது.

கந்தன் என்ற நாமம் கண்ணுக்கூடும்

தெய்வத் திருமகள் கலாந்தி தங்கம்மா அப்பாக்குப்பு

அஞ்ச முகந் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும் வெஞ்சமரி லஞ்சலென வேல் தோன்றும் -நெஞ்சில் ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலுந் தோன்றும் முருகாலென் நோதுவார் முன்

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மை குன்றா மொழிக்குத் துணைமுரு காலெனு நாமங்கள் முன்பு செய்த பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோனும் பயந்த தனி வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங் கோடன் மழுரமுமே.

மனிதப் பண் புடையவனே உண்மை மனிதன். உணவைப்பற்றியோ, உறக்கத்தைப்பற்றியோ, வேறு உலகப் பொருள்களைப் பற்றியோ நினைப்பவன் மனிதனாக மாட்டான். உண்ணல், உறங்கல், இனவிருத்தி செய்தல், உலாவுதல் மக்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் பொதுவான நியதிகள். விலங்கு முதலிய உயிரினங்களிலிருந்து மனிதன் சிறப்படைவது அற்றவாழுக்கத்தில் நிற்பதால்தான் என்பது தெளிவு. கடவுள் நினைவுதான் மனித அறிவாகின்றது. மற்றைய அறிவெல்லாம் விலங்கறிவுக்கு ஒப்பாகின்றது.

“விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநால் கற்றாரோ டேனை யவர்” என்பது குறள். வாலறிவன் நந்தாரள் தொழுலே கற்றவின் பயனாகும். அறிவின் பயனுமதுவே.

“கண்ணாவா ரேஞ்முனைக் கைதொழு ராயின் அந்த மண்ணாவார் நட்பை மதியேன் பராபரமே” எங்கிறார் தாயுமானவர். கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியாக ஈசன் விளங்குகின்றான்.

“புனிதன் பொற்கழல் ஈசன் எனுங்கனி இனிது சாலவு மேசந்த வர்கட்கே”

ஆகவே நாம் மனிதர்களாக வேண்டும். மனிதப் பிறவிகளாக வேண்டும். பொன், பொருள், வீடு, மாடு, நிலன் புலன், பட்டம் பதவிகளை நினைந்து நினைந்து நெஞ்சு புண்ணாகி மண்ணாகி விடக்கூடாது. நினைப்பவர் மனம் கோயிலாகக் கொள்ளும் இறைவனை நினைக்க வேண்டும். தினத்தனைப் பொழுதும் மறவாதிருக்க வேண்டும்.

“ஆபாதனேனும் நானும் நினைவது பேற வேணும்” என வரங் கேட்கிறார் அருணகிரிநாதர். இறைவன் நினைவு நிலைபேற சில நியமங்களைக் கைக்கொள்ள வேண்டும். நாயன்மார் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நியமத்தைக் கையாண்டொழுகி வீடு பேற்றைந்ததை நாம் பெரியபூராணம் வாயிலாக அறிகின்றோம். இந்நியமத்தையே விரதம் என்கின்றோம். விரதியர் முதல்வன் முருகன். நினைத்தைக் கொடுப்பவன் முருகன். “முன்னிய முடித்தவில் முருகு ஒத்தியே” எனச் சங்கப் பாடலில் வழுத்தப்படுகிறான். அழியாத வீடுந் தருகின்ற அழகன். அவனை வாழ்த்த வேண்டும். வாழ்த்தும் வாய் தெள்ளமுதுண்டு உவந்த திருவாயாக மாறி விடும். வாழ்த்தாத வாய் கூழக்கும் ஏக்கற்றிருக்கும் வெறு வாயாகிவிடும். வணங்க வேண்டும். வணங்கினார் தலை முடியணிந்தோங்கி வாழும் தலையாகவும், காணும் கண்கள் மிக்க ஒளி மேவு கண்களாகவும், புகம் கேட்கும் செவி விழாச் சூப் கேட்கும் திருச்செவியாகவும், திருவடி என்னும் நெஞ்சம் மெய்ச்சக்கருப்பான நெஞ்சமாகவும், கும்பிடும் கரங்கள் சுவர்ணமிடுகின்ற கைகளாகவும் விளங்கும் என்றும் அழகுரக் கூறுகின்றார் வடலூர் வள்ளலார்.

விரதங்களை அனுட்டிப்பவர் விரதியர். வாழ்வாங்கு வாழும் இயல்பில் தலை நின்ற அறும் இது. பாவமிது என வரையறுத்து முக்கரண் சக்தியாய் இருப்பது விரதம். ஆன்றோர்கள் விட்த்துத் தந்த ஆசாரங்களை மேற்கொண்டு தியானமும் துதியும் வழிபாடும் செய்வது விரதியர் விரதமாகும். உடம்பெடுத்த உயிர்கள் இருந்தபடுவது உறுதி. மீண்டும் பிறப்பிற் கேதுவாய் இறுப்பவர்கள் என்றும், இங்கு வாராநெறியில் இறுப்பவர்கள் என்றும் இருவகையில் இருக்கின்றார்கள். பின்னவர்கள் இறைவன் திருவருள் பெற்று வாழ்பவர்கள். இறக்கும் போது இறையடி சேருகின்றார்கள். ஆவிக்கு மோசம் வருமாறு அறிந்து அவன் அருட் பாதங்களைப் புகல் அடைந்தவர்கள் விரதியர்கள். இவர்கள் காலனுடைய தரிசனத்தைப் பொறுத்த முருகன் தரிசனத்தைப் பொறுபவர்கள். பழித்தலத்தை யோகத் தலம் என்பர். மனிதனுடைய உடம்பில் எழுபதினாயிரம் நரம்புகள். அவற்றுள் சிறந்தவை பத்து. அவற்றுட் இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமனை என்னும் மூன்று நாடிகள் சிறந்தவை. இடைநாடியைத் தணிகை என்றும், பிங்கலை நாடியை செந்தில் என்றும், சுழுமனை நாடியைப் பழனி என்றும் கூறுவர். இடைபிங்கலையிற் செல்லும் பிராணவாயுவை யோக நெறியினால் மறித்து சுழுமனை நாடி வழியாகச் செலுத்தபவர் யோகிகள். ஆகவேதான் யோகத்தலம் பழனி என்றழைக்கப்படுகிறது. இத்தலத்தில் யோகம் பயிலும் விரதியர் களைப் பற்றி நக் கீர்தி ருமுருகாற்றுப்படையில் வர்ணிக்கிறார்.

சீரை தெதிய வடுக்கையர் சீரோடு
வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
மாசற விழைக்கு முருவினர் மானி
நூரிவை தெயிய வூன்கெடு மார்பி
ஞெந்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நண்பகல்
பலவுடன் கழித்த வண்டியர் இகலொடு
செந்றம் நீக்கிய மனத்தினர் யாவதுங்
கற்றோரறியா வறிவினர்.....

இவர்கள் மரவுரி உடுத்திருக்கிறார்கள். வலம்புரிச்சங்கு போன்ற வெண்ணிற முடியினராய் நீந்தோளி மினுங்கும் உருவினராய், மான் தோலனிந்த ஊன் கெட்டு எலும்பெழுந்த யாக்கையராய், பலநாள் ஊன் ஒழித்தவராய், இகலும் செந்றமும் நீக்கிய தூய மனத்தினராய் விளங்குகின்றனர் பழனித்தல விரதியர்கள்.

விரதத்தின் முக்கிய அங்கம் உணவைக் குறைத்தலாகும். முப்போதுண்பான் ரோகி. இருபோது உண்பான் போகி. ஒருபோது உண்பான் யோகி என்பார்.

விரதம் பயில்பவர் உணவாசையைக் குறைத்து பக்தி உணர்வைப் பெருக்குவர்கள். அளவறிந்து உண்பவன் மெய்யுணரும் ஆற்றலைப் பெற்று இன்பத்தை அடைவான். கழிபேரிரையான் நோய் வாய்ப்பட்டுத் துன்பத்தை அடைவான். உடம்பைப் பலநாள் வைத்திருக்க விரும்புவோர் அளவறிந்து ஏற்றதாக உண்ணவேண்டும்.

அற்றா ஸளவறிந் துண்க அதுடம்பு

பெற்றான் நெழதும்கு மாறு

என்பது திருக்குறள். எனவே கந்தப் பெருமானின் உற்சவ நாட்களில் மேற்காட்டியவாறு நியமமாக விரதமணுட்டித்து இன்புறுவோமாக.

பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத வென்னைப் பஞ்சமென்னுஞ் சேற்றைக் கழிய வழிவிட்ட வாசெஞ் சடாவிமேல் ஆற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்பலியின் கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன்கிரு பாகரனே

கந்தரலங்காரம்

திருவெம்பாவை சொல்லும் திருவண்ணாமலை சிறப்பு

திருவெம்பாவை பாடல்கள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் திருவண்ணாமலை திருத்தலத்தில் பாடப்பெற்றவை. பின்வரும் பாடலில், திருவண்ணாமலை ஒறைவனின் சிறப்பு அழகாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அண்ணா மஹையான் அடிக்கமலம் சென்றிருக்குஞ்சும்
வின்னோர் முடியின் மணித்தூகை வீரு அற்றாற் போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்க்கர்ப்பத்
தண்ணார் ஒனிமிழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய் பிறங்கொளிசேர்
வின்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழுப்பாடு
பெண்ணே! இப்பும்புன்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய்!

பெண்ணே! திருவண்ணாமலையில் ஒறைவன் பேரோளிப் பிழும்பாக இருக்கின்றான். அவன் திருவடித் தாமரையில் விழுந்து தேவர்கள் வணங்கும் போது அவர்களுடைய மகுடங்களில் பதிக்கப் பெற்றுள்ள பலவகை இரத்தினங்களின் தொகை, ஒறைவன் திருவடிப் பேரோளியின் முன் ஒளியிழுந்து வீரு அற்று விடுகின்றன. அவைபோல ஒருள் நீங்கும்படி கதிரவன் எழுந்ததும் விண்மீன்கள் ஒளியிழுந்து மகறந்துவிட்டன. பொழுது விடுந்து விட்டது. ஒறைவன் பெண், ஆண், அவி மூன்றுமானவன்; ஒளிதரும் கதிரவனும் மதியும், சுடர்களும் பொருந்திய வானமானவன். மன் ஆனவன்; ஒவற்றுக்கு வேறாக உள்ள அனைத்துமானவன். அவன் நம் கண் முன்னே காட்சி தரும் நிறைந்த அமுதமாக நின்றான். அவனுடைய திருவடிகளைப் பாடி, மலர் நிறைந்து விளங்கும் இந்த நீரிலே பாய்ந்து ஆடுவோமாக!

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய திருவெம்பாவை

இது திருவாசகத்தில் ஏழாவது பகுதியாக அமைந்திருக்கின்றது. “எம்பாவாய்” என்னும் முடியினையுடைய பாடல்களைக் கொண்டமையால் ஒப்பாடல் தொகுதிக்கு “திரு எம்பாவை” என்பது பெயராயிற்று. எம்பாவாய் என்பதற்கு முன்னர் ஏலோர் என்று வருதலும் மற்று.

இது மகளிர் நீராடற் பாட்டு ஆகும். மாணிக்கவாசகர் திருவண்ணாமலை வந்து ஒறைவனைத் தொழுது தங்கியிருந்த போது, விழியற்பொழுதில் கன்னிப் பெண்கள் ஒருவரையொருவர் துயிலெழுப்பிக் கொண்டு சென்று நீராடி வழிபாடு செய்வதைக் கண்டார். அவ்வகையில் தாழும் சிவபெருமானை வணங்கித் தொழும் வகையில் பாவைப் பாடல்கள் பாடியிருக்கினார்.

இதில் முதல் எட்டுப் பாடல்களும் நீராடச் செல்லும் பெண்கள் ஒருவர் ஒருவரைச் சென்று எழுப்புவதாக அமைந்தன. ஒன்பது மற்றும் பத்தொன்பதாவது பாடல் சிவனாடியார் தமக்குக் கணவனாக வேண்டும் என ஒறைவனை வேண்டுவன். பத்தாம் பாடலில், திருக்கோபாலில் தொண்டு செய்யும் பெண்களை நோக்கி வினாயும் வகையில், சிவபெருமானின் பெருமை பேசப் பெறுகின்றது.

11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 ஆகிய பாடல்கள் திருவருள் நினைவோடு நீராடுதலைப் பேசுகின்றன. 16 ஆம் பாடல் திருவருளைப் போல உலக நலத்திற்கு மழை பொழிய வேண்டுவது. இருபதாம் பாடல் ஜந்தொழில் செய்யும் ஒறைவன் திருவடியைப் போற்றுவது. பதினான்காம் பாடலில், “பேதித்து நம்கை வளர்த்தெடுத்த பெய் வளைதன் பாதத் திறம்பாடு” எனவும், “முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி” என்ற பதினாறாம் பாடலும் அம்மையின் திருவருளைப் பேசுவதாக அமைந்துள்ளன.

ஒறைவனின் திருவருளாகிய திருவடிகள் ஒருபது பாடல்களிலும் போற்றப் பெறுகின்றன.

கந்த சம்ஹி காலச் சுந்தரனைகள்

கலாந்தி குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

‘திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்’

சூரன், சிங்கன், தாரகன் என்போர் சகோதரர்கள். இவர்களின் தந்தை காசிப முனிவர்; தாய் மாயை. மாயை என்பவள், அகரேந் திரனின் மகள். அவர்கள் அகர குலத்தவர்கள். தேவர்களும் அகரர்களும் பகைவர்கள். தேவர்கள் கையோங்கினால் அகரர்களுக்கு ஆபத்து; அகரர்கள் கையோங்கினால், தேவர்களுக்குத் திண்டாட்டம். தேவர்களின் தலைவன் இந்திரன். அகரர்களின் தலைவன் அகரேந்திரன்.

ஒருமுறை தேவர்கள், அகரர்களை வென்று அவர்களை வருத்தினர். அகரர்கள் தங்கள் குலப்பெருமைகளை இழந்திருந்தனர். இழந்த குலப்பெருமையை மீவும் பெறுவதற்கு, அகரேந்திரன் மகள் மாயை, குலகுருவாகிய சக்கிராச்சாரியாரை அனுகி ஆலோசனை கேட்டாள். அதற்கு அவர் காசிப முனிவரைக் கூடிப் புத் திரிர்களைப் பெற்றெடுக்கும்படியும், அப்புத்திரர்கள் மூலம் இழந்த அகரகுலப் பெருமையை மீட்டெடுக்கலாம் என்றும் மாயைக்கு அறிவுறை கூறினார்.

சக்கிராச்சாரியாரின் அறிவுறுத்தலின்படி, மாயை காசிப முனிவரின் ஆசிரமத்தை அடைந்து அவரை மணந்து சூரன், சிங்கன், தாரகன் என்னும் ஆண் மக்களையும், அகமுகி என்னும் புத்திரியையும் பெற்றெடுத்தாள்.

சூரன், சிங்கன், தாரகன் ஆகியோர் வளர்ந்து கல்வி கற்றும் பருவத்தை அடைந்தனர். காசிப முனிவர் தனது பிள்ளைகளுக்கு முதற்பாடத்தை ஆரம்பித்தார்.

“தருமம் என்றொரு பொருள் உள்ளது” என்று தொடங்கிய காசிப முனிவர் “தருமத்தைப் போந்தி ஒழுகி வந்தால், அன்பு என்னும் பண்பு மலர்ச்சி பெறும். அன்பினால் அருள் தோன்றும். அன்பும் அருளும் இணையத் தவம் என்னும் மாட்சி எய்தப்படும். தவத்தினால் அறியாமை நீங்கப் பெற்று அறிவு தெளியும். அறிவு தெளியப் பெற்ற உயிர் சிவம் என்னும் மெய்ப்பொருளை அடையும்” என்று கூறித் தனது அருமைப் புதல்வர்களாகிய சூரன், சிங்கன், தாரகன் என்போரைத் தனது வழியில் நின்று தவஞ் செய்யத் தாண்டினார்.

காசிபரின் உபதேசத்தை அருகில் நின்று கேட்ட மாயை, உரத்துச் சிரித்தாள். மாயையின் நோக்கும் போக்கும் வேறு. தனது பிள்ளைகளைக் கொண்டு இழந்த அகரகுலப்பெருமையை மீட்பது, மாயையின் நோக்கம்.

தேவர்களை வென்று அவர்களை அடிமைப்படுத்துவதை இலக்காகக் கொண்ட மாயை, தனது பிள்ளைகளைத் தந்தையாகிய காசிபரின் உபதேசப்படி தவஞ்செய்து வீடுபேறு அடைவதற்கு, விட்டு விடமாட்டார்.

சூரன், சிங்கன், தாரகன் ஆகியோரைத் தனது வழியில் கொண்டு செல்லத்தீர்மானித்த மாயை காசிபரை நோக்கி, ‘உங்கள் போதனையை நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள். எனது பிள்ளைகள் வீரம், செல்வம், புகழ், அழியாத ஆயுள், அகரகுலத்தலைமை என்பவற்றைப் பெற்று வாழ வேண்டும். வீடுபேறு அவர்களுக்கு வேண்டாம்” என்றாள்.

பின்னர் மாயை, பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டு, சக்கிராச் சாரியாரிடம் சென்றாள். சக்கிராச் சாரியார் வாழ்த்துக்களை நல்கினார்.

மாயை, சூரனை யாகஞ் செய்ய அனுப்பினாள். யாகஞ் செய்து வரம் பெற்று, அகரகுலத் தலைமையைத் தேவர்களிடமிருந்து மீட்டெடுக்கும்படி கூறினாள்.

சூரபன்மன் தாயின் ஆணையை ஏற்று, ஆலைனத்துக்குச் சென்று, யாக குண்டங்கள் அமைத்து புத்தாயிரம் ஆண்டுகள் சிவபெருமானை நோக்கிக் கடுந்தவம் புரிந்தான். தம் பிமார்களும் உடன் இருந்து தவஞ் செய்தனர். சிவபெருமானின் தரிசனங் கிடைக்கவில்லை. ஆகாயத்தை அடைந்தான். அங்கிருந்து தன் உடம்பிலிருந்து அரிந்த தசைகளையும், செங்குருதியையும் யாக குண்டத்தினுள் இட்டான். அப் பொழுதும் சிவபெருமான் தரிசனம் கொடுக்கவில்லை. கவலை மேலிட, ஒம் குண்டத்தில் நடப்பட்டிருந்த வச்சிர தம்பத்திற் பாய்ந்து, சூரன் தன்னை அறித்துக் கொண்டான்.

சிவபெருமான் தோன்றினார். சூரன் சிவனருளால் உயிர் பெற்று, சிவபெருமானை வணங்கி நின்றாள். சிவபெருமான், சூரபன்மனுக்கு ஆயிரத்து எட்டு அண்டங்களையும் வழங்கி நூற்றெட்டு யுகாலம் அரசாஷ்சி செய்ய வரம் அளித்தார். சகல அண்டங்களுக்கும் வாயு வேகத்தில் சென்று வரக்கூடிய இந்திரமாஞாலத் தேரையும் சூரபன்மனுக்கு வழங்கி அருளினார்.

குரபன்மன் வீரமகேந்திரன் என்னும் நகரை உருவாக்கி, அங்கிருந்து அரசு செய்தான். தேவர்கள் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டனர், சுவர்க்கலோகம் அகரர் வயப்பட்டது. தேவர்கள் அகரர்களுக்கு அடிமை செய்தனர். இந்திரனும் இந்திரானியும் மறைந்து வாழ்ந்தனர். அவர்களுடைய குமாரன் சயந்தன் சிறையில் வாடினான்.

மாயை தன் மகன் குரபன்மன் மூலம் அகரகுலப் பெருமையை மீண்டும் நிலைநாட்டினாள். எனினும் குரபன்மன் மாயை வலையில் சிக்கும்படி செய்துவிட்டாள். தந்தை

காசிபமுனிவர் குரபன்மனுக்கு தவமியற்றி வீடுபேறு அடைவதற்குரிய நல்வழியைக் காட்டினார். கெடுகுடி சொற்கேளாது என்பார்கள். குரபன்மன் தந்தை சொல்லைக் கேட்டு நடக்கவில்லை. அதனால் குரபன்மனும் அசுரகுலமும் அழிவுக்குட்பட ஞோந்தது. குரசங்காரத்தை நிகழ்த்துவதற்காக, முருகன் தோன்றினான். அதனால் உலகமும் உய்வுபெற்றது. கூரபன்மன் தவம் செய்து சிவபெருமானிடம் வரம் பெற்றான். ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் நூற்றெட்டு யுக காலம் ஆட்சி புரிவதற்கு அவனுக்கு வரம் கிடைத்தது. தன்னை எதிர்க்க யாராலும் முடியாது என்னும் அகந்தை மேவிட, ஆணவத்தின் ஏட்டுமொத்தமாக விளங்கிய கூரபன்மன் தனது ஆட்சிக்குட்பட்ட எல்லா அண்டங்களுக்கும் திக்கு விஜயங் செய்தான். தேவலோகங் சென்று தேவர் களைச் சிறைப்பிடித்து, அசுரர்களுக்கு ஏவல் வேலைகளைச் செய்யப்படியும் பணித்தான்.

தேவர்கள் முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானிடம் சென்றனர். சிவபெருமான் தட்சிணாமூர்த்தியாகக் கயிலாயத்தில் கல்லால மரத்தின் கீழ் மோனநிலையில் தவம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். சிவபெருமானின் மோனத்தவத்தை எப்படிக் கலையச் செய்வது என்று தெரியாமல் தேவர்கள் திகைத்து நின்றனர். பிரமதேவனின் ஆணைப்படி, மன்மதன் தன்னுடைய மஸர் அம்புகளை இறைவன் மேல் தொடுத்தான். சிவபெருமான், தவம் கலைந்த நிலையில், தனது நெற்றிக்கண்ணை மெல்லத் திறந்து பார்த்த மாத்திரத்தில், மன்மதன் எரிந்து சாம்பரானான். காமதகனம் நிகழ்ந்துவிட்டது. அதன்பின், மன்மதனின் மனைவி ரதி, தனது கணவனின் உயிரை மீட்டுத்தரும்படி சிவனை வேண்டிக்கொள்ள, ‘நீ இழந்த உன் கணவன் திரும்ப உன் கண்களுக்கு மாத்திரம் தெரியும்படி உயிர்பெற்று எழுவான்’ எனச் சிவபெருமான் மொழிந்ததும், மன்மதன் உயிர் பெற்று எழுந்தான். இதேவேளை, உமாதேவியார், இமவானுக்கு மகளாகப் பிறந்து, சிவபெருமானைத் திருமணங்கு செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக, இமயமலைச் சாரலில் தவம் செய்து கொண்டிருந்தார். உமாதேவியாரின் தவத்தின் பெருமையை உணர்ந்து சிவபெருமான் இமயமலை சென்று அவரைத் திருமணங்கு செய்து கொண்டார். பார்வதி - பரமேஸ்வரர் திருக்கல்யாணம் நடந்தேறியது.

பார்வதி பரமேஸ்வராக, இறைவன் திருக்கயிலாயத்தில் வீற்றிருக்கும் போது, இதுதான் நல்ல சமயம் என்றுணர்ந்த தேவர்கள், அங்கு சென்றனர். போற்றித்துதிந்த்தனர், கூரபன்மனால் தமக்கு இழைக்கப்படுகின்ற துன்பங்களையும், இன்னல் களையும் எடுத்துக்கூறி முறையிட்டனர். கூரபன்மன் முதலிய அசுரர்களைச் சங்காரம் செய்வதற்கு ஒரு குமாரனைத் தரும்படி வேண்டின்றனர்.

தேவர்களுடைய குறையை நீக்கத் திருவளங் கொண்ட சிவபெருமான், தம்முடைய ஐந்து முகத்தோடு கீழ் நோக்கியின் எதோ முகத்தையும் சேர்த்து ஆறு முகங்களிலும் உள்ள நெற்றிக் கண்களைத் திறந்து பார்த்தார். அக்கண்களிலிருந்து ஆறு தீப்பொறிகள் வெளிப்பட்டன.

அந்த ஆறு பொறிகளும் எங்கே உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் அழித்து விடுமோ என்று தேவர்கள் அஞ்சி நடுங்கினர். இறைவன் அந்த ஆறு பொறிகளையும் தமக்கு

அண்மையில் வரச் செய்து, அவற்றைக் கொண்டு சென்று கங்கையில் விடுமாறு, வாயுவிடமும் அக்கினியிடமும் பணித்தார். கங்கை அப்பொறிகளை சரவணப் பொய்கையில் கொண்டு போய் விடுவாள். அங்கு தேவர் களின் தயரங்களையெல்லாம் நீக்குதற் பொருட்டு ஒரு குமாரன் தோன்றுவான். இவ்வாறு சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளியதைக் கேட்டு, தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். சரவணப் பொய்கையில் ஆறு பொறிகளும் ஆறு குழந்தைகளாக உருப்பெற்றன. கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர், அக்குழந்தைகளுக்குப் பாலுட்டி சீர்ட்டி வளர்த்துவந்தனர்.

பரமேஸ்வரன் பார்வதி தேவியை நோக்கி ‘உன் மகன் சரவணப் பொய்கையில் இருக்கிறான். அவனைப் போய்ப் பார்க்கலாமே’ என்றார். பார்வதி தேவி பெரிதும் மகிழ்ச்சியுற்றார். இருவரும் சரவணப் பொய்கைக்கு எழுந்தருளினர். பார்வதிதேவி அன்பு பொங்க, ஆறு குழந்தைகளையும் தம் இரு கரங்களாலும் வாரி அணைக்க ஆறுமுகங்களும் பண்ணிரு திருக்கரங்களுங் கொண்ட ஒரு திருவருவத்தில், ஒரு குழந்தையாக, முருகப் பெருமான் விளங்கினார். கந்தன் என்னும் நாமத்தையும் பெற்றான். உலகத்தின் முழுமுதற் கடவுளாகிய பரமஶிவன் உலகத்தவரை உய்விப்பதற்கு, கந்தப் பெருமானைத் தந்தருளினார். இருவரும் வேறல்லர், ஒருவரே என்பது உணர்தற்பாலது.

‘அருவமும் உருவுமாகி அநாதியாய் பலவாய், ஓன்றாய் பிரம்மமாய் நின்ற சோதிப் பிழும்பதோர் மேனியாக கருணை சூர முகங்களாலும் கரங்கள் பண்ணிருந்தும் கொண்டு ஒரு திருமுருகன் வந்தாங்கு உதித்தனன் உலகமுப்பு’

முருகன் அழகன், அவன் சிவசக்தி சொரூபி, கலியு வரதன். முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழ்விப்பவன், கருணாமூர்த்தி.

சிவபெருமான் தேவர்களின் குறையை நீக்கத் திருவளம் கொண்டார். முருகன் வந்த வேலையை நிறைவேற்ற ஆயத்தமானார். கூரபன்மன் மற்றும் அசுரர்களை அழிக்கத் தேவபடை தயாரானது. தேவர்களின் படைக்கு முருகன் தலைமை தாங்கியமையினால் தேவ சேனாதிபதி என்னும் பெயரைப் பெற்றார். கூரபன்மனுடைய ஆட்சியில் உலகில் ஒழுங்கு கெட்டிருந்தது. தருமம் குன்றி அதர் மம் தலைதாக்கியிருந்தது. அடிதலை மாறிய அலங்கோல் நிலைமை காணப் பட்டது. உலகில், ஒழுங்கினை உருவாக்கவும் தருமம் நீதி என்பவற்றை நிலைநாட்டவுமே குரசங்காரம் நிகழ்த்த முருகன் பூஜப்பட்டார்.

சிவபெருமான் பதினொரு உருத்திர்களையும் அழைத்து, அவர்களைப் பதினொரு படைகளாக்கி அவற்றை முருகப் பெருமானிடம் வழங்கினார். அத்துடன் எதிரிப்படைகள் எதனையும் அழிக்க வால் வேலாயுதத்தையும் முருகனிடம் கொடுத்தார். அவற்றுடன் இலக்கத் தொண்பு வீரர்களையும் மனோ வேகத்தில் செல்லக் கூடிய பொற் தேவரயும் கொடுத்து, “குரனை அவனை குலத்தோடு அழித்து, இந்திரனுக்கு விண்ணரசைக் கொடுத்து, வேத நெறியை நிறுவ, செல்க,

போருக்கு” என்று முருகனிடம் பகன்றார். அன்னையாகிய உமையம்மையும் “அசர்களை அழித்து, தேவர்கள் குறையை நீக்கி, உலக ஒழுங்கினை நிலைநாட்டி வருதி” என்று முருகனுக்கு ஆசி வழங்கினார்.

அம்மை அப்பின் ஆசியோடு வீரவாகுதேவர் உட்பட இலக்கத் தொன்பது வீரரும், இரண்டாயிரம் வெள்ளம் பூத கணங்களும் அணிவகுத்துச் செல்ல முருகப் பெருமான் தென்திசை நோக்கிப் போருக்குப் புறப்பட்டார்.

முதலில், குரபன்மனின் கட்சித் தமியாகிய தாரகாகரன் வாழுகின்ற மாயாபுரியை முருகனும் அவன் படைகளும் சென்றடைந்தனர். தாரகாகரன் மாயப் போரில் வல்லவன். அவனை வென்று வருவதற்கு வீரவாகுதேவர் தலைமையில் படையோன்று சென்றது.

வீரவாகுதேவரையும் படையையும் எதிர்கொள்ள முடியாத நிலையில் தாரகன் தனது தேரிலிருந்து கீழே இறங்கி, மாய மலையாக விளங்கும் கிரவுஞ்ச மலையுட் புகுந்து ஒழித்துக் கொண்டான். மாய மலையுட் புகுந்த வீரவாகுதேவரும் படைவீரர்களும் மயக்கமுற்றனர். இச்செய்தியை நாரத முனிவர் முருகனிடம் சொல்ல, முருகப் பெருமான் ஞான சக்தியாகிய வேலை ஏவி, கிரவுஞ்ச மலையைப் பிளந்து அங்கே மயங்கிக் கிடக்கும் வீரவாகுதேவரையும், மற்றும் வீரர்களையும் விடுவித்தார். அந்தவேளை தாரகாகர வதமும் நிகழ்ந்தது.

முருகன் கை வேல், ஆண்மாக்களின் மருளை நோக்கி அருள் பாலிப்பது. அஞ்ஞானம் இருளை அகற்றி, அறிவொளியை ஏற்றுவது. தாரகாகரன் மாயை என்னும் மலத்தின் உருவகம். தாரகாகரன் அழிக்கப்பட்டமை, ஆண்மாவைப் பற்றி நிற்கின்ற மாயாமலம் நீங்கப் பெற்றமையைக் குறிப்பதாக உள்ளது. வலிமை மிக்க மாயைக்குள் நின்று கலங்குகின்ற மனிதர்களை, அதிலிருந்து விடுவிக்கும் அற்றல் முருகனுக்கு உண்டு என்பதை தாரகாகரனையும் கிரவுஞ்ச மலையையும் அழித்த சம்பவம் காட்டுகின்றது.

அதன் பின்னர், முருகப் பெருமான் வீரர்களோடு திருச்செந்தாருக்குச் சென்றார். அங்கு படை வீடு அமைத்து, தங்கிக் கொண்டு, வீரவாகு தேவரைச் குரபன்மனிடம் தாது அனுப்பினார். போர் தொடுப்பதற்கு முதல் சமாதானமாக முரண்பாடுகளுக்குத் தீர்வு காண்பதே தாது செல்வதன் நோக்கம். சமாதானமாகப் பேச்கவார் த்தை மூலம் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் முறை, பண்டைய காலத்திலே நம் முன்னோரிடையே இருந்திருக்கிறது என்பதை, வீரவாகுதேவர் குரபன்மனிடம் தாது சென்றமை காட்டுகிறது. கந்தபூராண கலாசாரம் எத்துணை நயம் மிக்கது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். வீரவாகு, தேவர்களைச் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கும்படி குரபன்மனிடம் கூறினார். ஆணவமிகுதியால், குரன் அதை ஏற்க மறுத்ததுடன் தாது சென்ற வீரவாகுவையும் அவமதித்தான். வேறு வழியின்றி முருகப் பெருமான் குரபன்மன் வாழும் வீரமகேந்திரம் நோக்கிப் போர்புரியப் புறப்பட்டார்.

குரபன்மன், தவஞ்செய்து சிவபெருமானிடம் பெற்ற வரத்தினால், அண்டங்கள் அனைத்திற்கும் அரசனானான்.

தனக்கு இத்தகைய பெருவாழ்வைத்தந்த சிவபெருமானை மறந்தான். நன்றி மறத்தல் என்னும் பெரும்பாவும் செய்த குற்றத்திற்கு ஆளாணான். வீரவாகுதேவர் சூரபன்மனிடம் தாது சென்றபோது குரனால் அவமதிக்கப்பட்டார். தேவர்களைச் சிறையிலிருந்து விடுவிக்குமாறு கேட்ட வீரவாகுதேவர் அது மறுக்கப்படவே அங்கிருந்து வெளியேறி முருகனிடம் சென்றார். முருகனும் சிவனும் ஒன்று என்பதைச் குரபன்மன் அகந்தையின் மேலிட்டினால் ஏற்க மறுத்தான். அவனின் அழிவிற்கு நன்றிமறந்த தன்மையும் அகந்தையும் காரணமாயிற்று.

தாது தோற்றுவிடவே முருகப் பெருமான் குரபன்மனிடம் போர்புரிய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. போர் தொடங்கியது. குரபன்மனின் அவனர்சேனை பெரும் ஆரவரத்தோடு முருகப் பெருமானின் பூதசேனைகளை எதிர்த்தன. இரண்டு பக்கங்களிலும் அழிவுகள் ஏற்பட்டன. போர் என்றால் அழிவுதானே. அதனாலேயே போர் வேண்டாம் என்படுகிறது. போரில் குரபன்மனின் புதல்வர்களாகிய பானுகோபன் அக்கினிமுகாகரன் முதலியோர் கொல்லப்பட்டனர்.

சிங்கமுகாகரன் குரபன்மனின் தம்பி. அவன் ஓர் அறிஞன். குரபன்மன் கூட்டிய மந்திர ஆலோசனைச் சபையில் ‘வந்திருப்பவர் முருகப் பெருமான், அவரை வெல்லுதல் அரிது. அதனால் போர் வேண்டாம், தேவர்களைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்துப் போரை முடிவிற்குக் கொண்டு வருவதே மேலான செயல்” என்றெல்லாம் சிங்கமுகாகரன் அறிவுரை கூறினான். ஆயினும் அறிவுரைகள் யாவும் புறக்குட்டதில் வார்த்த தண்ணீர் போலாயிற்று. குரன் வெகுண்டான். தன் தமியாகிய சிங்கமுகாகரனை பலவாறாக வைதான். சிங்கமுகாகரன் தன் அண்ணனிடம் உண்டு களித்து வளர்ந்தவனல்லவா! அந்த நன்றியை மற்றதலாகாது என்பதற்காகச் செஞ்சோற்றுக்கடன் செய்வதற்காகப் போருக்குப் புறப்பட்டான். போர்க்களத்தில் அண்ணனுக்காகக் கடும் போர்புரிந்து ஈற்றில் மாண்டான். தன் தம்பி சிங்கமுகாகரன் மாண்ட செய்தி கேட்டுச் சுருக்கி அலறித்துடித்தான்.

குரபன்மன் இப்பொழுது தானே போருக்குப் புறப்படுகிறான். தனது ஆட்சிக்குட்பட்ட சகல உலகங்களிலுமிருள்ள சேனைகளை வீரமகேந்திரபுரிக்கு வரும்படி அழைக்கிறான். அவன் சேனைகள் உக்கிரமாகப் பூத சேனைகளைத் தாக்கின. குரபன்மன் பேர்க்கோலம் பூண்டு பேர்க்களத்திற்கு வந்ததும் தேவர்கள் அஞ்சினர். திருமாலும் பிரமாவும் மற்றும் அட்டதிக்குப் பாலகரும் முருகப் பெருமானிடம் ஓடினர். அவற்றும் பாதம் பணிந்தனர். குரபன்மன் போருக்கு வந்த செய்தியை கூறினார். முருகப் பெருமான் புன்மறுவல் செய்தார். மனோவேகப் பொற்றேரில் ஏறினார். வீரவாகுதேவர் மற்றும் இலக்கத்தெண்மர் அவரைச் சூழ்சென்றனர். புதப்படைகளும் குழந்தன.

சிவபெருமானே ஆறு திருமுகங்களோடு எழுந்தருளியிருக்கிறார் என்ற உண்மையைத் திருமால், அங்கு பயந்து நடுங்கிக் கொண்டு நின்ற தேவேந்திரனுக்கும் மற்றும் தேவர்களுக்கும் எடுத்துக் கூறி அவர்களின் பயத்தை நீக்கினார்.

‘காலமாய்க் காலமின்றி கருமாய்க் கருமின்றி கோலமாய்க் கோலமின்றிக் குணங்களாய்க் குணங்களின்றி ஞாலமாய் ஞாலமின்றி அனாதியாய் நங்கட்கெல்லாம் மூலமாய் இருந்தவள்ளல் மூவிருமுகங் கொண்டுற்றான்.’

“காலதத்துவமாயும், காலதத்துவத்தின் வேறானவராயும், அந்த வகையில் காலங்கடந்தவராய், மனிதனைப் போல் கருவி கரணங்களால் தொழில் செய்யாதவராய் சங்கறுப்ததால் எதையும் ஆற்றுவராய் உருவத்திருமேனி கொள்பவரானாலும் உருவமற்ற அருபியாய், குணங்கள் உடையவர்போலக் காணப்படினும் நிர்க்குணராய், ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவராய் விளங்குகின்ற கருணை வள்ளலாகிய சிவபெருமானே ஆற்றுமுகக் கடவுளாக எழுந்தருஞ்சியிருக்கிறார்” என்ற உண்மையைத் திருமால் வாயிலாகக் கேட்ட தேவர்களுக்குப் புத்துயிர்ப்பும் புது நம்பிக்கையும் ஏற்பட புது உத்வேகத்துடன் காணப்பட்டார்கள்.

‘இப்போது எம்மைக் காப்பாற்றத் திருவளங்கொண்டு வந்த ஜயன், பாலகன் போலக் காட்சியளித்தாலும், சிறுவன் என்று எண்ணுதல் தகாது. அந்தச் சிறுவன் சாதாரணன் அல்லன். ஆயிரம் கோடி கொண்ட அண்டத்தின் உயிர்கட்கெல்லாம் நாயகன். அவன் காண், நாம் செய்தல்வினைப் பயணால் வந்தான்’ இவ்வாறு ஆற்றுமுகப் பெருமானின் பெருமைச் சிறப்பைத் திருமால் இந்திரனுக்கு எடுத்து கூறி அவளின் பயத்தைப் போக்கி முருகப் பெருமானுக்கு அருகில் நின்று போர் நிகழ்வுகளைப் பார்ப்பதற்காக இந்திரனையும் மற்றும் தேவர்களையும் அழைத்துச் சென்றார்.

முருகப் பெருமான் ஏவிய பாணங்கள் எதிரிகளான அவனர்களையே தாக்கி அழித்தன. யுத்த தர்மம் அநுசரிக்கப்பட்டது. இவற்றைக் கண்ட பிரம்மா, திருமால், இந்திரன் முதலியோர் ‘அகரர் அழிந்தனர், தேவர்கள் துயரங்கள் நீங்கிற்று’ என மகிழ்ந்தனர். எனினும் குரபன்மன் மாயவடிவங்கொண்டு மாயப்போர் புரிந்த வண்ணமே இருந்தான்.

மூவிரு முகங்கள் போற்றி

முகம்பொழி கருணை போற்றி
ஏவருந் துதிக்க நின்ற
இராறு தோன் போற்றி காஞ்சி
மாவடி வைக்குஞ் செவ்வேள்
மலரடி போற்றி அன்னான்
சேவலும் மயிலும் போற்றி
திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி!

குரபன்மனுடன் முருகப் பெருமான் நடத்திய போர் தேவர்களின் துயர்களைப் போக்குவதற்காக மட்டுமல்ல குரபன்மனுக்கு அருள் செய்யும் பொருட்டுமாகும். குரபன்மன் எதிரியாவான். ஆனால் எதிரிக்கும் அருளும் பெருந்தன்மை கொண்டவர் ஆறுமாழுகத்து வள்ளல் பகைவனையும் மனித்து நன்மை செய்ய வேண்டும் என்னும் உண்ணத் திருமியமும் இங்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகிறதை, மனிதர்களாகிய நாம் உணர்ந்து கொள்ளுதல் அவசியம். குற்றங்கள் இழைப்பது மனிதனிடம் காணப்படுகின்ற விலங்கு இயல்டு. குற்றங்களை மனித்து குற்றமிழைத்தவனைத் திருந்தி வாழ்ச்செய்வது

மனிதனிடமுள்ள தெய்வீக இயல்டு. கந்தபுராண கலாசாரம் உணர்த்தும் வாழ்க்கை விழுமியம் இதுவாகும்.

பல்வேறு உலகங்களிலிருந்து குரனுக்குத் துணையாக வந்த அசுரப்படைகள் யாவும் முருகப் பெருமானால் அழிக்கப்பட்டன. மேலும் அகரப் படைகள் வராமல் தடுப்பதற்கு முருகப் பெருமான் தனது கணைகளால் அண்ட கோளகையின் வாயிலையும் அடைத்துவிட்டார். தமது பன்னிரு விழிகளையும் ஊழித்தீப்போலாக்கி அதிலிருந்து பறப்பட்ட அக்கினி அசுரனின் பினக்குவியல்களை ஏரித்துச் சாம்பராக்கின; குருதி செந்நீர்க் கடலை வற்றச் செய்தன. மூவுகளங்கள் மீண்டும் பழைய நிலையை எய்தின.

குரபன்மனுக்கு அருள் வேண்டும்; முத்தி வழங்க வேண்டும் என்பதால் குரபன்மனின் அழிவை மறைத்து மீண்டும் போரிட வைத்தார் முருகப் பெருமான்.

குரபன்மன் முருகனுடன் உக்கிரமாகப் போர் செய்தான். விண்ணிலும் மன்னிலும் நின்று மாயப் போர் புரிந்தான். குரபன்மனது தேர் அழிக்கப்பட்டது குரபன்மன் வில்லுங்கையுமாக பூரிக்கு வந்து போரிட்டான்.

குரன் பல மாய வடிவங்களை எடுத்தான். மும்முர்த்திகளைப் போல வந்தான். இந்திரனைப் போலவும் தீ, கார்று, கடல், இருள், இடி, மலை போன்ற வடிவங்களிலும் தோன்றினான். சொந்த வடிவிலும் வந்தான். தாரகன் போலவும் மகன் பானு போலவும் வந்தான். முருகன் விட்ட அம்புகள் குரன் கொண்ட அத்தனை மாய வடிவங்களையும் அழிந்தன. குரபன்மன் போர்க்களத்தில் தனித்து நின்றான். எல்லாம் இழந்த நிலையில் தளர்ந்து நிற்கின்றான். அந்த நேரத்தில் ஆறுமுகப்பெருமான் குரபன்மனை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

‘நீ எல்லையைக் கடந்த, அளவு கடந்த பல மாய வடிவங்களையெல்லாம் எடுத்தாய். என் அம்புகளாலே உன் அத்தனை வடிவங்களையும் அழித்தோம். என்றும் முடிவே இல்லாத நித்தியமான எமது திருப்பெருவடிவத்தை இப்போது காண் பாயாக’ எனக் கூறி முருகப் பெருமான் தமது திருப்பெருவடிவத்தைக் காண்பித்தார்.

அந்தத் திருப்பெருவடிவத்தைத் தவத்தின் மிக்கவராகிய தேவர்களே முதலிற் கண்டார்கள். அண்டங்கள் அனைத்தையும் அடக்கியதும் எண்ணிலைந்காத கோடிக்கணக்கான குரியர்கள் ஒன்றாக சேர்ந்து உதித்ததாகிய தன்மையைக் கொண்ட சொல்லமுடியாத பிரகாசத்தையும் கொண்டு இலங்கும் அந்தப் பெருவடிவத்தைக் கண்டு தேவர்கள் திகைத்தனர். இப்போது ஆறுமுகக்கடவுள் அபயகரத்தைத் தேவர்களுக்கு காட்டி ‘அஞ்சேல்’ என்று திருவருள் பாலித்தார். தேவர்களும் மகிழ்ந்து வணங்கி நின்றார். குரபன்மன் இந்த விஸ்வரூபத்தைக் கண்டு என்னவென்றாயியது மலைத்து நின்றான். அப்போது கருணை வள்ளலாகிய ஆறுமுகப்பெருமான் குருநுக்குச் சிறிதாவும் மெய்ஞ்ஞானத்தை வழங்கி, தான் யார் என்பதை சிறிது நேரம் உணரவைத்தான்.

‘கோலமா மஞ்சை தன்னிற் குலவிய குமரன் தன்னைப் பாலன் என்றிருந்தேன் அந்நாள் பரிசிவையுணர்ந்திலேன் யான் மாலயன் தனக்கும் ஏனை வானவர் தமக்கும் யார்க்கும் மூல காரணமாய் நின்ற மூர்த்தியிம் மூர்த்தியன்றோ’.

முநுகனின் திருப்பெருவடிவத்தைக் கண்டு குரபன்மன் வியந்து நின்றான். அழகையும் பிரகாசத்தையும் கண்டு சொக்கி நின்றான். அவன் பாலன் அல்லன், எல்லோருக்கும் மூலகாரணமாய் நின்ற பரம்பொருள்தான் என்றான். தனக்குக் கிடைத்த இப்பேறு தவத்தின் பயனே என்பதை உணர்ந்தான்.

குரபன்மனுக்கு, முருகப் பெருமான் மீது இருந்த கோபம் பகைமை நீங்கியது. போர் புரிய வேண்டுமென்ற ஆவேசம் குறைந்தது. முருகப் பெருமான் மீது அன்பு பிறந்தது.

குரபன்மன், முருகனை வலம் வந்து வணங்கி நாவினால் துதித்துப்பாடி தீமைகள் செய்வதை தவிர்த்த முருகனுக்கு அடிமையாக வாழ வேண்டும் என அவனின் மனம் என்னியது, ஆயினும் அவ்வாறு செய்யவிடாது குரபன்மனின் மானம் தடுத்தது.

இந் நிலையில் முருகப் பெருமானின் திருப்பெரு வடிவத்தை விலக்கி மயில் மீதிருந்த திருக்கோலத்தோடு

அருள் அறிவு

திருமுறை வித்தகர் க. சிவசுப்பிரமணியம்

பனம் என்னும் உணர்வினைப் பெற்றிருப்பதனாலேயே மனித ஒனம் மற்ற உயிரினங்களினின்று மேம்பட்டு விளங்குகின்றது. மனத்தின் துணை கொண்டே மனிதன் மகாத்மாவாகின்றான். மனவனர்வின் அடியாகவே மனிதன் மாமேதையாகத் திகழ்கின்றான்.

மனம் என்னும் உணர்வு, மனிதனுக்கு இறையருளால் வாய்த் தவர்ப்பிரசாதம். உணர்வு என்பது அறிவு என்னும் பொருள் குறிப்பது. இயற்கையில் அமைந்த மனவனர்வினை - அறிவினை - மனிதன் பெருக்கீக் கொள்ளுதல் வேண்டும். விரிந்த மனம் படைத்தவனே சிறந்த அறிவாளியாகத் திகழ்கின்றான்.

மனிதன் பெற வேண்டிய பேறுகள் பல; செல்வங்கள் சில அச்செல்வங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை அறிவுச் செல்வம், பொருட் செல்வம், அரூட்செல்வம் என்னும் மூன்றுமாகும்.

மக்கள் பொருட்செல்வத்தை மட்டும் பெற்று விட்டால் போதாது; அறிவுச் செல்வமும் தேவை. ‘இன்மை - வறுமை’ என்பது பொருளின்மையையும் குறிக்கும், அறிவின்மையையும் குறிக்கும். பொருளில்லாதவனையும் ‘ஏழை’ என்பர்; அறிவில்லாதவனையும் ஏழை என்பர். எனவே, மனிதன் பொருளையும், அறிவையும் பெற்றிருந்தால்தான், வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ முடியும்.

இவ்வுலக வாழ்விற்குப் பொருளும் வேண்டும்; அறிவும் வேண்டும். பொருளைப் பெற்றிருந்தால், அதனைக் கொண்டு அறிவினைப் பெற முடியாது. ஆனால், அறிவினைப் பெற்றிருந்தால், அதனைக் கொண்டு பொருளை ஈட்ட முடியும். அறிவு பொருளைக் கொடுக்கும். ஆனால் பொருள் அறிவைக் கொடுக்காது.

குரபன்மன் முன் தோன்றினார். குரபன்மன் எணங்கினான். அடுத்த கணம் சூரனின் அறிவை மறைத்து, முன்பிருந்துலைக்கு அவன் கொண்டு வரப்படவே, ஆவனை சொருபியான குரன் மானத்தின் பெயரால் மீண்டும் மாயப்போர் தொடுத்தான். நடுக்கடலில் குரன் மாயரம் வடிவில் நின்றான். வேற்படை அங்கு சென்று மாயரத்தை வெட்டி அறித்தது. அந்திலையில் குரபன்மன் தனது சொந்த வடிவில் நின்று முருகப் பெருமொனை எதிர்த்துக் கடுஞ் சமர் புரிந்தான். முருகன் கைவேல் சூரனின் மார்பினைப் பிளந்து இருகூராக்கியது. குரபன்மன் சேவலும் மயிலும் ஆகினான். மயில் முருகனின் வாகனமாகவும், சேவல் கொடியாகவும் விளங்கும் பேற்றினைப் பெற்றன. குரபன்மனை அழிப்பது முருகனின் நோக்கம் அன்று, அவனுக்கு மறக்கருணை புரிந்து அருள் பாலிப்பதே முருகப்பெருமாளின் அருள் நோக்கமாகும்.

‘அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார், என்னுடைய ரேஞும் ஒலர்’ (குறள், 430) என்பார் வள்ளுவ ஞானியார். அறிவுடையவர்க்கு ஆண்கைமயுண்டு; திறமையுண்டு; செல்வம் உண்டு; இவ்வுலக வாழ்க்கையில் வெற்றியுண்டு; இவ்வுலக வாழ்வில் இன்பம் உண்டு. அறிவில்லாதவர் என்னுடையரேனும் இல்லாதவரேயாவர்; பொருள் மிக உடையவராயினும், ஏவலாட்கள் பலர் இருப்பினும் இல்லாதவரேயாவர்; ஏனென்றால் அவற்றை அனுபவிக்கும் வழி முறையை அறியாதவராவர். அறிவிலார்க்கு வாழ்க்கையில் வெற்றியோ, இன்பமோ இருக்கவியலா. எனவேதான், அனைவர்க்கும் அறிவு வேண்டும் என்பதனைப் பலரும் காண்தோறும் அறிவுறுத்தி வருகின்றனர்.

மக்கள் எல்லோருக்கும் அறிவு வேண்டும். அறிவில்லாதவர் எவரும் சமுதாயத்தில் இருந்தால் சுடாது. மக்கள் அனைவரும் அறிவுடையவர்களாக இருந்தால்தான் சமுதாயத்திலே அமைதி நிலவும்; கொலை, கொள்ளை, வஞ்சம், குது முதலிய தீமைகள் தலைகாட்டமாட்டா. ஆகையால், நாடெங்கும் மக்களின் அறிவை வளர்க்கக் கூடிய சாதனங்களை அமைத்தல் வேண்டும். இது கருணையரசின் முதற்கடமையாகும். குழமக்கள் அறிவுடையவர்களாக இருந்தால், அரசும் தொடர்ந்து நன்றாக நடைபெறும்.

திருமுறை வித்தகர், க. சிவசுப்பிரமணியம்
அவர்களது “மெய்ப்பொருள்” என்ற
ஆண்மீகத் தொகுப்பு நூலிலிருந்து
ஏடுக்கப்பட்ட விடயம் இது)

ஓவ்வொரு ஆண்டிலும் பூர்ணாதி மாதம் வருகின்ற பூர்வபட்ச பிரதமை முதல் நவமி நாள் உள்ள ஒன்பது தினங்களும் நவராத்திரி தினங்களாகும். ஒன்பது நாட்களில் முதல் முன்று நாட்கள் கிரியா சக்தியான அன்னன் துர்க்கையையும், அடுத்த மூன்று நாட்கள் இச்சா சக்தியான திருமகளையும், கடைசி மூன்று நாட்கள் ஞான சக்தியான சரஸ்வதியையும் வேண்டி வழிபட வேண்டும் என்பதே முறை.

மரனம் எல்லோருக்கும் உண்டு, அதை மாற்ற இயலாது அல்லவா. எனவே வேறுவரும் வேண்டக் கூறினார் பிரம்மன். மகிடனும் ஒரு கன்னிகையை தலை வேறு எவராலும் தனக்கு மரனம் நிகழக் கூடாது என்று வரம் பெற்றான். வரம் பெற்ற அகரன் அனைத்து உலகையும் ஆட்டிப் படைத்தான். அவன் கொடுமைகளை தாங்கிக் கொள்ள முடியாது மும்முரத்திகளுமே கலங்கினர். இறுதியில் அனைவரும் அன்னையை வேண்ட அம்பாள் சத்வ, தமோ, ரஜோ என்ற முக்குணங்களும் கொண்டு அந்த அற்றல்மிக்க துர்க்கையாக பூர்ணாதி மாதம் கிருஷ்ணபட்ச சதுர்த்தசியில் அவதரித்து ஒன்பது நாட்கள் விரதமிருந்து சுகல பட்ச அஷ்டமியில் அகரனை வதம் செய்தாள். நவமியில் அன்னையை அனைவரும் வெற்றித் திருமகளாக கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர். இப்படி அன்னை அகரனை அழிக்க தூர்க்கையாய் தோன்றிய நாளில் நவராத்திரி ஆரம்பமாகின்றது. அம்பிகை அகரனை அழித்து வெற்றிக் கொண்டாட்டத்தைக் கொண்டாடும் இறுதி நாள்களும் விஜயதசமி கொண்டாடப்படுகின்றது.

வாழ்க்கைக்குத் தேவை

முக்கியமான தேவைகள் மனித குலத்திற்கு இன்றியமையாதது. ஞானம், செல்வம் வீரம் - இந்த மூன்றையும் பெறுவதற்காக நாம் முப்பெரும் தேவிமார்க்களையும் போற்றிக் கொண்டாடுவதே நவராத்திரி என்ற தேவி பூஜையும் விழாவமாகும். இதில் ஓவ்வொரு தேவியரையும் மும்முன்று நாட்கள் முறைபடுத்தி வேண்டி வழிபட்டாலும், மூன்று சக்தியரும் ஒன்றான ஆதிசக்தியே என எண்ணி சக்தியின் ஒன்பது ரூபங்களையும் ஒன்பது நாட்களிலும் வழிபடுவது மிகவும் சிறந்தது.

நான்கு நவராத்திரி

அதற்மும் அழிந்து தர்மம் வென்று செழிக்க வேண்டும் என உணர்த்தும் தெய்வத் திருவிழாக்களில் நவராத்திரியில் ஒன்று. நவராத்திரியிலும் ஆனி மாத அமாவாசைக்குப் பிறகு வரும் ஒன்பது நாட்களை ஆட்டாட நவராத்திரி என்றும், பூர்ணாதி மாத அமாவாசைக்குப் பிறகு வரும் ஒன்பது நாட்களை சாரதா நவராத்திரி என்றும், தை மாத அமாவாசைக்குப் பிறகு வரும் ஒன்பது நாட்கள் மகா நவராத்திரி என்றும், பங்குனி மாத அமாவாசைக்குப் பிறகு வரும் ஒன்பது நாட்களை வசந்த நவராத்திரி என்றும் கூறுவார்கள். இவற்றுள் பூர்ணாதி மாத நவராத்திரிக்கு பெரும் மகிழ்வை உண்டு. பூர்ணாதி நவராத்திரியான சாரதா நவராத்திரியின் மகிழ்வையையும் கொண்டாடும் நியாதிகளையும் நாம் அறிந்துகொள்வது சிறப்பாகும்.

மகிழ்வாக்குவதம்

பெரும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த மகிழ்வாக்கு சாகாவரம் வேண்டி தவமிருந்து பிரம்மனை வேண்டினான். ஆனால்

ஜல்வரியங்களை அருளும் திருமகள்

அழகும் வச்சுகரமும் கொண்ட திருமகளை ஸ்ரீமத் நாராயணனே வைகுண்டத்தில் வைத்து பூஜிப்பதாக சொல்வார்கள். பிரம்மனும் சிவனும் கூட தேவியை வழிபடுவதாக பூரணங்கள் கூறுகின்றன. தேவாதி தேவர்களும் வழிபடும் இந்த திருமகளை நவராத்திரி காலங்களில் விஜயலட்சுமியாக வழிபட வேண்டும். எல்லோரும் விரும்பும் பொன், பொந்தெளி மட்டுமல்ல அஷ்டஜல்வரியத்துக்கும் ஆதாரமான வீரமும் விவேகமும் எல்லாவற்றிலும் ஜெயமும் தரவல்லவன் திருமகள். ஆதலை விஜயலட்சுமியாக போற்றுகிறார்கள்.

நவராத்திரியின் சதுரத்தி, பஞ்சமி, சுவர்தி ஆகிய திதி நாட்கள் விஜயலட்சுமிக்கு மிக உகந்த திருநாட்களாகும். இந்த நாட்களில் செந்தாமரை, செவ்வரலி, ரோஜா, சென்பகப்படு, செம்பருத்தி ஆகியவைகளால் ஸ்கமியை அரச்சிக்கலாம். தேவிக்கு சர்க்கரைப் பொங்கல், கற்கண்டு சாதம், பாயாசம், பஞ்சாமிரதம் ஆகியவற்றை நிவேதனமாகப் படைத்து அஷ்டலட்சுமி ஸ்தோத்திரங்கள் சொல்லி வழிபடலாம். நவராத்திரி ஒன்பது நாட்களில் நடுவில் வரும்

மூன்று நாட்கள் இப்படி திருமகளை முறைப்படி பக்தியுடன் பூஜை செய்வதோடு திருக்கோயிலில் திருமாலுடன் வீற்றிருக்கும் தாயாரையும் தரிசித்து வந்தால் அஷ்டஜஸ்வரியங்களையும் பெற்று சிறப்படையலாம்.

ஆதியில் படைப்புக் கடவுளாகிய பிரமன் தோன்றிய போது அப்பிரமனுக்குத் துணைவியாக தன் ஒரு கூறை சரஸ்வதி என்னும் சக்தியாக அளித்தாள் பராசக்தி. அந்தப் பிரம்ம சக்தியே சரஸ்வதி தேவியாய் வென்மைநிற ஆடை அணிந்து வெண்தாமரையில் அமர்ந்து தன் நான்கு திருக்கரங்களிலும் அட்சமாலை வியாக்யான முத்திரை, ஒலைச் சுவடி, கமண்டலம் ஏந்தி கல்வியின் நாயகியாய் அருள் பாலிக்கிறாள். அவள் கையில் உள்ள வீணை எப்போதும் பிரணவ கீதத்தை இசைத்துக் கொண்டிருக்கும்.

வேதங்கள் புகழப்படும் பல தெய்வங்களுள் முக்கியமானவள் சரஸ்வதி. வாக்தேவியென வேதமந்திரங்கள் போற்றும் தேவியாவாள். ஞான வடிவில் சரஸ்வதி என்ற பெயரிலும், அறிவு விளக்கமாக பாரதி என்ற பெயரிலும் விளங்குகின்றாள் என்று வேதங்களில் கற்றப்பட்டுள்ளது.

சரஸ்வதியின் முகம் பிரம்ம விதத்தையென்று வர்ணிப்பார்கள். ரிக், யஜூர், சாமம், அதர்வண வேதங்களே சரஸ்வதியின் நான்கு கைகளாகும். என்னும் எழுத்தும் கலைகளின் இரு கண்கள். சங்கீத சாகித்யம் கலைகளின் தனங்கள். இதிகாசங்கள் அவளது திருப்பாதங்கள். சரஸ்வதியின் யாழ் ஓம்காரம் எனும் சர்வசித்தி மந்திரங்களாகும்.

இவளே ஞானிகளின் பரிபக்குவத்துக்கு ஏற்ப அநேக வடிவங்களைத் தாங்கி அருள் புரிகிறாள் என்றும் சொல்வார்கள். சிவ ஆகமங்கள் எழுதப்பட்ட ஏடுகளை ஏந்தி முக்கண்களைக் கொண்டவளாகிய பார்வதி ஞான சரஸ்வதியாக வீற்றிருக்கின்றாள். அவளுடைய திருமேனி தூய படிகம் போன்ற வெண்மையுடன் உள்ளது.

அழுத கலசம்

அவள் வெண்தாமரையில் வீற்றிருந்தவாறு ஓயாது திருமுறையாகிய ஆகமங்களை ஒதிக் கொண்டே இருக்கின்றாள் எனச் சொல்கிறது திருமந்திரம். இந்த ஞான சரஸ்வதி சிவபெருமானிடமிருந்து வெளிப்படும் ஞானப் பெண்ணாதலின் அவரைப் போலவே ஜடாமகுடம் தரித்து அதில் பிழைச் சந்திரனைச் சூட்டியுள்ளாள். கங்கைகொண்ட சோழபூரம், வேதாரணியம், சுந்தனூர், காஞ்சி, தஞ்சை ஆகிய ஆலயங்களில் அமைந்துள்ள சரஸ்வதி திருவுருவங்கள் ஞான சரஸ்வதி திருவுருவங்களோயாகும்.

சரஸ்வதி புசை செய்வது எப்படி?

முதலில் வீட்டை மெழுகி கோலங்கள் இட்டு அழுத படுத்த வேண்டும். பின்னர் சரஸ்வதி படத்தை எடுத்து வைத்தல் வேண்டும். அதன் முன்னே கோலம் போட்ட பலகையை வைத்தல் வேண்டும். அதன் மேல் புத்தகங்கள், வீட்டிலுள்ள சிறுவர்களின் பாடப் புத்தகங்களையும் அடுக்கி வைக்க வேண்டும். அவற்றின் முன்பாக வாழை இலை விரித்து அதில் நைவேத்தியப் பட்சணங்களைப் படைத்தல் வேண்டும். எதற்கும் விநாயகரே முழுமுதலானவர் என்பதால்

மஞ்சள் மாவில் பிள்ளையார் பிடித்து பூஜையில் வைத்து வணங்கிய பின்னரே சரஸ்வதிக்கான பூஜை வழிபாட்டை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

பூஜையின் போது வீட்டிலுள்ள குழந்தைகள், பெண்கள் அனைவரும் கலைவாணிக்குரிய பாடல்களைப் பாட வணங்கலாம். முக்கியமாக சகலகலாவல்லிமாலை படிப்பது நல்லது. பூஜைக்கு அடுத்த நாள் விஜயதசமியாகும். ஆயுதம் என்பதன் உண்மையான பயனை உணர்த்தத்தான் ஆயுத பூஜை கொண்டாடப்படுகிறது எனலாம்.

உயிர்ப்பாருட்கள், உயிர்ந்த பொருட்கள் அனைத்திலும் இறைவன் உறைந்துள்ளான். அனைத்தும் இறைவனில் உறைந்துள்ளது. நாம் பயன்படுத்தும் எல்லாவித தொழில் உபகரங்களையும் சுத்தம் செய்து பொட்டிட்டு பூஜையில் வைத்து அவைகளுக்கு ஓய்வு கொடுத்து அடுத்த நாள் எடுத்துப் பாவிக்கலாம். இதுவே ஆயுத பூஜையின் சிறப்பு அம்சமாகும்.

விஜய தசமி

பாண்டவர்கள் அஞ்ஞானவாசத்தின்போது யாருக்கும் தெரியாமல் வன்னிமரத்தின் பொந்தினுள் தங்கள் ஆயுதங்களை ஒளித்து வைத்தார்கள். அவர்களின் அஞ்ஞானவாசம் முடிந்ததும் தசமி அன்று தேவியை வழிபட்டு மறைத்து வைத்திருந்த தங்கள் ஆயுதங்களை எடுத்துக் கொண்டார்கள். விஜயம், வெற்றிதரும் தசமி என்பதாலும், அர்ச்சனான விஜயனால் பக்தியுடன் பூஜிக்கப்பட்டாலும் இது விஜய தசமி என்று பெயர் பெற்றது என்பார்கள்.

நவராத்திரி பூஜை

இந்த பத்தாம் நாளிலே “நவசக்தி” பூஜையும் செய்யப்படுவது வழக்கம். பதினொரு வயதுக்குட்டட்ட ஒன்பது பெண் குழந்தைகளை தேர்ந்தெடுத்து, ஒன்பது சக்திகளாக வடிவமைத்து அவர்களை வரிசைப்படுத்தி ஆசனங்களிலே அமரசெய்து சந்தனம், குங்குமப் பொட்டிட்டு, மலர் மாலை அணிவித்து அவர்களுக்கென தூர்க்கைக்கான சிவப்பு நிற உடையும், லட்சமிக்கான பச்சை நிற உடையும், சரஸ்வதிக்கான வெள்ளை நிற உடையும் அதன்மேல் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், பட்சணங்கள், தட்சணையாக பணம் என்பவைகளை வைத்து பூஜையை உபயமாகச் செய்யவர்கள் அந்தந்த தேவியர்களுக்கு தூப, தீபம் காட்டி நமஸ்காரம் செய்து துதிக்க வேண்டும். இவ்வாறான நவசக்தி பூஜை வழிபாடு இன்றும் பல ஆலயங்களில் செய்யப்பட்டு வருவதை காணமுடிகிறது.

மாமன்றத்தின் கிளையத்தவம்

இந்து மாமன்ற செய்திகளுடன் பலவித தகவல்களையும்

வழங்கும் தகவல் மையம்

பாருங்கள்! உங்கள் கருத்துக்களை அனுப்பி வையுங்கள்!

www.hinducongress.lk

திருவெந்தமுத்துச் சிறப்பு

தய்வத் தமிழிசைச் செல்வர்
நயினன் சுப்பிரமணியம் கனகரத்தினம்

இறைவனுடைய திருநாமம் யாவும் ஒதுவாருக்கு நல்ல பயன் தருவனவே. ஆயினும் அவற்றுள் நாமமாகவும், மந்திரமாகவும் ஒதுப்பெறுவது என்று உண்டு. அதுவே நமசிவாய என்ற திருவெந்தமுத்து. அதனை ஒத்தினால் முத்தி பெறலாம். மந்திரம் என்ற வட சொல்லுக்குத் தன்னை நினைப்பாரைப் பாசத்தினின்றும் நீக்குவது என்று பொருள் கூறுவர். மந்திரங்கள் பலவானாலும் பஞ்சாட்சர மந்திரம் அவற்றிலெல்லாம் சிறந்தது. வேதங்கள் நான்கு, அவற்றில் அதர்வணமென்றது ஏனைய மூன்று மறைகளிலும் உள்ள மந்திரங்களைத் தொகுத்துச் சொல்வது. மூலமாக உள்ளவை மூன்று வேதங்களே. அதனால் வேதத்துக்கு “த்ரய” என்று ஒரு பெயர் உண்டு.

இந்த மூன்று வேதங்களிலும் நடுவாக இருப்பது யஜீர் வேதம். அவ்வேதத்தின் ஏழுகாண்டங்களுக்கு நடுவள்ளதாகிய காண்டம் ஒரு ஸம்ஹிதையை உடையது. அந்த ஏழிலும் நடுவாகிய நான்காம் ஸம்ஹிதைப்பின் நடுவில் யீ ருத்திரம் விளங்குகின்றது. அதன் நடுவில் நமசிவாய என்ற பஞ்சாட்சரம் சொல்லப்பெறுகிறது. இதனால் வேதத்தின் இருதயத்தில் நிற்பது திருவெந்தமுத்து என்று சொல்லலாம்.

இந்த பஞ்சாட்சரம் ஜந்து வகைப்படும். ஸ்தால பஞ்சாட்சரம், குஷ்ம பஞ்சாட்சரம், காரண பஞ்சாட்சரம், மகா காரண பஞ்சாட்சரம், மகாமனு என்பனவாகும். நமசிவாய என்பது ஸ்தால பஞ்சாட்சரம், சிவாயநம என்பது குஷ்ம பஞ்சாட்சரம், சிவாயசிவ என்பது காரண பஞ்சாட்சரம், சிவ என்பது மகாகாரண பஞ்சாட்சரம். சி என்பது மகாமனு. நமசிவாய என்ற மந்திரத்திற்கு சிவனுக்கு நமஸ்காரம் என்று சொற்பொருள் கூறுவர். ஆயினும் அதன் பொருளையும், தத்துவத்தையும், மிக நுட்பமாகவும், விரிவாகவும் ஆகமங்களும், திருமூலர் திருமந்திரமும், சித்தாந்த சாஸ்திரங்களும் கூறுகின்றது. நமசிவாய என்பதை மந்திரமாகக் கொள்வதோடன்றி இறைவன் திருநாமமாகவே கொண்டு வணங்குதல் தமிழ் மரபு.

ஸ்தால பஞ்சாக்கரம்

இது நகாரம் முதலாகவும், யகரம் இறுதியாகவும் உள்ளது. சம்பந்தர், அப்பர், சந்தர் முதலியோர் நமசிவாயப் பதிகம் பாடியுள்ளனர். ஒவ்வொரு பாட்டின் ஈற்றிலும் நமசிவாயவே எனப் போற்றப்பட்டுள்ளது.

அப்பர் பெருமான்,

நமசி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமசி வாயவே நான்றி விச்சையும்
நமசி வாயவே நாநவின் நேத்துமே
நமசி வாயவே நன்னறி காட்டுமே
என முதலில் வைத்தும் போற்றியுள்ளார்.

மாணிக்கவாசகர் இதனைத் திருச்சதகத்தில்

“போற்றியோ நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்குகின்றேன்
போற்றியோ நமச்சிவாய புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை
போற்றியோ நமச்சிவாய புமைணப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சிவாய சயசய போற்றி போற்றி”
எனத் துதித்துள்ளார்.

குக்ஷ பஞ்சாக்கரம்

குஷம் பஞ்சாக்கரம் சிவாய நம என்பதாகும்.

“சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன்” என அப்பரும்,

“நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாய நம எனப் பெற்றேன்” என மாணிக்கவாசகரும்,

“சிவாய நம வென்று சிந்தித்திருப்போர்க்கு அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை” என்று ஓன்றையாரும், பாடியுள்ளார்.

காரண பஞ்சாக்கரம்

காரண பஞ்சாக்கரத்தை சிவாய என்றும் சிவாய சிவ என்றும் கூறுவர்.

“விண்ணினார் பணிந்து ஏத்த வியப்புறு மண்ணினார் மறவாறு சிவாய என்று என்னினார்க் கிடமா எழில் வானகம் பண்ணினார்” அவர் பாலைத் துறையரே”

என்று அப்பரும்,

“ஆனந்த மூன்றும் அறிவிரண்டு ஒன்றாகும் ஆனந்த சிவாய அறிவார் பலரில்லை”

“சிவாய சிவசிவ என்றென்றே சிந்தை

அவாயங் கெட நிற்க ஆனந்த மாமே” என்று திருமந்திரத்தில் திருமூலரும் பாடியுள்ளார்.

மகாகாரண பஞ்சாக்கரம்

சிவ எனும் இரண்டெழுத்துக்களைக் கொண்ட இந்த மகா காரண பஞ்சாக்கரத்தின் மகிமமையத் திருமூலர்,

“சிவ சிவ என்கில்ஸ் தீவினையாளர்

சிவ சிவ என்றிடத் தீவினை மானும்

சிவ சிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்

சிவ சிவ என்னச் சிவகதி தானே”

எனச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார்.

மகா மநு

இந்தச் “சி” எனும் எழுத்தில் சி, வரி வடிவு. அபிரண வாக்ஷர மூலமாகும். இ, அம்மூலத்தை விளக்கும் பூரணமாம். இம் மூன்றின் தோற்றமும், அசைவும்

விந்துவாகும். இதன் ஒலியே நாதம். இவ்வைந்தும் சேர்ந்ததே “சி” எனும் எழுத்தாகும். இதுகாறும் கூறிய விளக்கங்களால் பஞ்சாக்கரத்தின் மகிழமை இனிது விளங்கும்.

(மேலே கூறப்பட்டவை திருவாடுதுறை ஆதீன விந்துவான் கே. ஆறுமுகம் அவர்களின் இந்துமத இணைப்பு விளக்க நாலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை)

“நமசிவாய” என்பது சிவனுக்கு வணக்கம் என்று பொருள்படும். இதனைப் பருமை (தூல) பஞ்சாட்சரம் என்றும், “சிவாய நம” என்பதும் சிவனுக்கு வணக்கம் என்றும் பொருள்படும். இதனை நுண்மை (தூட்சம) பஞ்சாட்சரம் என்றும் கூறுவர்.

திருப்பெரும்துறையில் சிவபெருமான் மாணிக்கவாசகப் பெருமானை தன் அடிமையாக்கி அவருக்கு மூன்று வகையான தீட்சைகளை வழங்கினார். அவையாவன நயனதீட்சை, பரிச தீட்சை, வாக்கு தீட்சை என்பனவாகும். சைவ சமய கொள்கைப்படி இறைவன் மெய்யடியார்களை ஆட்கொள்ளும் முறைகள் இவை மூன்றுமாம். அதாவது அடியவர்களைக் கண்ணால் பார்த்தல் (நயன தீட்சை), தொடுதல் (பரிச தீட்சை) வாக்கினால் அருள் (வாக்குத்தீட்சை) ஆகும் என்று தெளிவுப்படுத்துகிறார்.

மேற்கூறிய தீட்சைகளுக்குப் பின் இறைவன் மணிவாசகப் பெருமானுடைய திருச்செவியில் “நமசிவாய” என்னும் திருவைந்தெழுத்தாம் ஒரே மந்திரத்தை மெல்லென ஒதினார். இம்நந்திரத்தின் சிறப்புக்களை எல்லாம், தேவாரம் முதலாம் பன்னிரண்டு திருமுறைகளிலும், சிவஞான போதம் முதலாம் பதினான்கு மெய்யுறைவு நூல்களிலும், ஏனைய மெய்ஞானியர் பாடல்களிலும், மறைமலையாடிகள் முதலாம் பேரரிஞ்சுகளின் நூல்களிலும், கட்டுரைகளிலும் பன்னாறு பக்கங்களில் விளக்கமாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன. காண்க.

பெருமானுக்கு அருளப்பட்ட இம்நந்திரம் இருவகை. அஞ்செழுத்துக்களில் “நமசிவாய” என்னும் ஒரே வார்த்தையாகும்.

“நானேயோ தவஞ் செய்தேன் சிவாயம் என்பிப்பறேன் தேனாய் இன் அழுதமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான் தானே வந்து எனதுங்களம் புதுந்துபெற்றுக் கூறு செய்தான் ஊன் ஆகும் உயிர்வாழ்க்கை ஏறுத்தன்றே வெறுத்திடவே” என்னும் பாடலில் உள்ள “நமச்சிவாய” என்பதனையே மறுத்துக் கூறும் “சிவாய நம” என்பதே குரவன் ஒதியது என்னலாமே. என்னில், பெருமான் “நமச்சிவாய” என்றே மேற் காட்டியவாறு சிவபுராணத் தின் முதலில் அமைத்தாராதலின் அம்மந்திரமே முதலில் அவர்க்கு இறைவனால் அருளப்பட்டதென்பது உறுதியாகின்றது. சிவபெருமான் குருவடிவில் தோன்றி மாணிக்கவாசகருக்கு ஒதியது பலவாகும். மந்திரங்களோ சொந்தகளோ அல்ல. அவ்வொரு மந்திரமே என்பதனைப் பெருமான்,

“மன்ன! என்னை ஓர் வார்த்தை உட் படுத்துப் பற்றினாய்...”

என்ற ஜெத்திற்கிடமின்றி அருளிச் செய்துள்ளமையால் தெளியலாம். மேற்பாட்டால், அடிகள்,

“தேனாய் இன்னுமதமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்” யான் வேண்டாமலே, தேடாமலே, அழையாமலே சிவபிரான் தானே வலிய வந்து எந்து உள்ளம் புகுந்து எனக்கு அருள் செய்தான் என்கின்றார் மணிவாசகர்.

இறைவனின் கண் ணருளால் பெருமானுக்கு அறியாமையகண்றது, மெய்யிறிவு நிறைந்தது. தொடுதலஞால் கட்டுக்கள் அகன்றன. ஒதலஞால் மீண்டும் பிறவியில்லாப் பேரின்பம் கிடைத்தது என்று அறிகின்றோம். ஆகவே ஒருவன் எய்த வேண்டிய அரும் பெரும் பேறுகளை எல்லாம் நம் பெருமான் பெற்றுச் சிவமாந் தன்மை பெற்றார்.

திருத்தொண்டர்கள் அணைவரும் ஒருமையாம் நிலையில் நின்றவர்கள், ஊனம் ஒன்றுமில்லாதவர்கள். நின்றாலும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும், மென்றாலும், துயின்றாலும், விழித்தாலும், இமைத்தாலும், மன்றாலும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாதவர்கள். ஆதலின் அவர்கள் நோக்கிலும், வாக்கிலும், மனத்திலும், எல்லாம் இடையறாது குடிகொண்டிருந்தது இறைவனின் திருவைந்தெழுத்தேயாகும். திருஞானசம்பந்தர் திருத்தோணி சிகரம் பார்த்து அழுதவர். பார்த்து அழுத சிகரம் பரம்பொருளால் சிகரமாயிருப்பினும், நுண்பொருளால் திருவைந்தெழுத்தின் சிகரமாயிய சிவபெருமானேயாகும். திருஞானசம்பந்தருக்கு இறைவனால் கொடுக் கப்பட்ட தாளத் திலும் திருவைந்தெழுத்து பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. பெருமானார் பாண்டிநாட்டுக்கு போவதற்கு முத்துச் சிவிகையில் ஏறுங்காலும், பாண்டிய நாட்டுக்குப் புறப்படுங்காலும் எல்லாம் இவருக்கு உள்ளும் புறமும் முகிழ் ந் திருந்தது திருவைந்தெழுத்தேயாகும்.

ஞானசம்பந்தர் ஆச்சாள்புரத்தில் மணவாளராகக் காட்சியித்த பிள்ளையாரைக் கண்ணியமையாது வாழ்த்தி மனிதரும் தேவரானார். இந்த இல்லையுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே இவள் தன்னோடும் அந்தமில் சிவன்தாள் சேர்வன் எனும் திருவளக்குறிப்பிடுன் திருக்கோவிலைச் சார்ந்து பெருமானை வணங்கிப் பின் இம்மனத்தில் வந்தோர் ஈனமாம் பிறவி தீர் யாவரும் புகு என்றாரிய வண்ணம் “காதலாகி” என்று தொடங்கும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தில் உள்ள பாடல்கள் அனைத்திலும் நமச்சிவாய என்பதை இறைவன் நாமமாக ஒரு மொழியாலும், தொடர் மொழியாலும் கூறும் நாமங்களைப் போன்ற நாமமாக ஞானசம்பந்தர் திருவாய் மலர்ந்தருங்கிறார்.

திருநாவுக்கரசர் சிவனுக்கு வணக்கம் என்ற பொருளை நினைந்து “நமச்சிவாயவாக நீரணியப் பெற்றால்” என்று அதனை மந்திரமாகச் சொன்னார்.

“சொற்றுணை வேதியன்” என்று தொடங்கும் நமச்சிவாய திருப்பதிகத்தில் கடைசியில் நமச்சிவாயவே என்று திருநாவுக்கரசர் திருவாய் மலர்ந்தருங்கிறார். அது மட்டுமன்றி, “திரு நாமம்” அஞ்செழுத்தும் செப்பாராகில்” என்றும், “துஞ்சும் போழ்ந்தும் நின் நாமத் திருவெழுத்தஞ்சும் தோன்ற அருளுமையாரே” என்றும் பல இடங்களில் திருவைந்தெழுத்தைக் குறிப்பிட்டு பாடியுள்ளார்.

“மற்றுப் பற்றெனக்கின்றி” என்று தொடங்கும் பதிகத்தில் கடைசி வரியில் “நற்றவா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே” என்று சுந்தரர் பரவசமாய் பாடியுள்ளார். மாணிக்கவாசக பெருமான் “நமச்சிவாய வாழ்க்” என்று சிவபுராணத்தை தொடங்கும் போதே பாடியுள்ளார். மேலும் “நமச்சிவாய என்றுண்ணடி பணியாப் பேயனாகிலும்” என்றும் மாணிக்கவாசகர் பாடினார்.

திருவைந்தெழுத்தில் ஓவ்வோரேழுத்தும் ஓவ்வொரு பொருளை குறிப்பதாகும். ஆதலின் அவ்வைந்தெழுந்தை ஜன்து சொல் எனக் குறிப்பதும் உண்டு. “அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுபதம் சொல்ல” என வரும் சுந்தரர் திருவாக்கால். இவ்வண்மை அறியலாம்.

திருவைந்தெழுத்தில் “சி” கரம் சிவ பரம்பொருளைக் குறிக்கும். “வ”கரம் அருளைக் குறிக்கும். “ய”கரம் உயிரைக் குறிக்கும். “ந” கரம் மறைப்பைக் குறிக்கும். “ம” கரம் மலம் மாயைகளைக் குறிக்கும். இதனைச் சிவனருளாய சிவன்றிரு நாமம் சிவனருளான்மா திரோத மலமாயை” எனவரும் திருமந்திரத்தாலும்,

“இறை, சத்தி, பாசம் ஏழில் மாயை ஆவி

உற நிற்கும் ஒங்காரத்துள்” எனவரும் திருவருட பயணாலும்,

சிவனருள் ஆவி திரோதமலம் ஜன்தும்

அவன் ஏழுத்து அஞ்சின் அடைவாம்.”

எனவரும் உண்மை விளக்கத்தானும் அறியலாம். திருவைந்தெழுத்தில் சிகர வகுரத்திற்கும், நகர மகரத்திற்கும், இடை நிற்பது ‘ய’ கருமாகிய உயிராம். அவ்வயிர் ஒரு மருங்கு ஞானத்தையும், பிறிதோரு மருங்கு ஊனத்தையும் உடையது. நகர மகரங்களைச் சார்ந்துமிட உலகியற் பொருள்களிற் சமூழம் சிகர வகுரங்களைச் சார்ந்துமிட அருளியல் வயப்பட்டுத் திருவருள் இன்பத்தைப் பெறும். இதனையே,

“ஊன நடனம் ஒருபால் ஒருபாலம்

ஞான நடம் தான் நடுவே நாடு” எனும்

திருவருட்பயன் விளக்கும்.

கருவூர்த்தேவர் ஒன்பதாம் திருமுறையில் கங்கை கொண்ட சோழேச்சுர திருவிசைப்பாவில்,

“அன்பொடு தன்னை அஞ் செழுத்தின் சொற்பதத்துள் வைத்து உள்ளாம் அஞ்ஞாறும் தொண்டருக்கு இம்மை மறுமை பயன்கள் அனைத்தையும் ஒருங்கு வழங்குபவன் இறைவன்” எனக் குறிப்பிட்டுப் போற்றுகின்றார்.

திருமூலர்,

“அஞ்செழுத் தாலைந்து பூதம் படைத்தனன்

அஞ்செழுத் தாற்பல யோனி படைத்தனன்

“அஞ்செழுத் தாலிவ் வகலிடந் தாங்கினன்

அஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்து நின்றானே” என்று திருவைந்தெழுத்தைப்பற்றி சிறப்பாக பாடியுள்ளார்.

இறைவனுடைய திருநாமங்களில் ஒன்றாகவும், மந்திர மாகவும் அமைந் திருப்பது “நமச் சிவாய” என்னும் திருவைந்தெழுத்து. அது வேதத்தின் நடுவில் உள்ளது. வேத மென் னும் மாளிகைக்கு நடுவிடமாகவும், வேதபுரூஷனுக்கு இருதயமாகவும் விளங்கும் ஸ்ரீருத்திரத்தின் நடுவே ஒளிர்வது இந்தத் திருவைந்தெழுத்து. இதனை உணர்ந்தே ஞானசம் பந்தர் “வேதம் நான் கிலும் மெய்ப்பொருளாவது” என்று கூறுகிறார். “அதுவே நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே”.

இதனை எழுதுவதற்கு உதவிய நால்கள்.

1. நால்வர் தேவார திருவாசகங்கள்
2. திருவாவுடுறை ஆதின மகாவித்துவான் கே.ஆஹமுகம் எழுதிய இந்து மத இணைப்பு விளக்கம்.
3. திருப்பணந்தாள் செந்தமிழ்க்கல்லூரி முனைவர் கு. சுந்தரமூர்த்தி (எம். ஏ.பி.எஸ். டி.) எழுதிய திருவைந்தெழுத்து
4. மாணிக்கவாசகர் வரலாற்று ஆய்வுரை.- பேராசிரியர் வித்துவான் மறை திருநாவுக்கரச எழுதியது.

ஆலையடிவேம்பு பிரதேச இந்து மாமன்றம் நடத்திய இந்து எழுச்சி மாநாடு

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் அங்கத்துவ சங்கமான அக்கரைப்பற்று ஆலையடிவேம்பு பிரதேச இந்து மாமன்றம் ஏற்பாடு செய்து நடத்திய இந்து எழுச்சி மாநாடும், ஆய்வரங்கும் அக்டோபர் 22ஆம் திகதி முதல் 24 ஆம் திகதிவரை அக்கரைப்பற்று சுவாமி விபுலானந்தர் மாணவர் இல்லத்தில் இடப்பெற்றது.

யதவாம் நான் நிகழ்ச்சிகள் இந்து சமய கவாசார அலுவல்கள் தினைக்களத்தின் அனுசரணையுடனும், இரண்டாம், மூன்றாம் நாள் நிகழ்ச்சிகள் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் அனுசரணையுடனும் இடப்பெற்றன.

நல்கை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் கலந்துகொண்டு ஆசியுரை வழங்கினார். அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் சார்பாக தலைவர் மனிதனேயர் வி.கபிலாசபிள்ளை, பொதுச் செயலாளர் திரு.கந்தக்தையா நீலகண்டன், மாமன்ற கட்டுடக் குழுத் தலைவர் எஸ்.ரி.எஸ். அருளானந்தன், உபதலைவர் விடைக்கொடிச்செல்வர் சின்னாத்துரை தனபாலா, பிரதீச் செயலாளர் கலாநிதி முத்தையா கதிர்காமநாதன், விடுதிகள் குழுச் செயலாளர் திருமதி. அ.கபிலாசபிள்ளை, மாமன்ற உபதலைவர் செஞ்செந்தலெல்வர் ஆறு. திருமுருகன், மாமன்ற அறங்காவலர் சபை உறுப்பினரும் மன்னார் மாவட்ட இந்து ஆலையகவளின் ஒன்றியத் தலைவருமான வைத்தியகலாநிதி மு.கதிர்காமநாதன், ஒன்றியத்தின் பொருளாளரும் மாமன்ற முகாமைப் பேரவை உறுப்பினருமான வைத்தியகலாநிதி ஆ.அரசக்கோன், மாமன்ற முகாமைப் பேரவை சிறப்பு உறுப்பினர் கலாநிதி. கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், மாமன்ற முகாமைப் பேரவை உறுப்பினர் திருமதி. இராஜமணோகரி புலேந்திரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர். அமெரிக்கா, புலோரிடா மாநிலத்தில் வசிக்கும் நம்நாட்டைச் சேர்ந்தவரான திரு. கி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் இந்நிகழ்வில் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவவர் : நாவவர் செய்துள் தமிழ்ப் பணிகளுள் காலத்துக்கு ஏற்ற வகையிலே தமிழ் உரைநடையை வளரச் செய்வதற்கு அவர் கையாண்ட வழிவகைகள் பாராட்டற்குரியவை. நாவவரது உரைநடையிற் காணப்படும் சிறப்பியல்புகளை நன்கு ஆராய்ந்தறிந்தவர்கள் அவரை ‘தற்கால உரைநடையின் தந்தை’ என்றும், ‘வசன நடை கைவழந் தலைவர்’ என்றும் பாராட்டியுள்ளனர்.

- பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம்

நந்தகோடியும் உலகளாசிய ரீதியல்

அதன் நடைமுறையும்

கலாந்தி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் M.A. Phd.

முதுநிலை விரிவுரையாளர் - மொழித்துறை, சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம்

“நந்திநாமம் நமசிவாயவே” என்று கூறிச் சைவமக்கள் வழிபடும் கடவுள் சிவபெருமானேயாவார். சைவ சமயிகள் ஒவ்வொருவரது வாழ்வும் சிவசம்பந்தப்பட்டே அமைதல் வேண்டும் என்பது சைவவிதி. வாழ்க்கையில் அனைத்து மங்களங்களையும், நிம்மதியையும் தரவல்லது ‘சிவசிந்தனை’ என்பதே நமது ஞானவான்கள் கண்ட முடிந்த முடிவு. இயற்கையினது மகோன்னதங்களை வென்று மனிதவாழ்வைச் செம்மையாக்குவது சிவவாழ்க்கையேயாகும். சிவவாழ்க்கை என்பது கருத்துறிலை. நடைமுறையிலே ‘குடும்பவாழ்வு’ என்பது அனுபவபூர்வமான பேருண்மை. இத்தகு தத்துவத்தினையுணர்த்தி இன்பந்தரு முறையிலே நெறிமுறையில் அமைக்கப்பட்டதே சைவவாழ்வு. நல்லதை, உள்ளதை, உண்மையானதை, உறுதிப்பயப்பதையே உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளும், அனுமதிக்கும், அங்கீரிக்கும். இத்தகு சிறப்புகள் அனைத்தும் கொண்ட வாழ்வியல் முன்மாதிரியை ஏற்றுத்துவாகனமெனப்படும் நந்தியிலே எழுந்தருளும் சிவன்பார்வதி குடும்பத்திற்கு உரியதாக நமது சைவ சமயம் அமைத்துத் தந்திருக்கிறது. உண்மையிலே இதன் வெளிப்படையான அர்த்தம் என்ன என்று அறிவதிலே அனைத்து ஆர்வலர்களுக்கும் உந்துதல் இருக்குமல்லவா! அதனை விளக்குவதாகவே இக்கட்டுரைக் கருத்துகள் அமைகின்றன.

இந்நோக்கு நிலையிலே ஒரு கருத்து நிலையுண்டு. அதாவது நந்திக் கொடியிலுள்ள நந்தியெம்பெருமான் கருத்தளவிலே தர்மம் அறும் என்னும் மெய்மைகளை உணர்த்துவதாகிறது. அறுக்கடவுள் நந்தியெம்பெருமான் மட்டுமல்ல அந்நந்திமீதமர்ந்து காட்சிதரும் சிவனும் உமையும் கூட அறவர்கள் தான் என்ற தெளிவு நம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்படவேண்டும். அத்தகு உயரிய போற்றலை விளக்கி நிற்பது நந்திக் கொடியேயாகும். மாபெரும் அடுத்த உண்மை நந்தியாகிய எருதில் அமைந்துள்ள தேவாம்சங்களாகும். பகவில் தேவர்கள் வாழ்கிறார்கள் என்ற பேருண்மையை விஞ்ஞானம் உறுதிசெய்கிறது. இதனை வேதங்களும் ஆகமங்களும் தர்மசாத்திரங்களும் இதிகாசங்களும் உறுதிப்பட எடுத்துக்கூறுகின்றன. ஆதலினால் நந்தியும் பகவும் தெய்விகப் பிரானிகள் என்கின்ற கருத்து சைவத்தின் மூலமாக மினிர்கின்றது. உலகிலே ஹவாய் முதல் சிட்டி வரைக்கும் வாழும் மக்கள் இன்று பொருளாறிந்தோ அறியாமலோ நந்திக் கொடியின் அசைவை அதன் செவ்வண்ணத்தின் அழகைக் கண்டு கொள்கின்றனர், சிந்தனை செய்கின்றனர். ‘சிந்தனை செய் மனமே, செய்தால் தீவினை யகன்றிடுமே’ என்ற வாக்குக்கமைய இன்று நந்திக்கொடி எமது இலங்கை மனித்திருநாட்டிலே உலகளாவிய ரீதியிலே பறக்கிறது.

சைவவிழாக்கள், சைவாலயங்கள், சைவமாநாடுகள், தமிழ்மாநாடுகள், தமிழர் வீடுகள், தமிழ்ப்பட்டமளிப்பு வைபவங்கள், சைவநால் வெளியீடுகள், யிருதங்க அரங்கேற்றங்கள், இசைக்கச்சேரிகள், சோடனைகள் என்பவற்றிலே இன்று நடைமுறையிலே நந்திக் கொடியின் பிரசன்மீ, கொடியேற்றம் நடந்த வண்ணமேயுள்ளது. இன்று சைவமக்களது ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளிலும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள உணர்ச்சி நந்திக் கொடியின் பிரசன்னமாகும். இதன் மூலங்களும் அகில இலங்கை இந்து மான்றத்தின் அனைத்துலக, அனைத்திலங்கை செயற்பாடுகளாகும். நந்திக் கொடியின் தாற்பரியாங்களை இன்று மூலமுடுக்கெல்லாம் பரவும் வகை செய்யவேண்டும் என்னும் உணர்ச்சியானது மிகப்பெரிய பணியாக அகில இலங்கை இந்து மன்றத்தினாலே முன் னெடுக் கப்பட்டு வருகிறது. இக் கொள்கை செயலாக்கமும் செயல்வழி பெற்று இன்று வீட்டிலும் விழாக்களிலும், கோபுரங்களின் உச்சிகளிலும், மணவறைகளின் உச்சிகளிலும் ஆடியாடி அசைந்தசைந்து தர்மத்தை, சைவத்தின் கடவுளர் நினைப்பை அனைவருக்குமே நினைவுப்படுத்தி நிற்பதை உணரலாம். இலங்கைக்கு அண்மையில் எழுந்தருளிய திருவாவடுதுறை ஆதீன குருமகா சந்திதானமவர்களும், அண்மையில் இங்கு வருகை தந்த ஹவாய் ஆச்சிரிம ரிஷி தொண்டுநாதன் அவர்களும் தமது பிரசார உபநியாஸ, சமூக உதவி நல மேம்பாட்டுச் செயற்பாடுகளின் போதெல்லாம் நந்திக் கொடியின் குழலிலேயே அவர்களது பெரும் பணிகளை மேற்கொண்டனர். உலக மயக்கத்திலே மூழ்கிக்கிடக்கும் மக்களது மனதில் கண்ணாடிப்பொழுதில் தாம் யார்? தமது சமயம் என்ன? தமது கடவுள் யார்? தமது பண்பாடு என்ன? தமது கலாசாரம் என்ன? தமது மொழி நாகரிகம் என்ன? என்னெல்லாம் புரிந்து தெரிந்து கொள்ளத்தக்க முறையிலேயே நந்திக் கொடியின் உலகப்பரம்பல் அமைந்துள்ளதென்பது பிரத்தியட்ச உண்மையாகும். இப்பணியிலே தமது சிந்தனை, செயல், ஊக்கம், உணர்வு, முயற்சி, முன்மாதிரி என்பனவற்றைப் பின்பற்றும், மேற்கொள்ளும் நந்திக் கொடியின் பிதாமகர் நந்திக்கொடி நாயகர், இந்து மாமன்றத்தின் உபதலைவர் விடைக்கொடிச்செல்வர் சின்னத்துறை தனபாலா (சமாதான நீதவான்) அவர்களது பேருக்கம் விதந்துபாராட்டத்தக்கது. பட்டி தொட்டியெங்கும் நந்திக் கொடியின் கீர்த்தி விளங்குகின்றதென்றால் அதன் பிரசாரத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லும் விடைக்கொடிச்செல்வரின் பணிகள் போற்றத்தக்கன. உலகை ஒன்று சேர்ப்பது நந்திக் கொடியேயாகும்.

அகில சிலங்கை இந்து மாமன்றம்

நாட்காட்டி 2011

சனவரி

தி	செ	பு	வி	வெ	ச	ஞா
31				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

பெப்ரவரி

தி	செ	பு	வி	வெ	ச	ஞா
			1	2	3	4
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
			28			

மார்ச்

தி	செ	பு	வி	வெ	ச	ஞா
			1	2	3	4
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

ஏப்ரல்

தி	செ	பு	வி	வெ	ச	ஞா
			1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

மே

தி	செ	பு	வி	வெ	ச	ஞா
30	31				1	
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

ஆண்

தி	செ	பு	வி	வெ	ச	ஞா
			1	2	3	4
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ஜூலை

தி	செ	பு	வி	வெ	ச	ஞா
			1	2	3	
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

ஆகஸ்ட்

தி	செ	பு	வி	வெ	ச	ஞா
1	2	3	4	5	6	
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	
29	30	31				

செப்டெம்பர்

தி	செ	பு	வி	வெ	ச	ஞா
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

அக்டோபர்

தி	செ	பு	வி	வெ	ச	ஞா
31			1	2		
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

நவம்பர்

தி	செ	பு	வி	வெ	ச	ஞா
			1	2	3	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

டிசம்பர்

தி	செ	பு	வி	வெ	ச	ஞா
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

அரசாங்க, வாங்க, வார்த்தக விடுமுறை தினங்கள் (2011)

ஜனவரி	15	சனி	தெப்பியாங்கல்	§ ‡	மே	18	புதன்	வெஶாக் மறுதினம்	§ ‡
	19	புதன்	நோன்மதி தினம்	§ ‡	ஜூன்	15	புதன்	நோன்மதி தினம்	§ ‡
பெப்ரவரி	04	வெள்ளி	தேசிய தினம்	§ ‡	ஜூலை	14	வியாழன்	நோன்மதி தினம்	§ ‡
பெப்ரவரி	16	புதன்	நவிகள் நாயகம் பிறந்த தினம்	§ ‡	ஆகஸ்ட்	13	சனி	நோன்மதி தினம்	§ ‡
பெப்ரவரி	17	வியாழன்	நோன்மதி தினம்	§ ‡	ஆகஸ்ட்	31	புதன்	நவ்மூர் பெருநாள்	§ †
மார்ச்	02	புதன்	மகா சிவராத்திரி	§ †					
மார்ச்	19	சனி	நோன்மதி தினம்	§ ‡	செப்டெம்பர்	11	நூபிழு	நோன்மதி தினம்	§ †‡
ஏப்ரல்	13	புதன்	துமிழ்ப் புதுவருட முன்தினம்	§ ‡	அக்டோபர்	11	செவ்வாய்	நோன்மதி தினம்	§ †‡
ஏப்ரல்	14	வியாழன்	துமிழ்ப் புதுவருட தினம்	§ ‡	அக்டோபர்	26	புதன்	தீவாவளி	§ †
ஏப்ரல்	17	நூபிழு	நோன்மதி தினம்	§ ‡	நவம்பர்	06	நூபிழு	ஹஜ்ஜாப் பெருநாள்	§ †
ஏப்ரல்	22	வெள்ளி	பெரிய வெள்ளி	§ †	நவம்பர்	10	வியாழன்	நோன்மதி தினம்	§ †‡
மூ	01	நூபிழு	மே தினம்	§ ‡	திசம்பர்	10	சனி	நோன்மதி தினம்	§ †‡
மூ	17	செவ்வாய்	வெஶாக் நோன்மதி தினம்	§ ‡	திசம்பர்	25	நூபிழு	நந்தார் திருநாள்	§ †‡

§ அரசாங்கம்

† வாங்கி

‡ வார்த்தகம்

நெடு சமய விளாக்களும் வரத நாட்களும் (2011)

ஆவாயி

- 04 - செவ்வாய் : அழாவாசல் விரதம்
 08 - சனி : சதுர்த்தி விரதம்
 10 - திங்கள் : சன்னி விரதம்
 15 - சனி : நெடப்பொங்கல் கார்த்திகை விரதம்
 16 - ஞாயிறு : எகாதுசி விரதம்
 17 - திங்கள் : பிரதோஷ விரதம்
 19 - பூன் : பூரணை விரதம்
 20 - வியஸுன் : நெடப்புச்
 23 - ஞாயிறு : சங்கடஹா சதுர்த்தி
 30 - ஞாயிறு : எகாதுசி விரதம்
 31 - திங்கள் : பிரதோஷ விரதம்

பய்ரவாரி

- 02 - பூன் : அழாவாசல் விரதம்
 07 - திங்கள் : சதுர்த்தி விரதம்
 09 - பூன் : சன்னி விரதம்
 11 - வெள்ளி : கார்த்திகை விரதம்
 14 - திங்கள் : மீர எகாதுசி விரதம்
 16 - பூன் : பிரதோஷ விரதம்
 18 - வெள்ளி : பூரணை விரதம், மாசிமகு
 21 - திங்கள் : சங்கடஹா சதுர்த்தி
 28 - திங்கள் : எகாதுசி விரதம்

மார்ச்

- 02 - பூன் : மகா சிவாயத்திரி
 பிரதோஷ விரதம்
 04 - வெள்ளி : அழாவாசல் விரதம்
 08 - செவ்வாய் : சதுர்த்தி விரதம்
 10 - வியஸுன் : கார்த்திகை விரதம்
 சன்னி விரதம்
 16 - பூன் : எகாதுசி விரதம்
 17 - வியஸுன் : பிரதோஷ விரதம்
 19 - சனி : பூரணை விரதம், பங்குனி உத்தாம்
 23 - பூன் : சங்கடஹா சதுர்த்தி
 30 - பூன் : எகாதுசி விரதம்
 31 - வியஸுன் : பிரதோஷ விரதம்

ஏப்ரல்

- 03 - ஞாயிறு : அழாவாசல் விரதம்
 07 - வியஸுன் : கார்த்திகை விரதம்
 09 - சனி : சன்னி விரதம்
 14 - வியஸுன் : சித்திரை புதுவருடப் பிறப்பு
 15 - வெள்ளி : பிரதோஷ விரதம்
 17 - ஞாயிறு : சித்திரை பூரணை விரதம்
 சித்திராகுப் பிரதம்
 21 - வியஸுன் : சங்கடஹா சதுர்த்தி
 28 - வியஸுன் : எகாதுசி விரதம்
 30 - சனி : சனிப்பிரதோஷ விரதம்

மே

- 02 - திங்கள் : அழாவாசல் விரதம்
 04 - பூன் : கார்த்திகை விரதம்
 07 - சனி : சதுர்த்தி விரதம்
 09 - திங்கள் : சன்னி விரதம்
 13 - வெள்ளி : எகாதுசி விரதம்
 15 - ஞாயிறு : பிரதோஷ விரதம்
 17 - செவ்வாய் : வைகாசி மிசாகம்,
 பூரணை விரதம்
 20 - வெள்ளி : சங்கடஹா சதுர்த்தி
 28 - சனி : எகாதுசி விரதம்
 30 - திங்கள் : பிரதோஷ விரதம்
 31 - செவ்வாய் : கார்த்திகை விரதம்

ஜூன்

- 01 - பூன் : அழாவாசல் விரதம்
 05 - ஞாயிறு : சதுர்த்தி விரதம்
 07 - செவ்வாய் : சன்னி விரதம்
 12 - ஞாயிறு : எகாதுசி விரதம்
 13 - திங்கள் : பிரதோஷ விரதம்
 15 - பூன் : பூரணை விரதம்
 19 - ஞாயிறு : சங்கடஹா சதுர்த்தி
 27 - திங்கள் : எகாதுசி விரதம்
 28 - செவ்வாய் : கார்த்திகை விரதம்,
 பிரதோஷ விரதம்

ஐஷை

- 01 - வெள்ளி : அழாவாசல் விரதம்
 04 - திங்கள் : சதுர்த்தி விரதம்
 06 - பூன் : குமாரசஷ்டி விரதம்
 07 - வியஸுன் : ஆணி உத்தாம்
 11 - திங்கள் : சமாநகாதுசி விரதம்
 12 - செவ்வாய் : பிரதோஷ விரதம்
 14 - வியஸுன் : பூரணை விரதம்
 17 - ஞாயிறு : ஆட்பிறப்பு
 19 - செவ்வாய் : சங்கடஹா சதுர்த்தி
 25 - திங்கள் : கார்த்திகை விரதம்
 26 - செவ்வாய் : எகாதுசி விரதம்
 28 - வியஸுன் : பிரதோஷ விரதம்
 30 - சனி : ஆட்சி அழாவாசல் விரதம்

ஊக்கள்

- 02 - செவ்வாய் : ஆட்பிறப்பு
 03 - பூன் : நூக்கதுர்த்தி விரதம்
 04 - வியஸுன் : சன்னி விரதம்
 09 - செவ்வாய் : எகாதுசி விரதம்
 11 - வியஸுன் : பிரதோஷ விரதம்
 12 - வெள்ளி : வராஷ்ட்ரி விரதம்
 13 - சனி : பூரணை விரதம்
 17 - பூன் : சங்கடஹா சதுர்த்தி
 21 - ஞாயிறு : கார்த்திகை விரதம்
 22 - திங்கள் : ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஜெஞ்சிதி
 25 - வியஸுன் : எகாதுசி விரதம்
 26 - வெள்ளி : பிரதோஷ விரதம்
 28 - ஞாயிறு : அழாவாசல் விரதம்

சப்படம்பர்

- 01 - வியஸுன் : ஆவணி சதுர்த்தி விரதம்
 03 - சனி : சன்னி விரதம்
 08 - வியஸுன் : பாவன்த்தன எகாதுசி விரதம்
 09 - வெள்ளி : பிரதோஷ விரதம், ஆவணி ஒண்டி
 12 - திங்கள் : பூரணை விரதம்
 16 - வெள்ளி : சங்கடஹா சதுர்த்தி
 18 - ஞாயிறு : கார்த்திகை விரதம்
 23 - வெள்ளி : எகாதுசி விரதம்
 25 - ஞாயிறு : பிரதோஷ விரதம்
 27 - செவ்வாய் : அழாவாசல் விரதம்
 28 - பூன் : நூராத்திரி விரதாரம்பம்
 30 - வெள்ளி : சதுர்த்தி விரதம்

உக்கோபர்

- 02 - ஞாயிறு : சன்னி விரதம்
 03 - திங்கள் : சரஸ்வதி பூஜாரம்ப
 05 - பூன் : சாங்கவதி பூஜை
 06 - வியஸுன் : விஜயதசி
 கேதார கெளரி விரதாரம்பம்
 07 - வெள்ளி : எகாதுசி விரதம்
 09 - ஞாயிறு : பிரதோஷ விரதம்

ஊவாயி

- 15 - சனி : கார்த்திகை விரதம்
 சங்கடஹா சதுர்த்தி
 23 - ஞாயிறு : ஏகாதுசி விரதம்
 24 - திங்கள் : பிரதோஷ விரதம்
 26 - பூன் : தீபாவளி, அழாவாசல் விரதம்,
 கேதார கெளரி விரதம்
 27 - வியஸுன் : சந்தசஷ்டி விரதாரம்பம்
 30 - ஞாயிறு : சதுர்த்தி விரதம்

நவம்பர்

- 01 - செவ்வாய் : சந்தசஷ்டி விரதம் நிறைவு
 குரம்ஹாராம்
 06 - ஞாயிறு : உத்தான எகாதுசி விரதம்
 08 - செவ்வாய் : பிரதோஷ விரதம்
 10 - வியஸுன் : பூரணை விரதம்
 11 - வெள்ளி : கார்த்திகை விரதம்
 14 - திங்கள் : சங்கடஹா சதுர்த்தி
 21 - திங்கள் : ஏகாதுசி விரதம்
 23 - பூன் : பிரதோஷ விரதம்
 24 - வியஸுன் : அழாவாசல் விரதம்
 28 - திங்கள் : சதுர்த்தி விரதம்
 30 - பூன் : சன்னி விரதம்

ஏக்டூபர்

- 06 - செவ்வாய் : ஏகாதுசி விரதம்
 07 - பூன் : பிரதோஷ விரதம்
 08 - வியஸுன் : திருக்கார்த்திகை விரதம்
 குமாராவய தீயம்
 09 - வெள்ளி : விழ்ஞாவாலய தீயம்
 10 - சனி : பூரணை விரதம், சாங்கவய தீயம்
 11 - ஞாயிறு : விநாயக விரதாரம்பம்
 14 - பூன் : சங்கடஹா சதுர்த்தி
 21 - பூன் : ஏகாதுசி விரதம்
 22 - வியஸுன் : பிரதோஷ விரதம்
 24 - சனி : அழாவாசல் விரதம்
 28 - பூன் : சதுர்த்தி விரதம்
 30 - வெள்ளி : விநாயக சன்னி விரதம்
 திருவெப்பாவை பூஜாரம்பம்

மாமன்ற நிகழ்வுகள் (2011)

நடேசர் அவிவேஷ தீணங்கள்
17. 02. 2011 (மாசி பூர்வப்பட்ச சதுர்த்தி)
25. 04. 2011 (சித்திரைத் திருவோணம்)
07. 07. 2011 (ஆணி உத்தாம்)
10. 09. 2011 (ஆவணி பூர்வப்பட்ச சதுர்த்தி)
10. 10. 2011 (புரட்டாதி பூர்வப்பட்ச சதுர்த்தி)

மாமன்ற வருடாவிவேகம்

19. 04. 2011 (சித்திரை கவாதி)

கருபுசை தீணங்கள்

28. 04. 2011 : திருநாவுக்கரச நாயனார்
 20. 05. 2011 : திருஞானசம்பந்தப்புத்திருப்பு
 05. 07. 2011 : மாணிக்கவாசக கவாமிகள்
 06. 08. 2011 : சந்தரமுத்தி நாயனார்
 16. 12. 2011 : ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர்

நினைவு தீணங்கள்

19. 07. 2011 : கவாமி விபுலானந்தர்
 05. 12. 2011 : ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர்

ஞானத்தை நீடிடு அமைய உறுதுகண்யாகி சமயம்

திருமதி கமலாம்பிகை சுப்பிரமணியம்

முன்னாள் உ.க. பணிப்பாளர், யாழ்ப்பாண வஸயம்
அதிபர் (S.L.P.S.I)

மனித வாழ்வில் இன்றியமையாததொன்று சமயம் அன்பும், அறமும் சார்ந்த வாழ்க்கை, சுமுகமான சுக வாழ்வு. தர்மம், பக்தி, தியானம், ஞானம் ஆகியவையே சமயங்களின் அடிப்படை. மனிதன் வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கும், பேரின்ப நிலையாகிய முத்தியை எட்டுவதற்கும் இறை நம்பிக்கையும், சமயப் பற்றும் இன்றியமையாத தாகின்றன.

முன்னோர் சமயம் சார்ந்த வாழ்க்கையே வாழ்ந்தனர். இறைவனை அடைய எவை எவை என கூறப்பட்டனவோ அவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தனர். பல ஞானிகள், சித்தர்கள், யோகிகள், நாயன்மார்கள் போன்றோர் கடைப்பிடித்த ஆழ்ந்த இறை நம்பிக்கையில் உள்ளம் பெருங்கோயில் என்பதற்கிணங்க இறைவனை உள்ளத்தினுள் கண்டனர். அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, எழுதிய பாடல்கள், நால்கள், தோத்திரங்கள் வாயிலாக நாம் படித்தோம், கேட்டோம், வாசித்தோம், பாடினோம். கண்ட பயன் ஒன்றுமேயில்லை. மனிதர்கள் இறைவனைத் தேடுகின்றார்கள். ஆனால் உள்ளத்தினுள் தேடிக் காண முற்படுகின்றனரா? ஒரு சிலர் மட்டும்தான் ஞானத்தைத் தேடிக் கண்டு கொண்டனர். ஞானம் அனுபவிக்க வேண்டிய தொன்று.

உமாபதி சிவாச்சாரியாரின் திருவருட்பயன் என்னும் நாலில்,

“பார்வையென மாக்களைப் பற்றிப் பிழப்பதற்கே பேர்வை யெனக் காணார் புவி”

என்னும் கூற்றுக்கிணங்க இறைவன் மனிதனை ஆட்கொள்ள குருவடிவில் வருவார் என்பது புலனாகின்றது.

“இமைப் பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!”

“தேடித் தேடோனா தேவனை என்னுள்ளே தேடிக் கண்டு கொண்டேன்.”

‘என் உள்ளங்கவர் கள்வன்’ என்பன போன்ற பல வாக்கியங்கள், அருட்பாடல்கள் இறைவன் உள்ளத்தினுள் உறைகின்றான் என்பதை ஆணித்தரமாக வலியுறுத்துகின்றன. ஞானிகள், நாயன்மார்கள் போன்றோர் இறைவனை உள்ளத்தினுள் கண்டனர். அனுபவித்தவற்றை சூறிச் சென்றுள்ளார்கள். ஆனால் நாமோ இன்னும் பாடிக் கொண்டேயிருக்கின்றோம். சமயம் கூறும் ஞானத்தைத் தேட முற்பட்டோமா?

“விறகில் தீயினன் பாலிற்படு நெய்போல மறைய நின்றுள்ள மாமணிச் சோதி” யைக் காண, ஞானத்தைத் தேடி பேரின்ப நிலையை அடைவோமாக.

மான் தன் வயிற்றிலே கள்ளதூரியை வைத்துக் கொண்டு காடு முழுவதும் அலைந்து தேடுவது போல, நாமும் இறைவனை வெளியிலே தேடிக் கொண்டிராமல் உள்ளத்தினும் கண்டு இன்புற்றிருக்க சமயம் காட்டும் ஞானத்தைத் தேடுவோம்.

தத்துவஞானி சோக்கிராஸ் ‘உள்ளனயே நீ அறிவாய்’ என்றார். எம்மில் எத்தனை பேர் நான் யார், எமக்கு ஏன் இந்த அறிய மானிடப் பிறப்பு தரப்பட்டுள்ளது? என்று சிந்தித்தோமா? இவற்றிற்கு விடை காண வேண்டுமாயின் ஞானத்தைத் தேட முற்பட வேண்டும். ஞானத்தைத் தரும் ஒரு பூண சுற்குருவை தேடிக் காண வேண்டும். குரு வழங்கும் ஞான அறிவினால்தான் கேள்விகளுக்கு விடை காண முடியும். குரு என்பதன் விளக்கம். கு என்பது இருள். ரு என்பது ஒளி. இருளிலிருந்து ஒளிக்கு எடுத்துச் செல்பவர் அஞ்ஞான இருளை நீக்கி மெய்ஞான ஒளியைத் தந்து வாழ்க்கையை பயனுடையதாகச் செய்வார். தகைசான்ற சான்றோர்கள், தவசீலர்கள், முனிபுங்கவர்கள், அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி அவனை அடைந்து இன்புற்று பேரின்ப முத்தியை அடைந்தனர்.

“நல்லதேர் வீணை செய்தே அதை நலங்கெடப் புழுதியில் எறிவதுண்டோ” என்று பாடினார் பாரதியார். நல்ல வீணையாகிய இந்த உடலை வீணாகப் புழுதியில் ஏறியாமல் சுற்குருவைத் தேட வேண்டும். அவர் தரும் ஞான அறிவைப் பெற வேண்டும். அதன் மூலம் வாழ்க்கையைப் பயனுடையதாகக் வேண்டும். சிவம் வெளிப்படும்போது சோதியாய், சுடராய், ஒளியாய் புலப்படுகின்றது என ஞானிகள் கூறினர். ஞானத்தைத் தேடிக் கண்டவர்கள்தான் ஞானிகள் என்படுகின்றனர். ஞானத்தைத் தேடி அடைய உறுதுணையாக இருக்கிறது சமயம்.

இருள் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று புற இருள், மற்றொன்று அக இருள். இதயங்களில் ஞான விளக்கேற்றி அருட் பெரும் ஜோதியான ஆண்டவனை வழிபடுதல் வேண்டும். இருள் நிலவிய இடத்தில் இன்பம் விளையும். ஒளியும் ஓலியும் இல்லையென்றால் மனிதர்களும் ஜீவராசிகளும் வாழ முடியாது. படைப்புகளுக்கு ஆதாரமே ஒளியும் ஓலியும். ஒரு யோகியானவன் தியானத்தில் இருக்கும்

போது அவனது மூலாதாரத்தில் மூண்டெழும் அன்றை சூரிய சந்திர கலைகளாகிய சுவாசத்தால் மேல் எழுச் செய்து, ஆஹாதாரங்களிலும் உள்ள தடைகளைக் கடந்து சிதாகாயத்தில் சூழிமுனை வழியே ஏற்றி நிராதாரத்துள் செலுத்த அது ஒரு ஓளிமயமாகப் பிரகாசிக்கும். இப்படிப் பிரகாசிக்கும் அன்ற நமது உடலில் பிரகாசிப்பதால் அது நம் + தீ = நந்தி எனப்பெயர் பெற்றது. இது ஆன்ம தத்துவம், அருமையானதோரு தத்துவம். அவர்கள் அனுபவித்து தமது அருளியல் சார்ந்த தத்துவமாக எடுத்தியம்பினர்.

இந்த அனுபவம் சார்ந்த அருளாளர்கள்தான்,

“சோதியே கடரே சூழோளி விளக்கே”

“ஓசை ஓலியெலாம் ஆனாய் நீயே”

“ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே

உணர்வு சூழ் கடந்த தோருணர்வே”

என அனுபவித்து பாடி ஞானத்தை தேட உறுதுணையாம் சமயத்தை வளர்த்து எடுத்து பல்கிப் பெருகி மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ வழி சமைத்தனர். பக்தி நூல்களை விட்டுச் சென்றனர்.

பக்தி என்பது மனதைப் பண்படுத்துவது. மனதை ஒரு நிலைப்படுத்த குரு வேண்டும். ஞானம் வேண்டும். மதக் கரியை அடக்கலாம். சிந்தையை அடக்கி கும்மா இருக்கும் திறன் அரிது என கம்மாவா பாடி வைத்தனர்?

இறைவன் இருப்பது நம் உள்ளம். அங்கே அவரை அன்பினாலும் எளிமயாலும் கலப்பாகக் கண்டு கொள்ளலாம். தன்னையே இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தன்னைப் பற்றியும் உலகத்தைப் பற்றியும், கடவுளைப் பற்றியும், கூறப்படும் உண்மை அறிவு நம்முடைய உள்ளத்திலே எழும். “தான்” என்ற என்னம் நம் மை விட்டு அகலத் தொடங்கும். நாம் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் சிறையின் தன்மை மாறி திருவருளால் சிறையே அவருடைய இடமாக மாறி விடும். குருவருளாலும் திருவருளாலுமே இவை கிடைக்கும். ஞானம் கை வரப் பெற்றவர்கள் இவற்றைக் கூறியருளினர்.

‘பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்’

இறைவனுடி சேராதார்’ என வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியருளினர். நாம் படித்தோம். பற்றற்றான் தானைப் பற்றினோமா?

ஞானத்தைத் தேடி அடைய துணையாய் இருப்பது நம் சமயம்.

“அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை எப் பரிசாயினும் ஏத்துமின் ஏற்றினால் அப்பரிசு சஸன் பரிசு பெறலாமே”

நந்தியை வணங்க வேண்டும். சிவனை வணங்க வேண்டும். குருவருள் தாணாகக் கிடைக்கும். சிவபெருமானின் கொடியாகவும், தொழும்படியாராகவும், வாயிற் காவலனாகவும், வானகமாகவும் விளங்குவார் நந்தி. எம்சமயம் இவை யாவற்றையும் கூறி ஞானத்தைத் தேட வழி சமைத்துத் தருகிறது.

ஆணவம், கனமம், மாயை என்னும் திரிமலங்களில் மூஞ்கிக் கிடக்கும் உயிர், அந்தப் பாசப் பிணிப்பினின்றும் விடுபட்டுத் திருவருளைக் கூடும் பொருட்டும், அதன் பயனாகப் பேரினபத்தில் திளைக்கும் பொருட்டும், நந்திக் கொடியைக் கட்டியதாக உமாபதி சிவாச்சாரியார் கூறுதல் எண்ணத்தக்கது. திரு. சின்னத்துரை தனபாலா அவர்களின் பெரு முயற்சியால் நந்திக் கொடி எங்கும் பற்படுத்தக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. எங்கும் சிவமயமாக இருப்பதனால் பக்தி நிறைந்தவர்கள் ஞானத்தைத் தேடி அடைய வழிகோலுகின்றது நம் சமயம்.

மகிழ்ச்சி நிறைந்த மனத்தினுள்ளே மகிழ்வு எப்தி இருந்தால், மகிழ்ச்சி நிறைந்த மனத்தின் உள்ளேயே மனமானது வயப்பட்டு ஒடுங்கி விடும். இதையும் சிவனை வேண்டித்தான் பெற வேண்டும். ஆனந்தத்தை தரக் கூடிய, தெளிவைத் தரக் கூடிய, அமைதியைத் தரக் கூடிய ஞான அறவைப்பெற்று வாழ்க்கையைப் பயனுடைய தாக்குவோம்.

ஞானத்தை தேடி அடைய உறுதுணையாம் சமய நெறி முறைகளைக் கடைப்பிடிப்போம்.

மாமன்ற வெளியீடுகள்

◆ இந்து ஓளி (காலாண்டிதழ்)	ரூபா	30.00	மாமன்றத்தின் வெளியீடுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு அல்லது எதாவது விடயங்கள் சம்பந்தமாக மாமன்றத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுவதற்கு பின்வரும் முகவரிக்கு எழுதலாம்.
◆ மாமன்ற பொன்விழா சிறப்பு மலர்	ரூபா	1500.00	பொதுச் செயலாளர்
◆ இந்து மக்களுக்கு ஒரு கையேடு	ரூபா	100.00	அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்
◆ இலங்கையில் இந்து சமயம்	ரூபா	600.00	91/5, சே. சிற்றம்பலம் ஏ.கார்ட்டனர் மாவத்தை, கொழும்பு - 02,
◆ கட்டிடப் பூர்த்தி சிறப்பு மலர்	ரூபா	150.00	தொலைபேசி இல : - 011 - 2434990
◆ திருக்கேதீச்சரம்	ரூபா	150.00	தொலைபேசி இல : - 011 - 2344720
◆ இந்து நாகரிகம்	ரூபா	250.00	மாமன்றத்தின் வெளியீடுகளை யாழ்.
◆ புதுமைக்கும் வழிகாட்டும் சைவ சமயம்	ரூபா	100.00	பணிமனையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்
◆ GLORIES OF SHIVAISM	ரூபா	30.00	மாமன்றத்தின் வெளியீடுகளை யாழ்.
◆ ANELUCIDATION OF THE TIRUPPASURAM	ரூபா	50.00	மாமன்றத்தின் வெளியீடுகளை யாழ்.
◆ THE ELEMENTS OF SAIVA SIDDHANTAM	ரூபா	100.00	பணிமனையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்
◆ STUDIES IN HINDUISM	ரூபா	500.00	மாமன்றத்தின் காலாண்டிதழை ‘இந்து ஓளி’ உட்பட சகல வெளியீடுகளையும் மாமன்றத்தின் யாழ். பணிமனையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.
◆ ஆறுமுகநாவலர் வரலாறு - ஒரு சுருக்கம்	ரூபா	150.00	முகவரி : 211/17, கோயில் வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம் (தொலைபேசி இல : 021 - 2221075)
◆ தெய்வத்திருமகளின் வாழ்வும் பணிகளும்	ரூபா	500.00	

வாகீசரும் வாகீச முனிவரும்

கு. இராசரத்தினம்

மாதவஞ்செய் தென்திசை வாழ்ந்திட இறைவன் காலாகாலமாக இறைதூதவராகச் சீடர், சித்தர் ணானிகள் முனிவர்களை தென்னாட்டுக்கு அனுப்பியள்ளார் என்பது சரித் திரி. அது அவன் திருவிளையாடல். சிவபெருமானுக்கும் பார்வதிக்கும் திருமணம் நடந்த பொழுது அதனைக் கண்டு களிப்பதற்கு அனைவரும் கைலாயத்திற்கு வந்து திரண்டதால் பூமி பார்ந்தாங்காமல் தென் திசை உயர் வடமுனை தாழ்ந்தது. அதனை சமன் செய்வதற்கு சிவன் தனது சீடரான அகத்தியரை தென்திசை அனுப்பினார். அங்கு வந்த அவர் தமிழ் தெய்வமான குறிஞ்சிக் குமரனிடம் தமிழ் கற்று பல நூல்களை இயற்றி தமிழுக்கு பெருமை செய்தார். அகத்தியம், இலக்கண நூல், வைத்திய வாகடம் முதலிய மருந்துவ நூல்கள் என்பன அவற்றில் சில. அந்துடன் பன்னிரண்டு சீடருக்கும் குருவாகினார். காவேரி நதியைத் தந்து நாடு வளம் பெறச் செய்தார். இவ்வாறு திருமலர், நந்தியம் பெருமான், வாகீச முனிவர், சுந்தரர் சம்பந்தர் முதலியோரையும் காலத்திற்குக் காலம் தென்னாடு அனுப்பி தென்திசை வளம் பெறச் செய்தது அவரின் திருவிளையாடல் ஆகும்.

இதனாலன்றோ மாணிக்கவாசகரும் “தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி, என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என்றார்.

இனி, வாகீச முனிவர் வாகீசராகப் பூமியில் அவதரித்த கதையைச் சிற்றிப்போமாக.

வாகீசமுனிவர் என்பவர் தான் செய்த தவப்பயனாக கயிலாயத்திலே சிவபெருமானை வலம் வந்து பாடிப்பரவும் பேறு பெற்று பேரின்பத்தில் திளைத்திருந்தார். (சாலோகமுத்தி)

ஒரு முறை இராவணன் திக்கிலஜயம் செய்யும் போது தன் பயணத்திற்கு தடையாயிருந்த கமிலை மலையைத் தன் இருபது தோள்களால் பெயர்த்தெறிய முற்பட்டார்.

சிவபெருமான் அவனுடைய செருக்கை அடக்க நினைத்து பெருவிரலால் மலையை அழுத்த அவன் தோள்கள் மலையிடுக்கில் நெரிந்தன. வேதனையைப் பொறுக்க முடியாத இராவணன் ஆயிரம் வருடம் அந்த இடத்திலே அழுது கொண்டிருந்தான்.

வாகீச முனிவர் கமிலையை வலம் வரும்போது இந்தக் காட்சியைக் கண்டு இரங்கி அவனுக்கு உதவ முன் வந்தார். சிவபெருமான் சாமகானப்பிரியன் அல்லவா. நீயும் சாமகானத்தில் வல்லவன். ஆதலால் சாமகானம்பாடி இத்தன்பத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவாய் என ஆலோசனை கூறிச் சென்றார்.

அதன்படி இராவணன் தன் ஒரு கையையும் தலையையும் அறுத்து வீணையாக்கிச் சாமகானம் பாடி சிவபெருமானின் அன்புக்குப் பாத்திரமாகி விடுதலை பெற்று வரமும் பெற்றுச் சென்றார்.

சிவபெருமான் வாகீச முனிவரைப் பார்த்து “கயிலை விருப்பு வெறுப்புக்கு அப்பாற்பட்ட இடம். நீ பற்றற்றவன், ஆதலால் தான் இங்கிருக்கும் பேறு பெற்றாய். இப்போது இராவணனுக்கு இரங்கிய காரணத்தால் உனக்கும் பற்று வந்துவிட்டது. நீ பூலோகத்தில் பிறந்து பற்றுக்களை அனுபவித்து மீள்வாய்” என்று கட்டளையிட்டார்.

வாகீசர் மனம் வருத்தி “சவாமி நான் மீண்டும் கயிலை வர வரந்தர வேண்டும்” என இரந்த போது நாம் உன்னைத்தடுத்து ஆட்கொள்வோம் என வரமளித்தார்.

அதன்படியே வாகீசர் பூமியிலிருந்து சைவத்தை விட்டு வைணவத்தில் சேர்ந்திருந்த போது அவருக்குச் சூலை நோயைக் கொடுத்து ஆட்கொண்டார்.

திலகவதியார் ஜந்தெழுத்தோதி திருநிட்டுத் திருவதிகை வீரட்டானேகவரரைத் தரிசிக்கச் செய்த போது “கூற்றாயினவாறு விலக்ககல்வீர்” எனத் தேவாரம் பாடச் சிவபெருமான் அவரது குலைநோயையும் மாற்றித் திருநாவுக்கரசர் எனப் பெயரும் குட்டனார்.

“கூற்றாயினவாறு” என்பது சிவபெருமானே நீங்கள் முன்பு கயிலையில் கூறிய கூற்று இப்போது விளைந்துவிட்டது. அதனை விலக்க வேண்டும் எனும் பொருளைத்தரும்.

இதன் விபரம் பின்வருமாறு:

தென்திசைக்கண் காவிரி ஆற்றினால் வளஞ் சிறந்து விளங்குவது சோழநாடு. அந்நாட்டின்கண் அமைந்து விளங்குவது திருவாரூர். அவ்வூரில் வேளான் குடியில் தோன்றிய சிவபக்தர் புகழனார் ஆவர். அரச பதவியொன்றில் பணியாற்றி வந்தார். அவர் மனைவி மாதினியார் எனும் சிவபக்தையாவார். இறைவன் அருளால் அவர்களுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அதற்குத் திலகவதியார் என பெயரிட்டு வளர்த்து வந்தனர். சிலவருடங்களின் பின் தென்திசை செய்த தவப்பயனாய் சிவபிரானின் கட்டளைப்படி வாகீச முனிவர் அவர்களுக்கு மகனாக வந்தவதறித்தார். அவருக்குப் பெற்றோர் மருள்ளீக்கியார் எனப்பெயர் குட்டனர். திலகவதியாரும், மருள்ளீக்கியாரும் சிவபக்தி யிலும் நந்பண்புகளிலும் கல்வி வேள்விகளிலும் சிறந்து விளங்கினர். திலகவதியார் மனப்பருவம் எய்தியதும் அவருக்கு மனம் செய்யக்கருதி சோழ மன்னினின் படைத்தளபதியாக விளங்கிய கலிப்பகையார் என்பவருக்கு மனம் பேசி முடிவு செய்தனர். சிலநாட்களில் திலகவதியாரின் பெற்றோர் காலமானார்கள். பெற்றோரை இழந்த திலகவதியாரையும் மருள்ளீக்கியாரையும் உறவினர் ஆயுதல் கூறித்தேற்றினர். இங்கே இது நிகழ அங்கே அரச கட்டளைப்படி போர் முனை சென்ற கலிப்பகையாரும் பேர்க்களத்தில் மதிந்தார். அச்செய்தியறிந்த திலகவதியார் கலிப்பகையாரே தமக்கு கணவனாகப் பெற்றோர் முடிவுசெய்திருந்தமையால் தாம் அவர்களுக்கே உரியவர் எனக்கூறித் தம் உயிரை மாய்க்க முற்பட்ட பொழுது, மருள்ளீக்கியார் அவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து தமக்காக வாழ-

வேண்டுமென்றால், தாழும் உயிர் தற்பதாகவும் கூறி அழுதார். திலகவதியாரும் தம்பியார் வாழ வேண்டும் என்பதற்காகத் தமிழ்வை மாற்றி வீட்டிலிருந்து தவஞ் செய்தார்.

இதனைச் சேக்கிழார்பிரானும்,

“தம்பியார் உளராக வேண்டும் என வைத்ததயா உம்பருவ கணையவறு நிலைவிலக்க உயிர்தாங்கி அம்போன் மனி நூல் தாங்க தணைத்துயிர்க்கும் அருள் தாங்கி இம்ப்ரமணைத் தவம்புரிந்து திலகவதியாரிருந்தார்”.

என்று அழகாகக் கூறியிரளார்.

மணவாழ்க்கை என்ற பற்று அறச் சகல உயிர்க்கும் தாயாகும் பேரு ஏற்பட்டது என்பதை அனைத்துயிர்க்கும் அருள் தாங்கினர் என்றார்.

தம்பியார் பின்பு சமணமத்தை நீங்கி திருவருளால் சைவமதம் சேர்ந்து சைவம் வாழவும் அதனால் உலகம் வாழவும் இவரே காரணமாக இருந்ததினால் அன்றோ.

தம்பியாரும் யாக்கை நிலையாமையும் செல்வ நிலையாமையும் நினைந்து தருமஞ் செய்தார்.

அவர் நாஸ்யமயம் எது என்று அறியும் அறிவு தெரியாது சமன சமயத்திற்குந்து பலகலைகளையும் கற்று சமன சமயத்தில் பெரும் பதவி பெற்றார்.

இது நிற்க திலகவதியாரும் சிவதொண்டு செய்வதற்காக திருவதிகை வீர்டானம் சேர்ந்தார். திருவலகி டூதல் கோமயத் தினால் மெழுகு தல், திருநந்தவனத்தினால் பூப்பறித்து பூமாலை தொடுத்தல் முதலிய சிவ புண்ணியங்களை தினமும் செய்தார். அங்கு சிவதொண்டு செய்யும்போது திலகவதியார் “தேவரீர் அடியேனை ஆட்கொண்டது சத்தியமாகின் அவமென்று சொல்லி பவமேபுரியும் சமனருடைய படுகுழியில் என் உடன் பிறந்தான் வீந்து விட்டான். அதனில்நின்று அவரை மீட்டுத்தரவேண்டும்” என்று பல முறை விண்ணப்பஞ்செய்தார். எல்லாம் வல்ல இறைவன் திலகவதியார் கனவில் தோன்றி,

“தபோதினியே, நீ உன் மனக்கவலையை ஒழி. உன்னுடைய தமிழ் திருவியாகி நம்மையடையும் பொருட்டுப் பூர்வஜென்மத்திலே தவஞ் செய்திருக்கிறான். அத்தவத்தின் சிறிது வழுவற்றதினாலே அந்நிய மதத்திலே பிரவேசித்தான். இனி அவனைச் சூலை நோயினால் வருத்தி ஆட்கொள்வோம்” என்று சொல்லி மறைந்தருளினார்.

பரமசிவன் திருவாய் மலரந்தபடியே அவருடைய திருவருளினால் தருமசேனனின் வயிற்றிலே கொடிய சூலை நோய் உண்டாக்கி குடலைக் குடைதலுற்றது. சணமர்கள் எவ்விதமாகவும் வைத்தியமும் மந்திரமும் செய்தும் சூலை நோய் மறையவில்லை. அவர்களும் கைவிட்டதால் திருவருள் கைக்கட்ட தனது சகோதரியே தஞ்சம் என்று யாருமியாமல் இரவோடிரவாக அவரிடம் வந்து அவர் திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார்.

“கொடிய சூலையைச் சகிக்காமையால் உம்மையே கதியென்று அடைந்தேன். இனி தமியேன் உய்ந்து கரையேறும் வழியை அருளிச் செய்யும்” என்று வேண்டினார்.

திலகவதியாரும் இது பரமசிவனுடைய திருவருளே என்று கூறி திருவடிகளைத் தஞ்சம் என்று அடைந்த மெய்யடியார்க்கு இன்னருள் புரியும் இறைவனை வணங்கி அவருக்கே தொண்டு செய்யும் என்று உபதேசித்தார்.

மருள்ளீக்கியாரும் அவ்வுடேசத்தை ஏற்றுக் கொண்டு வணங்கி நிற்க திலகவதியார் திருவருளை நினைந்து அவருக்கு ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை ஒதி விபூதியைக் கொடுத்தார். அவரும் மிகுந்த ஆசையோடு வணங்கி அவ்விபூதியை வாங்கி சர்வம் முழுவதும் அணிந்தார்.

சேக்கிழார் பிரானும் “நிமலன் பேர் அருள் நினைந்து சென்று திருவீரட்டம் புகுதற்குத் திருக்கயிலைக் குன்றுடையார் திருநீற்றை அஞ்செழுத்தோ கொடுத்தார்” என்றார்.

விபூதி அணியும் பொழுதும் மற்றவர்கட்கு பிரசாதமாகக் கொடுக்கும் போதும் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை ஒதிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது சமயமற்று.

மின்சாரத்தை இயக்கியவுடன் மின் விளக்குகள் தொழிற்படுகின்றன. அதுபோல் பஞ்சாட்சர மந்திரம் ஒதிய விபூதி திருவருட் சக்தி நிறைந்த மருந்தாக சகல பினியையும் (மும்மலங்களையும்) தீர்க்க வல்லது. இதை சைவராகிய நாங்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

இவ்விடத்தில் சம்பந்தப்பெருமான் பாண்டியனின் குலை நோய் தீர்க்க விபூதி பூசியதை சேக்கிழார் பெருமானும்

“திருமுகம் கருணை காட்டத்திரு

கையால் நீறு காட்டிப் பெருமறை துதிக்கும் ஆற்றால் பின்னையார் போற்றி பின்னும் ஒருமுறை தடவ அங்கன் ஒழிந்து வெப்பகன்று பாகம் மருவதீர்ப் பினியும் நீங்கி வழுதியும் முழுதும் உய்ந்தான்.

என்பதை இவ்விடம் சிந்திப்பது சாலச் சிறந்தது. திலகவதியார் திருப்பள்ளியைழுச்சியிலே திருவலகும் திருமெழுக்குத் தோண்டியும் எடுத்துக் கொண்டு திருக்கோயிலினுள் தம்பியாரை அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

மருள்ளீக்கியார் வீர்டானேசரரைப் பிரத்சனம் செய்து சந்திதானத்தில் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று அவருடைய திருவருளிலே தமிழ்ச் செய்யுள் பாடுஞ் சக்தி பெற்று தம்முடைய குலை நோய் நீங்கும் பொருட்டும் பிற்காலத்தில் அன்பொடு ஒதுவித்து யாவருடைய துணபம் நீங்கும் பொருட்டும் சிவபெருமான் மேல் “கூற்றாயினவாறு விலக்ககலீர்” என்ற திருப்பதித்தைப் பாடியருளினார். உடனே குலை நோய் நீங்கியது. அப்பொழுது அவரும் சிவபெருமான் திருவருட் கடலில் அமிழ்ந்து ஆண்த மெய்தி நிலத்தில் விழுந்து புரண்டார்.

அப்பொழுது “நீ அற்புத மதுரமாகிய தேவாரப் பதிகத்தை பாடினபடியால் உனக்கு நாவுக்கரச என்னும் பெயரே சத்தலோகத்திலும் வழங்குக” என்று சமஸ்தரருக்கும் வியப்புதோன்றும்படி ஒரு அசரிரி ஆகாயத்தில் தோன்றியது. நாயனாரும் அதுகேட்டு சிவபெருமான் இத்தனை நெடுங்காலமாகத் தம்மை நிற்தித்த சிறியேனுக்கு இந்தப் பெரு வாழ்வ தந்தருளினார் என்று நல் கூர்ந்து அத்தன்மையாகிய இராவணனிற்கு அருளிய கருணையின் பெருந்தன்மையை நினைந்து மீண்டும் மீண்டும் வணங்கினார்.

நாயனார், சமன சமயம் பொய் சமயம் என்று யாவருக்கும் புலப்படும்படி சைவசமயத்தில் பிரவேசித்து அருள் பெற்றபடியால் உலகம் உய்ந்தது என்று திருவதிகையில் உள்ள சமஸ்தானங்களும் களிப்புற்றார்கள். திலகவதியாரும் தனது வேண்டுகோட்கினங்கி தனது தம்பியை ஆட்கொண்ட பெருங்கருணைத்திறத்தை நினைந்து மகிழ்ந்து வணங்கினார்.

இந்த சமாச்சாரம் பாடலிபுறத்து இருந்த சமணர்கள் அறிந்து பொறுமை கொண்டு அரசனுக்கு தூர்ப்போதனை செய்து மருணீக்கியாருக்கு பல துண்பங்களை செய்வித்தர்கள். இறைவன் திருவருளால் அவர் துண்பமின்றி மகிழ்ச்சியாக இருந்தார். அவர்கள் நஞ்சினைக் கூடக் கொடுத்தனர். கண்ட நஞ்சினை பிரான் திருவருளால் அவருக்கு ஒரு தீங்கும் ஏற்படவில்லை. அவர்கள் குழ்ச்சி ஒன்றும் பலிக்கவில்லை.

பல்லவராசன் உண்மையுணர்ந்து திருவதிகையில் வந்து நாவுக்கரசரை வணங்கி சைவ சமயமே மெய்ச்சமயம் என்று உணர்ந்து சைவ சமயத்தில் பிரவேசித்தான்.

பாடலிபுறத்திருந்த பள்ளிகளையும் பாழிகளையும் இடித்து பரமசிவனுக்கு குணதர வீச்சம் என்ற கோயிலை கட்டிவித்தான்.

நாயனார் மனம் வாக்கு காயம் என்னும் திரிகரணங்களாலும் திருத்தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற ஆசை மிகுந்தவராகச் சிவ சின்னங்கள் தரித்துக் கொண்டு, என் கடன் பணி செய்வதே என்பதற்கு உதாரண புருடாக உழவாரத் தொண்டு முதலிய சிவதொண்டுகளைச் செய்தும், பல கோயில்களைத் தரிசித்தும் இறைவன் மேல் தடையறா எழும் பாக்களைப் பாடி திருவடி மறவா சிந்தனையராக வாழ்ந்தார். அவருடைய வேண்டுகோளின்படி திருவருளினால் ஒரு சிவபூதம் யாரும் அறியாதபடி அவ்வாகீசுருடைய திருக்தோளிலே குலக் குறியையும் இடபக்குறியையும் பொறுக்க அதனைக் கண்டு திருவருளை நினைத்து மகிழ்ந்து வணங்கினார். உமாதேவியினால் ஞானப்பாலை ஊட்ட உண்டு வேதார்த்தங்களை தமிழிலே பாடி அருள்கின்ற திருஞானசம்பந்தருடைய மகிழையை அடியவர் சொல்லக் கேளவியற்று அவருடைய திருவடிகளை வணங்கும் ஆசை மிகுதியால் தில்லைக் கூத்தனின் அனுமதியிடன் சீர்காழி சென்றார். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் அன்பினால் தழுவி வணங்கி திருப்பதிகம் பாடி பலநாள் அவருடன் மடத்தில் இருந்தார். பின்பு அப்புதி அடிகளையும் மனைவி மக்களையும் சந்தித்து அவர்களுடைய வீட்டில் அழுது செய்ய இருந்தபோது அவர் மகன் விடும் தீண்டி இருக்க அதைத் திருவருளினால் உணர்ந்து உயிரற்ற உடலை திருவாலயத்தின் முன் கொண்ரவித்து திருப்பதிகம் பாட அப்புத்திரர் உணர்வு பெற்று எழுந்தார். அவர்கள் யாவரும்

மகிழ், முன்பு விரும்பியவாறு அவர் வீட்டில் அழுது செய்தார்.

திருவீழிமிழலையில் இறைவனிடம் படிக்காக பெற்று அடியார்கட்கு அன்னம் இட்டார். மறைக்காட்டு கதவு திறக்கப் பாடியதும், பின்பு திருக்கைலாயத் தில் பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற கோலத்தை தரிசிக்க விரும்பி இராப்பகல் நடந்தார். அவருடைய உடல் நிலை தள்ளாமையாலும், “ஆழும் நாயகன் திருக்கையினால் இருக்கை கண்டலால் மாஞம் இவ் வுடல் கொண்டு மீனேன்” என்ற வெராக்கியத்தினாலும் இறைவன் கருணையினால் ஒரு தடாகம் உண்டாக்கி, அசரீர்யாக “நீ இந்தத் தடாகத்தில் மூழ்கி திருவையாற்றை அடைந்து நம்மை கயிலாயத்தில் விற்றிருந்தபடி அத் தலத்திலே தரிசித்து வணங்கு” என்று பணித்தருளினார்.

அவரும் அப்பணியை சிரமேற்கொண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை ஒது தடாகத்தில் மூழ்கி திருவையாற்றில் உள்ள வாவியில் எழுந்து இறைவன் திருவருளால் கைலைக் காட்சியைக் கண்டு விழுந்து வணங்கி போனந்தும் பெற்றார். திருவடி மறவா சிந்தையராக திருத்தொண்டு செய்து வரும் காலத்தில் “என்னுகேன் என்சொல்லி என்னுகேனோ” என்று தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் எடுத்து திருப்பாட்டின் இறுதிதோறும் “உண்ணடிக்கே போதுகின்றேன் புகழு மேவிய புண்ணியனே” என்று பாடி சித்திரைச் சதய நன்னாளில் சிவபெருமான் திருவடி அடைந்தார்.

கயிலையை வலம் வந்து பாடிப் பரவும் புகழ் பெற்ற வாகீச முனிவரப் பற்றிய பற்று காரணமாக அவர் பூமிக்கு வந்து மருணீக்கியராக வளர்ந்து சமணத்தில் சேர்ந்து தூல நோயால் துன்புற்று பற்று அற்றவராகி பரமனைப் பாடி சிவபெருமானாலே (நாவுக்கரசர்) வாக்குக்கு சுர் என்று பேற்றப்பட்டு மீண்டும் வாக்சராக கயிலை சேர்ந்து முன்னைப் பதம் பெற்றார்.

இதன்மூலம் சிவபெருமான் செய்த விளையாட்டால் இராவனன் வரம் பெற்றான். வாகீசர் பற்றற்றார். மாதவம் செய் தென்நாடு தேவாரப் பாடல்களைப் பெற்றது. சைவத்தை அழிக்க வந்த சமண இருள் நீங்கியது; சைவம் தழைத்தது.

பூஜைப் பொருட்களின் தத்துவம்

நாம் கடவுளுக்கு மஸர்கள், இலைகள், பழங்கள், தேங்காய் ஆகியவற்றை வைத்துப் பூஜை செய்வதில் தத்துவ விளக்கம் அடங்கியுள்ளது. நமது உடம்பை இலையாகக் கொள்ள வேண்டும். இலைக்கு மணமும், மருத்துவ குணமும் உண்டு. நம் உடம்பிலும் மூன்றுவித குணங்கள் உண்டு. நாம் மஸர் என்று சொல்லுவது நம்முடைய இதயத்தைத்தான். அதில் பக்தி உண்டாகி மணம் பாவ வேண்டும்.

அத்தகைய இதயத்தை நாம் மற்றாக இறைவனுக்குச் சமர்பிக்க வேண்டும். நாம் பழம் எனக் கவுவது நம்முடைய மனதைத்தான். பழம் இனிமையாக இருப்பது போல தூய பக்தி கொண்ட உள்ளதை இறைவனுக்கு சமர்பிக்க வேண்டும். நீர் என்று நாம் இறைவனுக்கு அளிப்பது ‘காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்லீ’ என்று சொல்கிறோமோ அந்தக் கண்ணீரை இறைவனின் திருவடிகளில் மல்க வணங்க வேண்டும்.

நாமே ஒரு மரமாக இருக்கிறோம். நம் பக்தியில் சொரிபவற்றை இறைவனுக்கு நிவேதனம் செய்ய வேண்டும். இதைத்தான் பூஜைக்கு உரிய பொருட்கள் நமக்குத் தத்துவ ரீதியாக விளக்குகின்றன.

(நன்றி : வழிபாட்டுச் சடங்குகளும் பலன்களும்)

இது சிறுவர்களுக்கான சிறப்புப் பகுதி. சிறுவர் சிந்தனைக் கதைகள் சிலவற்றை இங்கு தருகிறோம். பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு இக்கதைகளைப் படித்துக் காட்டி அதன் தத்துவத்தை விளக்குவது கடன்.

சிறுவர் ஒவி

தெய்வீக மூலிகை

ஒரு குரு, தன் சீடர்கள் இருவரை அழைத்து, மடத்திற்கு தேவையான விறகைக் கொண்டு வாருங்கள் என்றார். இருவரும் காட்டிற்குச் சென்று விறகை வெட்டி இரண்டு கட்டுகளாகக் கட்டி, ஆனால் கொள்கொன்றாகத் தலையில் தூக்கி வந்தார்கள். ஒரு சீடன், “இத்தனை கனமாக இருக்கிறதே. இதனை எப்படி மடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப் போகிறேனோ, என்றான். ஆனால் மற்றவரோ, “என் விறகுக் கட்டு கூடுமையே இல்லை” என்று கூறினான். இதைக் கேட்ட முதலாமவன், “இரண்டு கட்டும் ஒரே எடைதானே. உன்னால் மட்டும் எப்படி எளிதாக தூக்க முடிகிறது,” என்று கேட்டான். அதற்கு இரண்டாமவன், “என் விறகுக் கட்டில் தெய்வீக மூலிகை ஒன்று உள்ளது. அதுதான் பொறுமை. என் கடமையை நான் சரிவரச் செய்ய இதுவே எனக்குத் துணை” என்றான். பொறுமை கடலினும் பெரியதன்றோ!

இறைவனின் திருப்பிடம்!

ஒரு சீடன், தன் குருவிடம், “கவாமி, இறைவன் எங்கே இருக்கிறார்? அவரை எனக்குக் காட்ட முடியுமா?” என்று கேட்டான்.

“கஸ்தாரிமானும் நீயும் ஒன்றுதான்” என்றார் குரு சிரித்துக் கொண்டே. எல்லா சீடர்களும் விழித்தார்கள்.

“குருவே, நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?” என்றான் சீடன்.

“குழந்தாய்! கஸ்தாரிமான் என்ற ஒருவகை மான் இருக்கிறது. அதன் உடம்பில் கஸ்தாரி மனம் வீசிக் கொண்டே இருக்கும். ஆனால் அந்தவகை மான், தன் உடம்பிலிருந்துதான் அந்த கஸ்தாரி வாசனை வருகிறது என்று உணராமல், காடு முழுவதும் ஒடி, ஒடி வாசனையைத் தேடித் தேடி களைக்கும். அதேபோல், நீயும், உனது இதயத் தில் இருக்கும் இறைவனைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. ஓவ்வொரு மலரிலும் எப்படி இயற்கை மனம் உள்ளதோ அதேபோல் ஓவ்வொருவரது இதயத்திலும், இறைவன் இருக்கின்றார்” என்றார். குருவின் பதிலைக் கேட்ட சீடன் தெளிவு பெற்றான்.

கொந்தை ஒழிந்தது

யோகி ஒருவர் ஒரு நாள் விவேகானந்தரிடம் வந்து, ஜயா! எனக்கு ஆகாயத்தில் பறக்கும் சக்தி இருக்கிறது. பூமிக்குக் கீழ் நீண்ட நேரம் புதையுண்டு முச்சை அடக்கும் சக்தி இருக்கிறது தன்னீருக்குள் அதிக நேரம்

சிந்தனைக் கதைகள்

முழுகியிருக்கும் அபரிமிதமான சக்தியும் இருக்கிறது. இவை மிகவும் பெருமைக்குரிய விஷயங்கள் தாமே” என்றார்.

அவரது அகந் தையை ஒழிக் க என்னிய விவேகானந்தர் அமைதி தவழும் கண்களால் பார்த்து, “ஜயனே! பறவைகள் ஆகாயத்தில் பறக்கின்றன. புழுக்கள் போன்றவை பூமியினடியில் நீண்ட காலம் வாழ்கின்றன. மீன்கள் தண்ணீருக்குள்ளேயே பிறந்து தண்ணீரிலேயே வாழ்ந்து மழுக்கின்றன. இவையெல்லாம் எனக்கும் சாத்தியம் எனகிறீர். அப்படிப்பட்ட ஜந்துக்களைப் போல் இருப்பதால் உமக்கு என்ன பயன்? கடவுளைப் போல் நடக்க கருணை போன்ற நற்குணங்களை விருத்தி செய்யுங்கள். கோபத்தையும் கர்வத்தையும் அடக்குங்கள். இவையே மனிதன் கடைப்பிடிக்க வேண்டியே செயல்கள் புரிந்ததா?” என்றார். விவேகானந்தரின் விளக்கத்தைக் கேட்டதும் வெட்கித் தலை குனிந்தார் யோகி.

உண்மையான நண்பர்

ஒரு பெரிய மனிதருக்குப் பல நண்பர்கள் இருந்தனர். அந்த மனிதருக்கு அவர்களில் யார் உண்மையான நண்பர் என்று அறிந்து கொள்ளும் ஆசை ஏற்பட்டது. எனவே தன்னிடம் நெருங்கிப் பழகும் மூவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களிடம் ஒரு சிறு தொகையை கடன் கேட்பது என்று தீர்மானித்து, முதல் நண்பரிடம் சென்று தனது அவசர தேவைக்காக கொஞ்சம் கடன் தந்து உதவும் படி கேட்க, அந்த நண்பர், “நான் பிரார்த்தனையின் பொருட்டு குல தெய்வக் கோயிலுக்குச் சென்று கொண்டுள் இந்த இக்கட்டான் நேரத்தில் கடன் கேட்கிறீர்கள்” என்று சொல்லி கடன்தர மறுத்தார். இரண்டாவது நண்பரிடமும் அந்த கோரிக்கையை முன்வைக்க அவரோ “என் தாயார் உடல் நலமின்றி மருத்துவமனையில் உள்ளார். எனவே இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றும் செய்ய இயலாது.” என்று தட்டிக் கழித்தார். இறுதியாக அவர் பார்க்கச் சென்ற நண்பரோ உடல் நலம் மிகவும் குன்றி படுத்த படுக்கையில் வைத்திய சாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருந்ததால் நண்பர் தயங்கியவாறே அவரிடம் தன் கடன் கோரிக்கையை வைக்க, அந்த நிலையிலும் நண்பர் சிறிதும் தயக்கமின்றி அவர் கேட்ட தொகையை கடனாக அளித்தார். உடல் நலம் குன்றி இருந்த நேரத்திலும் கடன் கொடுக்க முன் வந்த அவரே உண்மையான நண்பர் என்று புரிந்து கொண்டு, மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார் பெரிய மனிதர்.

(நன்றி:குழுதம் பக்தி ஸ்பெஷல்)

கீதாராவான் கான் பக்கம். வழக்கோல் பெரிய புராணக் கதைகள் இடம்பெறுகின்றன. இது போன்ற விஷயங்கள் மாணவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பாரியபூராணக் கதைகள்

மாணவர் ஓவி

சௌவம் காத்த தமிழர்

சோழர் குலக் கொழுந்தாய்த் தோன்றியவர் மங்கையர்க்கரசியார். நின்ற சீர் நெடுமாற நாயனாரின் மனைவியாய் வாய்த்தவர். இவருக்குச் சைவத்தில் ஆழமான பற்று.

முன்னர் சமண சமயத்தைத் தழுவியபோது நாட்டில் சைவத்தின் நிலை தளர்ந்தது. சமணர்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் தங்கள் ஆதிக்கத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்தனர். இந் நிலை கண்டு அரசி மங்கையர்க்கரசியாரும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் மிகக் கவலை கொண்டனர். சைவத்தை மீண்டும் உயர் நிலைக் குக் கொண்டு வர வழி தேடிக்கொண்டிருந்தனர். திருஞானசம்பந்தப் பெருமானை அழைத்து வந்து இவர்கள் சைவத்தைப் புதுப்பிக்க என்னினர். அரசியார் இசைவுப் படி அமைச்சர் குலச்சிறையார் ஞானசம்பந்தப் பெருமானிடம் திறன்மிக்க தூதுவர்களை அனுப்பி வைத்தார். அவர்கள் சம்பந்தரிடம் நாட்டில் சைவத்தின் சீர்கெட்ட நிலையைக் கூறி, அரசியாரும் அமைச்சரும் அவரைப் பாண்டி நாட்டில் எழுந்தருளி திருநீற்றொளியைப் பரப்பியருள் வேண்டிக் கொண்டதைத் தெரிவித்தனர். அவரும் இதற்கிணைந்து பாண்டிநாடு எழுந்தருளினார். பாண்டிநாடு வந்த ஞானசம்பந்தப் பெருமான் அரசர் வெப்புநோயைத் தீர்த்தார். பின்னர் சமணர்களை வாதில் வென்றார். மீண்டும் அங்கு சைவத்தை நிலை நிறுத்தினார்.

மங்கையர்க்கரசியார் பாலறாவாயர் அருளால் தன் கணவரின் கூளை நீக்கி நெடுமாறன் ஆக்கினார். பெருமானால் புதிகத்தில் சிறப்பிக்கப் பெற்றார். இவர் கணவருக்குச் சைவ வழித் துணையாய் நின்று எங்கும் திருநீற்றொளியைப் பரப்பினார்.

சைவநெறி பரப்பித் தம் கணவரின் கூள் நிமிர்த்தி, அவருக்கு வழிக்காட்டியாய் நின்ற மங்கையர்க்கரசி வரலாறு தமிழகத்துப் பெண் குலப் பெருமையை விளக்குவதன்றோ!

பாடக்காக பெற்றார்

புகழ்த்துணை நாயனார் செருவிலிப்புத்தூரில் ஆதி சைவ மரபில் தோன்றியவர். இவர் அரவணிந் த அண்ணலை எண்ணி வழிப்பட்டு வந்தார். ஆகம முறைப்படி அர்ச்சனை புரிவார். இதுவே தம் பிறவித்துண்பம் நீங்கும் வழியென உணர்ந்தார். இவ்வாறு இவர் இறைவரை

வழிபட்டுவரும் நாளில் வானம் பொய்த்து வளமை குன்றிப் பஞ்சம் தோன்றியது. மக்கள் உணவுக்கு வழிபின்றி வாடி வருந்தினர். வானம் பொய்க்கின் தானமும் தவமும் நடவாடன்றோ! ஆனால் புகழ்த்துணை நாயனார் இதைப் பொருட்படுத்தாது இறைவர் பணியைக் குறைவறங் செய்துவந்தார். எனினும் உணவு இல்லாததால் பசி இவரை வாட்டி வருத்தியது.

ஒருநாள் இவர் இறைவருக்குத் திருமஞ்சன நீராட்டும்போது இவர் வைத்திருந்த குடம் இறைவர் முடிமீது விழுந்தது. உணவு உண்ணாததால் ஏற்பட்ட விளைவே இது. இதுகண்ட நாயனார் சோர்வுற்று விழுந்தார். அந்நிலையில் அவருக்குத் துயிலும் வந்தது.

முக்கண்ணர் அவர் கனவில் தோன்றி “அஞ்சாதே பஞ்சம் தீரும்வரை நாள்தோறும் படிக்காச ஒன்று தருவோம். பெற்று உணவு உட்கொள்க” என அருளிச் செய்தார்.

நாயனார் கண் விழித்தார். பீத்தின் கீழே காகச இருப்பதைக் கண்டார். களிபேருவகை கொண்டார். நாளும் அக்காச பெற்றுப் பசியை நீக்கி வாழுந்தார். பஞ்சமுந் தீர்ந்தது. நாயனார் தம் திருத்தொண்டை நிறைவறங் செய்து சிவனார் திருப்பதம் சேர்ந்தார்.

அடியார் துயரை நீக்கும் அரவணிந்த பெருமான் திருவருளை இவ்வரலாற்றில் தெரிந்துகொள்கிறோம்.

நெஞ்சில் நிறுவிய திருக்கோயில்

தொண்டை நாட்டில் திருநின்ற ஊரிலே மறையவர் மரபில் தோன்றியவர் பூசலார் நாயனார். இவர் கலைகள் மறைகளில் வல்லவர். இவருக்குச் சிந்தையெல்லாம் சிவபிரான் நினைவே. இறைவர் திருத்தொண்டு செய்வதையே தம் செயலாகக் கொண்டவர். அவர் அடியார்கள் விரும்புவதை மனமுவந்து அளித்து மகிழ்ச்சி கொள்வார்.

இவருக்குத் திருக்கோயில் ஒன்று எழுப்ப எண்ணம் எழுந்தது. பணம் வேண்டுமே! அதற்காக முயற்சிகள் பல செய்தார். பொருள் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. வருந்தித் தளர்ந்தார். மனதிலே கோயில் எழுப்ப முனைந்தார். அவர் அவ்வாறு உருவாக்கிய கோயில் வெண்கதை தீட்டப்பெற்று மதில், பொய்கை, கிணறு ஆகிய உறுப்புகள், பெற்றுச் சிறப்பாக ஒளிர்ந்தது. இவ்வாறு கட்டிய மனக்கோயிலில் இறைவரை எழுந்தருளப் பண்ண நாளும் நிச்சயித்தார்.

இந்நாளில் பல்லவராகிய காடவ மன்னர் கச்சியிலே ஒரு கற்கோயில் கட்டி முடித்தார். இக்கோயிலில் இறைவரை

எழுந்தருள்விக்க நானும் குறிக்கப்பட்டது. காடவர் குறித்த நானுக்கு முன்னாள் முக்கண்ணப்பெருமான் அவர் கனவிலே தோன்றி, “நானை நாம் திருநின்ற ஊர் பூசலன்பன் கோயிலில் புகுவோம். நீ பின்னொரு நாளில் கொள்க” என மொழிந்தருளினார்.

விழித்தெழுந்த மன்னவர் பூசலாரைக் காண விரும்பினார். திருநின்றவூர் வந்து அங்குள்ளவர்களிடம், “பூசலார் கட்டிய கோயில் எங்குள்ளது?” என வினாவினார். அவர் கோயில் எதுவும் கட்டவில்லையே என பதிலளித்தார்கள் அவர்கள்.

வியப்படைந்த மன்னவர் அங்குள்ள அந்தணரை அழைத்து பூசலார் இல்லம் தெரிந்துகொண்டு அங்கே சென்றார். பூசலார் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினார். “பின்னர் அவரிடம் மன்னர், தங்கள் கட்டிய கோயில் எங்கே உள்ளது? அக்கோயிலில் இன்று எம்பெருமான் முக் கண் னரை எழுந் தருளிவிக்க நன்னாள் கொண்டிர்களாம். எம்பெருமான் இதை எனக்கு

அறிவித்தருளினார். இப்பேறு பெற்ற தங்களை வணங்க வந்தேன்” என்று கூறினார்.

மன்னர் உரை கேட்ட பூசலார் மருட்சி கொண்டார். “என் னையும் ஒரு பொருளாக எண்ணியோ சிவபெருமான் அவ்வாறு அருளினார். அக்கோயில் நான் மனதில் உருவாக்கிய கோயிலாகத்தான் இருக்க வேண்டும்” என்று சொல்லி கோயில் கட்டிய விதத்தையும் தெரிவித்தார். மன்னர் நாயனாரின் ஆர்வத்தையும் அன்புள்ளத்தையும் உணர்ந்து நெஞ்சம் நெகிழிந்து அவரடி வீழ்ந்து மீண்டும் வணங்கினார். பின்னர் விடைபெற்றுச் சென்றார்.

பூசலார் அன்பால் தம் உள்ளத்தில் உருவாக்கிய கோயிலிலே சிவபெருமானை வழிபட்டு அவர் திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

பொருளால் கட்டிய கோயிலினும் அன்பால் கட்டிய கோயிலுக்கே ஆண்டவன் முன்னுரிமை கொடுத்ததனைப் பூசலார் வரலாறு விளக்குகிறது.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க

நமச்சிவாய என்னும் திருவைந்தெழுத்து வாழ்க; தலைவனின் திருவடி வாழ்க.

நம - வணக்கம்; சிவாய - சிவனுக்கு ; நமச்சிவாய - சிவனுக்கு வணக்கம். திருவைந்தெழுத்து மந்திரம்; நாதன் - தலைவன்.

நமச்சிவாய என்னும் சொல்லின் நேர் பொருள் ‘வணக்கம் சிவனுக்கு’ என்பது. இது சிவனின் பெயராகவும் உள்ளது. ‘நாதன் நாம் நமச்சிவாயவே’ என்பது ஞானசம்பந்தர் திருவாக்கு. பெயராக அன்றி ஜந்தெழுத்து மந்திரமாகவும் உள்ளது. ‘அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்ச பதம் சொல்லி’ என்று வரும் சுந்தரர் தேவாரம் இதனை உணர்த்துகிறது. இச்சிவபுராணத்திலே ‘நமச்சிவாய’ என்ற மந்திரத்தையே மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் குறிக்கிறார்.

சிவனே முழுமுதற் கடவுள். அவனுக்குரிய நமச்சிவாய மந்திரத்தை ஒதினால் இன்னல்கள் தீரும். நன்மைகள் கிட்டும். மந்திரம் என்பதன் பொருள் நினைப்பவரை (அல்லது உச்சரிப்பவரை)க் காப்பது என்பது. திருநாவுக்காச நாயனாரைக் கல்லில் கட்டிக் கடவில் விட்டபோது, அவர் சிவனை நினைந்து நமச்சிவாய மந்திரத்தை உச்சரிக்க, கல் தெப்பமாகி அவரைக் களை சேர்த்தது. ‘சொற்றுணை வேதியன்’ என்று தொடங்கும் தேவாரப் பதிகத்திலிருந்து இதனை அறியலாம்.

மந்திரங்களுக்கு ஆற்றல் உண்டு. அவை நல்ல துணையாக இருந்து நம்மைக் காக்கின்றன. ‘நற்றுணையாவது நமச்சிவாய’. நயசிவய என்னும் மந்திரம் உச்சரிக்கும் பொழுது நமச்சிவாய என்றாகிறது. இது பஞ்சாட்சரம் என்படும். (பஞ்ச அட்சரம் - ஜந்து எழுத்து). ‘நமச்சிவாய’ என்பது தூல பஞ்சாட்சரம். ‘சிவாயநம்’ என்பது சூத்சம பஞ்சாட்சரம். தூலம் - பருமை; சூத்சம் - நுண்மை.

மந்திரங்களைச் சொல்லும் போது ‘ஓம்’ சேர்த்து, ‘ஓம் நமச்சிவாய’, ‘ஓம் சாவணபவ’ என்று சொல்வது வழக்கம். ‘ஓம்’ என்பது முன்னெழுத்து மந்திரம். ஓங்காரம் என்பது இது. (ஓம் - அ + உ + ம). இது பீஜ மந்திரம் என்படும். (பீஜம் - முளை). ஓம் சேர்த்துச் சொல்வதால் மந்திரங்களுக்கு வலிமை சேர்கிறது.

ஆனால், ‘சிவாயநம்’ என்னும் குக்கும பஞ்சாட்சரத்துக்கு மட்டும் ‘ஓம்’ சேர்த்துக் கூடாதென்றும் சிலர் கூறுவார்கள். ‘ஓம்’ என்ற மந்திரத்தின் விருத்தியே பஞ்சாட்சர மந்திரம். மந்திரங்களுக் கெல்லாம் தலையாய மந்திரம் ‘சிவாயநம்’. மந்திர வேந்து என்றும், ராஜமந்திரம் என்றும் இது கூறப்படும். இதிலுள்ள ஓவ்வொரு எழுத்தும் ஓவ்வொரு பொருளைக் குறிப்பன. சி - சிவன், வ - அருள், ய - உயிர், ந - திரோதானம், ம - மலம்.

இத்திருவைந்தெழுந்து மந்திரத்தை காலையும் மாலையும் பலத்தவை, சிவனை நினைந்து பயப்க்கியிடுன் ஒதுவதால், எல்லா நலன்களும் உண்டாகின்றன. துன்பங்கள் நீங்குகின்றன. இறைஅருள் கூடுகிறது.

மந்திரங்கள் எல்லாவற்றிலும் தலையாய மந்திரம் பஞ்சாட்சரம். சிவபெருமானைக் குறித்த இம்மந்திரத்தை முதலாக வைத்து சிவபுராணத்தை மாணிக்கவாசகர் தொடங்குவது சிந்தனைக்குரியது.

‘வாஹுக்’ என்பதில் வரும் ‘அ’ செய்யினில் ஓசைக்காக வந்த எழுத்து. இப்படி வரும் எழுத்துக்கள் அளப்பை என்று செய்யுள் இலக்கணத்தில் கூறப்படும். இவை பொருள்ற வெற்றுச் சொற்கள்.

எல்லா உயிர்களுக்கும் தலைவன் என்பதால் அவனை நாதன் என்றார். இறைவன் திருவடி (தாள்) அவனின் அருளைக் குறிப்பது. அவனது அருளாலேதான் எல்லாம் கூடுகின்றது. எமது வாழ்விற்கு அவனே முதற் பொருள். “போற்றி என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே” என்று மாணிக்கவாசகர் இறைவனைப் போற்றுகிறார்.

(நன்றி : சிவபுராணம் விளக்கவுரை உலக சைவப் பேரவை, இலண்டன்)

மார்கழியின் மகத்துவம்

திருமதி நூலைக்ஷமி நூன்சேகரண்யர்

மங்கையர் ஒளி

மார்கழி மாதம் தட்சிணாயத்தின் இறுதி மாதமாகும். இம் மாதம் முழுவதும் மகிழமை பொருந்திய புண்ணிய காலமாகும். பக்தி மிக்கவுள்ள காலமெனவும் கொள்ளலாம். ஆலயங்களிலும் வீடுகளிலும் வைக்கறைப் பொழுதில் ஆரம்பித்து தொடர்ந்து இறைவனை வழிபடுவதும், பாடல்களை பாராயணம் செய்வதும், கூட்டாக இணைந்து பஜனை செய்வதும் வழக்கமாகும். மார்கழி மாதம் முழுவதும் இறை சிந்தனைக்குரிய பக்திவழி மார்க்கமாகும். இப்படியாக இறை சிந்தனையில் பக்தி மார்க்கமாக ஈடுபடல் வேண்டும் என்பதற்காகவே மார்கழி மாதத்தில் முக்கிய விசேஷங்கள், திருமணம் போன்ற வைவாங்கள் நிகழ்வதில்லை.

பக்தி என்ற சொல்லுக்கு அன்பு என்பதே பொருள். 'பக்தி வலையில் படுவோன் காண்க' என்பது திருவாசகம். "இறைப்பதிக்கே அகப்படுவான் அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படுமைலையே" என்ற தொடரும் இதனையே காட்டுகின்றது. பக்தி, அன்பு என்ற இச் சொற்களின் நுண்பொருளாக 'உள்ளமுருகுதல்' என்பதைக் கூறலாம். பக்தியுள் நினைந்து மீண்டும் மீண்டும் உவகையடைந்து உருகுவது என இதனை விவரிக்கலாம்.

பகவத்கீதையில் கிருஷ்ணபரமாதமா 'மாதங்களுள் தனு மாதமான மார்கழியில் இருக்கிறேன்' என்கின்றார். கிருஷ்ண பகவானின் பக்தர்களான கோபிகா கன்னிப் பெண்கள் கிருஷ்ணபிரானே தமது கணவனாக வரவேண்டுமென உள்ளமுருகி நோன்பினை நோற்பர். இது காத்தியாயினி நோன்பு எனப்படும். கோபிகா கன்னிப்பெண்கள் மார்கழி முப்பது நாட்களிலும் காத்தியாயினி நோன்பினை நோற்பர். நோன்பு நோற்கும் காலத்தில் அவர்கள் தரித்த சந்தனம் 'கோபி சந்தனம்' எனப்படும். மேலும் கோபிய கன்னிப் பெண்கள் வைக்கறைப் பொழுதிலேயே துயில் நீக்கி வாசலில் கோலமிட்டு நடுவில் சாணத்தில் பிள்ளையார் பிடித்து அதன் மேல் பூசனிப்புவினை வைப்பர். இங்ஙனமாக வைக்கப்பட்ட சாணத்தினை வராட்டியாக்கி அதனை தீயிட்டு பொங்கல் பொங்கி அதனை கிருஷ்ண பகவானுக்கு நிவேதனமாக நிவேதிப்பர். ஆண்டாள் தனக்கு கிருஷ்ணபிரானே கணவனாக வரவேண்டுமென உருகி உருகிப் பாடிய திருப்பாவைப் பாடல்களை கூட்டாக பஜன் முறையில் கன்னிப்பெண்கள் பாடுவர். விட்டனு ஆலயங்களில் திருப்பாவைப் பாடல்களை பாடுவதுபோல் சிவாலயங்களில் திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருவெம்பாவை பாடல்கள் ஒத்துப்பெறும். இவையாவும் முறையாக இடம்பெறும். சிவ விட்டனு ஒற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இது விளங்குகின்றது.

கிருஷ்ணபிரானை நினைந்து கன்னிப் பெண்கள் காத்தியாயினி நோன்பினை நோற்பது போன்று, சிவபிரான் தமது கணவராக வரவேண்டுமென சிவபக்தி கன்னிப் பெண்கள் திருப்பாவை நோன்பினை நோற்பர். வைக்கறைப் பொழுதில் கன்னிப் பெண்கள் தோழியரை துயிலெழுப்பி கூட்டாக இணைந்து பொய்கையில் நீராடும் பொழுது சிவபெருமான் அருட்றிறஙனை போந்தி திருவெம்பாவை பாடல்களை பஜனையாக ஓசை நுயத்துடன் பாடுவர். இவ்விரு நோன்பும் மார்கழி மாதத்தில் நோற்கப்படுவதுடன் இரண்டுமே பெண்களுக்குரியவையாகும். நோக்கங்களும் ஒன்றானதே. நல்ல மழைபெய்து நாடு செழிக்கவும் நல்ல கணவனை அடையவும், சுமங்களிப் பெண்கள் தத்தமது கணவர் தீர்க்காயுகடன் இருக்கவும் இந்த நோன்புகளை நோற்பர்.

மார்கழி மாதத்து வளர்பிறை ஆறாம் நாள் முதல் ஆலயங்களில் திருப்பள்ளியெழுச்சியைத் தொடர்ந்து திருவெம்பாவை பாடப் பெறும். பத்தாம் நாளாகிய திருவாதிரையோடு பெளரணமி தினத்தன்று ஆருத்திரா தரிசன விழா எடுக்கப் பெறும். திருவெம்பாவை சிவாலயங்களில் இடம் பெற்றாலும் சிதம்பரத்திலே இடம்பெறும் திருவெம்பாவை மகிழமை பொருந்தியதாகும். அங்கு திருவாதிரைக்கு முதல்நாள் மூன்றாம் சாமம் தொடக்கம் சபாநாயகருக்கு (நடராஜப் பெருமானுக்கு) அபிஷேக ஆராதனைகள் இடம்பெறும். விடந்ததும் தேர்த்திருவிழா உற்சவம் கோலாகலமாக நிகழும். சுவாமி வலம் வரும் பொழுது மணிவாசகப் பெருமானது திருவருவும் உடன் வலம் வரும். மணிவாசகப் பெருமான் சுவாமியை நேரமுகமாகப் பார்த்த வண்ணம் பின்காட்டியே வலம் வருவார். தாம் தேடிப் பெற்றுக்கொண்ட அருமருந்தை ஓர் இமைப்பொழுது நேரமாகினும் கண்ணாற்கண்டு பருகுதலை தவிர்க்க மாற்றாமையினால் இப்படி வலம் வருவதாகப் பொருள்படும்.

திருவாதிரை ஆருத்திரா தரிசனச் சிறப்பினை சம்பந்தர் பின்வரும் பாடலில் தருகின்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்து விதான மணிப்பொற் கவரிமுறையாலே பக்தர்களோடு பாவையர் குழப் பலிப்பின்னே வித்தகக் கோல வெண்டலை மாலை விரதிகள் அத்தனாரு ராதிரை நாளா வதுவண்ணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மார்கழி திருவெம்பாவையும் திருவாதிரையும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்கமுடியாதலை. சேக்கிழார் பக்திச்சைவ நனி சொட்டச் சொட்ட பாடிய பெரிய பூராணத்தை சித்திரை மாதத்துத் திருவாதிரை நாளிலேயே பாட்டதொடங்கினார். திருவாதிரை நாளில்தான் பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர் முனிவர் களுக்கும் தில்லை மூவாயிரவர்களுக்கும் சிவபெருமான் தன் திருநடனத்தை ஆடிக்காட்டினார். சிவனது பஞ்சகிருத்தியங்களை எடுத்துக் காட்டும் வடிவமே ஆனந்த வடிவமான நடராஜவடிவம். ஆசாபாசப் பிணைப்பினால் கட்டுஞ்சு கிடக்கும் மக்களுக்கு இம்மகா மகிழமை தாங்கிய ஆனந்த தாண்டவ தரிசனமே ஒரு அரிய பெரிய சாதனமாகும். முக்கியமாக சிவனது ஜீந்து நடன சபைகள் மகத்தானவை. திருவேலங்காடு - இரத்தினசபை, சிதம்பரம் - பொற்சபை, மதுரை - வெளிச்சபை, திருநெல்வேலி - தாழிச்சபை, திருக்குற்றாலம் - சித்திரசபை. இவைகளில் ஆகாயத்தலமாக திகழும் சிதம்பரம் சிறப்பான புண்ணியத் தலமாக விளங்குகிறது.

திருவாதிரை நாளில் கண்ணிப்பெண்கள் களி செய்து இறைவனுக்கு நிவேதனம் செய்வது வழக்கம். ஒரு பக்தரை சோதனை செய்ய சிவபெருமான் கிழவேடம் பூண்டு அவர் அளித்த கனிபினை உண்டு களித்தாக ஜீந்தும். களி என்றாலே ஆனந்தம். 'திருவாதிரை ஒருவாக்களி தின்னாதார் நரக்குழி' என்பது ஒரு வழக்கு மொழியாகும்.

மணிவாசகப் பெருமான் பாடிய திருவெம்பாவை பாடல்கள் கன்னிப் பெண்கள் ஒருவரை யொருவர் வைக்கறைப் பொழுதிலேயே துயிலெழுப்பி, இறைவனது புகழைப் பாடாமல் நீ தயில் கொண்டு காலத்தை வீணாக்கிறாயே என விளித்து, கூட்டாகச் சென்று குளிர்ந்த நீரில் மார்கழி நீராடும் பாவணையில் அமைந்துள்ளன. நீராடும் பொழுதும் இறைவனது அருட்டிறங்களை குறித்தே பாடி பரவசமடைவார். இதனை பின்வரும் திருவெம்பாவைப் பாடல் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
எழில் இயம்ப இயம்பும்வென் சங்கெங்குங்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
வாழிச் தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆழாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனால் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்

எனவே, மாதங்கள் யாவற்றிலும் மகிழமை பொருந்திய மாதமாக அதுவும் பெண்களுக்கான விரத மாதமாக திகழுவது மார்கழியே. இம்மாதத்திலே கன்னிப் பெண்களால் நோற்கப்படும் நோன்பின் பலனாக கிடைப்பது தை மாதத்திலே இடம்பெறும் மங்களகரமான செயுங்பாடுகள் ஆதும். அதனால்தான் 'தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்' என்ற பழமொழி வழக்கிலுள்ளது.

போகிப் பண்டிகை மார்கழி முடிவடையும் நாளில் கொண்டாடப்படுகிறது. புண்ணிய காலமான போகியன்று 'பழையன கழிதலும் பழியன புகுதலும்' என்பதற்கிணங்க வீட்டை கத்தம் செய்து தேவைபில்ஸாதவுற்றை தீபிலிட்டு கொஞ்சத்தி விடுவது வழக்கம். இந்தியாவில் இதனை 'லோரி'ப் பண்டிகை என்பார். தீழுட்டி அதனுள் அவல் பொரி கடலை முதலியவற்றை போட்டு எல்லோருக்கும் அதனை வழக்கி கொண்டாடி ஆடிப்பாடி மகிழ்வர். தெலுங்கு, கன்னட தேசத்தவர்க்கு இது ஒரு முங்கியமான பண்டிகையாகும். கன்னிப் பெண்கள் தாம் நோற்ற நோன்பிற்கு பலன் கிடைக்கப் பெறும் என மகிழ்வடைவார். மார்கழி மாதத்தில்தான் கிறிஸ்தவர்களது கிறிஸ்தமன் விழாவும் கொண்டாடப்படுகிறது. ஆங்கில மாத வருடப் பிறப்பும் அமைகிறது. இம்மாதத்தில் உலக மக்கள் அனைவருமே பக்தி மார்க்கத்தில் தினைத்து அதன் பலனையும் பெறுகிறார்கள்.

ஏகாதசி விரதமானது மகாவில்ஜனுவுக்கு உரியது. மார்கழி மாதத்து வளர்பிறை ஏகாதசி மகத்துவமுடையது. இது வைகுண்ட ஏகாதசி, மோட்ச ஏகாதசி என வழங்கப் பெறும். திருப்பார்க்கடலில் அறிதுயில் கொண்டிருக்கும் பெருமாள் வைகுண்ட ஏகாதசி தினத்தன்றுதான் திருக்கண்களைத் திறக்கின்றாராம். பக்தர்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் தினமே ஏகாதசி தினமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மார்கழி ஏகாதசி தினத்தில் விரதமிருந்தால் அதன் பலன் அதிகமாகும்.

ஸ்ரீ அனுமானின் ஜயந்தி தினம் மார்கழி மாத மூல நட்சத்திரமாகும். ஸ்ரீ அனுமான் அசோகவனத்திலிருந்த சீதாபிராட்டிக்கு இராமபிரானின் கணையாழியை வழங்கி மாங்கல்ய பலத்தை அளித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இறைவனுக்குரிய மகிழமை பொருந்திய மாதம் மார்கழியாகும். இறைவனின் அருட்டிறங்களை உள்ளமுருகி பாடியும், பாடல்களை பாராயணம் செய்தும் பலம் பெறும் காலமாகும். பெண்கள் மாங்கல்ய சம்பத்தும், மாங்கல்ய பலமும் கிடைக்க நோன்பினை நோற்கும் மாதமாகும். எனவே யாபேரும் மார்கழி மாதத்தை வரவேற்று வேண்டிய நோன்பினை நோற்று அருள் பெற்று ஆன்ம பலத்துடன் வளமாக வாழ்வோமாக!

கும்பாபிஷேகம் செய்வதால் ஏற்படும் பலன்கள்

- ஆஸயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட விக்கிரகங்களின் சக்தி பண்ணினால் ஆண்டுகள் வரை இருக்கும். அதனால்தான் மீண்டும் கும்பாபிஷேகம் செய்து விக்கிரகங்களுக்கு சக்தி உண்டாக்கப்படுகிறது. அதன் பிறகு நாம் பூஜையும் அபிஷேகங்களும் செய்யச் செய்ய விக்கிரகத்திற்கு அபித்தமான சக்தி உண்டாகிறது.
- கும்பாபிஷேகம் செய்வதால் ஆஸயம் புதுப்பிக்கப்பட்டுப் புதுப் பொலிவுடன் விளங்குகிறது.
- ஒழுக நம்பீது படுவதால் உடலில் உண்டாகும் வியாதிகள் நீங்குகின்றன.
- தெய்வ சன்னிதியில் அனைவரும் கூடுவதால் சமய இணக்கம், நட்பு ஆகியவை வளருகிறது.
- கும்பநீர் நம்பீது படுவதால் உடல் நலம் அதிகரிக்கும்.
- நூட்டல் மழை பெய்வதும், பயிர்வளம் சிறக்கவும், மக்கள் நலமுடன் வாழுவும் கோயில் கட்டுக் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது.

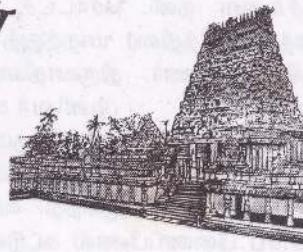
(நீறி : வழிபாட்டுச் சடங்குகளும் பலன்களும்)

மாணிக்கவாசக ஸவாயிகள்

அருளிய

திருநிலம்பாலை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கன்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்?
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபேய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மொய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டங்கங்கள்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேன்னே!
அதே எம்தோழி பறிசேலோர் எம்பாவாய்!

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தகையோ நேரிழையாய்? நேரிழையீர்!
சீ இவையும் சிலவோ? விளையாட
ஏசுமிடம் அதோ? விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
காஸம் மலர்ப்பாதும் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் ரம்பலத்துள்
அசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்!

2

முத்தனன வெண்நகையாய் முன்வந் தெதிரெறுந்தென்
அந்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றாள்ளுநித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைத்திறவாய்
பத்துகைபீரி! சுன் பழ அடியீரி! பாங்குகைபீரி!
புத்துமேயோம் புன்கைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அந்புக்கை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்சிவவனை?

3

ஒன்றித் திலநகையாய் இன்னும் புலர்ந்தின்றோ?
வண்ணக் கிளிமாழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ?
எண்ணிக்கொ ஹீஸ்வா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயன்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணனுக்கொரு மருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கிளியானைப் பாடுக் கசிந்துள்ளம்
உள்நெங்கு நின்றுகுக யாமாட்டோம் நீடிவெந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்!

4

மாலையா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்
போறநிவோய் என்றுள்ள பொக்கங்க ஸேபேசும்
பாலுறு தேங்வாய்ப் படிநீ கடைத்திறவாய்
ஞாலைமே விண்ணேன பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடுச் சிவனே சிவனேயென்று
ஒலம் இதனும் உணராய் உணராய்கான்
ஏக் குழுவி பறிசேலோர் எம்பாவாய்!

5

மானே நீ வென்னகைல நாளைவந் துங்கனை
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாளனாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழுப்பாட் வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்மைக்கும்
ரேனோர்க்கும் தம்கோணைப் பாட்டேலோர் எம்பாவாய்!

6

அன்னே இவையும் சிலவோ பலஅமர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனைன்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாளன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகாப்பாய்
என்னாகை என்னலூரயன் இன்னமுதென் ஹல்லோழும்
சொல்லோம்கேள் வெவ்வேறுயாய் இன்னம் துயிலுதியோ?
வன்னொஞ்சப் பேதையாப்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பறிசேலோர் எம்பாவாய்!

7

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகைங்கும்
ஏழில் இயம் இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பாஞ்சோதி கேழில் பாங்கருகையை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடுனோம் கேட்டிலையோ
வாழி சுதென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அந்புடையை ஆமாழும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாட்டேலோர் எம்பாவாய்!

8

முன்னைப் பழுப்பொருட்கும் முன்னைப் பழுப்பொருளே !
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே !
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றுன் சீருடியோம்
உன்னையார் தாஸ்மைவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்கவேயோம்
அன்னவரே எம்கணவர் ஆவார் அவர்உகந்து
சொன்ன பறிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எம்க்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையும் இலோமேலோர் எம்பாவாய் !

9

பாதாளம் ஏழிலும்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுழுயும் எல்லாப் பொருள்முழுவே
பேதை ஒருபால் திருமேஸி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணேனாரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஒது உலவா ஒருடோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரங்தன் கோபில் பிணைப்பிள்ளைகாளர்
ஏதவழூர்? ஏதவன்பீர்? ஆகுற்றார்? ஆரயலார்?
ஏதவனைப் பாடும் பறிசேலோர் எம்பாவாய்!

10

மொப்பார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேகிலர்னனக்
கையால் குடைந்து குடைந்துன் கழுப்பாடு
ஜயா வழியூடியோம் வாற்றந்தோம்கான் ஆரம்பினோல்
செய்யா வெண்ணலீராடு செல்வா சிறுமருங்குல்
கையார் தடங்கன் மடந்தை மணவாளா
ஜயாநி ஆட்கொண்டு அருஞும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகைஎல்லாம் உய்ந்திருமிழ்தோம்
எப்பாயற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய் ! 11

ஆர்த்த மிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
தீர்த்தனால் தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
கூத்தனிவ் வானும் குவலயமும் எல்லோயும்
கார்த்தும் பகடத்தும் கரந்தும் விளையாடு
வார்த்தையும் பேசி வகைசிலம்ப் வர்க்கலைகள்
ஆர்ப்பரவும் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்புப்
புத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுகளைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய் ! 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலம்கழுவு வார்வந்து சார்தவினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவில் புக்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்ககள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் யும்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய் ! 13

காதார் குழையாடப் பைம்புன் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடுச் சிற்றும் பலம்பாடு
வேதப் பொருள்பாடு அப்பொருளா மாபாடு
சோதி திறம்பாடுச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடு
ஆதி திறம்பாடு அந்தமா மாயாடு
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடு ஆடேலோர் எம்பாவாய் ! 14

ஓவ்ராகுகால் எம்பெருமான் என்றெந்தே நம்பெருமான்
சீவ்ராகுகால் வாயோவாள் சித்தம் களிசுவ
நீவ்ராகுகால் ஒவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாருங்கால் வந்தனையான் விண்ணேயைவுத் தாங்பனியான்
பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆவ்ராகுவர் இவ்வண்ணப் ஆட்கொண்டும் வித்தகந்தான்
வாருகுவப் பூண்முகலையீர் வாயார நாம்பாடு
ரூருவப் யும்புனல்பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய் ! 15

ஆறுமுக நாவலன்சீ ரான்றதமிழ்க் காவலன்மெய்
வேறுபடும் பொய்யதத்தோர் மேவலன்றன் - வீறுபுகழுச்
சைவப்பிரி காசவித்யா சாலைமிக் வோங்கிடுக
வெவ்விவெப் பகலு மினிது

- அ. சிவசம்புப் புலவர்

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையாள்
என்னத் தீகழ்ந்தெம்மை ஆஞ்சைடயாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி தீருவடிமீல்
பொன்னாஞ் சிலம்பில் சிலம்பித் தீருப்புருவம்
என்னச் சிறைகுலவி நம்தம்மை ஆளைடயாள்
தன்னிற் பிரிவிலூ எங்கோமான் அன்பாக்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்கூரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாப் மழையேலோர் எம்பாவாய் ! 16

செங்கண் அவன்பால் தீசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாதொக்
கொங்குண் கருங்குழுவி நம்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தகுஞம் சேவகணை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடு நலந்திகழுப்
பங்கயப் யும்புனல் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய் ! 17

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம் சென்றிரைஞ்கும்
விண்ணேயார் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒனிமலுங்கீத் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாசி ஆணாம் அலியைப் பிறங்கொளிசீர்
விண்ணாசி மண்ணாசி இத்தகையும் வேறாகிக்
கண்ணார் அமுதமுமாப் நின்றான் கழுப்பாடுப்
பெண்ணே இப்புநலன் பாய்ந்து ஆடேலோர் எம்பாவாய் ! 18

உங்கையிற் பிள்ளை உங்க்கே அடைக்கலமென்று
அங்குஅப் பழுஞ்சொல் புதுக்கும்மீல் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உங்க்கொன் றுகரப்போம்கேள்
எம்கொங்கை நீனான்பர் அல்லார்தோள் சேருக்
எங்கை உங்க்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல் பகல்ளுக்கண் மற்றொன்றும் காணாற்க
இங்கிப் பிரிசே எம்கெகங்கேன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயிறு எம்கேலோர் எம்பாவாய் ! 19

போற்றி அருளகுந் ஆதியாம் பாதமல்
போற்றி அருளகுந் அந்தமாம் செந்தளிகள்
போற்றில் லாடபிரிக்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றில் லாடபிரிக்கும் போகமாம் பூங்கழுக்கள்
போற்றில் லாடபிரிக்கும் ஈராம் இகணையாடகள்
போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டிரிகம்
போற்றியாம் உய்யசூட் கொண்டருஞம் பொன்மல்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய் ! 20

எங்கெங்குஞ் செந்தமிழ்நூ லெங்கெங்குஞ் சைவமத
மெங்கெங்கும் பக்திநெறி யேறியவே - யெங்கெங்கு
நண்ணியசீ ராறுமுக நாவலனால் கலைப்பதிவா
ழுங்கைலுள்ளத் திண்கருணை யால்.

- அ. சிவசம்புப் புலவர்

இந்துப் பண்பாட்டில் நடனக்கலை பறைம் முக்கியத்துவம்

திரு. எஸ். துவக்ஷயந் BA (Hons). Dip. in.Edu.
அறிநெறி, தர்மாசிரிய போதனாசிரியர்
(மட்டும் சர்வதேச மஹாராஜா)

இந்து நடனக் கலை பற்றிய அறிமுகம்

இந்துக்கள் பேணிய நூண்கலைகளுக்குள் நடனக்கலையே உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. ஆரம்ப காலங்களில் அரண்மனை சமஸ்தானங்களில் ஓர் அரங்கேற்றுக் கலையாக இருந்து வந்தது. நடனங்கள் உலகியல் சார்ந்தவை, சமய நெறிகளைச் சார்ந்தவை என வேறுப்படுத்தலாம். ஆலயங்களில் வழிபாடு, சடங்கு என்பவற்றை ஆதாராமாகக் கொண்டு வளர்க்கி பெற்றது சமயச் சார்புடையதாகும். நாட்டியக்கலை பற்றி அறிய உதவும் நூல்களிலே பரத முனிவரின் பரதசாஸ்திரம் காலத்தால் முந்தியது. இதுவே நடனக்கலைக்கு இலக்கணம் வகுத்தது. நடனங்கள் ரஸபாவங்கள், அபிநாயங்கள், இராகம், தாளம் என்பனவற்றுடன் தொடர்புட்டது. இவை சமய வழிபாடுகளிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. ஆலயச் சிற்பங்கள், ஒவியங்கள், இலக்கியங்கள் என்பனவற்றிலும் நாட்டியக் கலை செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது.

நடனக் கலையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

நடனம் ‘நிருத’ என்ற சமஸ்திருத வினையடியிலிருந்து தீபிபடைந்ததே ஆகும். இக் கலையின் தோற்றம் பாயா மக்களின் வழக்கினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. வேத இலக்கியங்களிலும் ஆடல், பாடல் பற்றிய குறிப்புக்களும் காணப்படுகின்றன.

நாட்டியம் பற்றிக் கிடைக்கின்ற நூல்களிலே பரதரின் பரதநாட்டிய சாஸ்திரம் மிகவும் பூரதனாயானது. இந்நால் குப்த அரசு காலத்திற்கும் முந்தியதாகும். ப-பாவம், ர-ராகம், த-தாளம் என்னும் மூன்றையும் உள்ளடக்கியதாக பரத சாஸ்திரம் அமைவதாகக் கூறுகின்றனர். இந்நாலின் காலத்தை சி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டிற்கும், சி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்டது எனவும் கொள்வர். நடனம், நாட்டியம் பற்றிக் கூறும் நூல்களுக்குள்ளே இதுவே பெரிய நூலாகும். இது பரதக் கலையின் இலக்கணங்களையும், இந்து கலாத்துவத்தினையும் விளக்கிக் கூறுவதனால் நூண்கலைப்பற்றிய நூல்களுக்குள் மிகவும் விரிவானதும், சிறந்ததும் எனப் போற்றப்படுகின்றது. இந்நால் எழுதப் பெற்ற காலத்திலிருந்தே நடனக்கலை இந்து சமுதாயத்தின் ஓர் விழுமியக் கலையாகி விட்டது எனலாம். இதன் பின்னர் வளர்க்கி பெற்ற அபிநாயர்ப்பணம், பரதார்ணவம், நிருத்தாத்னாவளி, நாட்டிய சாஸ்திர சங்கிரகம் போன்ற நாட்டிய நூல்களிற்கும், கதக்களி, குச்சிப்புடி, மசூதிகானம், மணிப்புரி, ஒடிசி போன்ற சாஸ்திரீய நடனங்களுக்கும் பரதநாட்டிய சாஸ்திரமே ஆதார நூலாகும்.

சங்க இலக்கியங்களிலும் நடனம், நடனம் பயின்றோர் பற்றிய குறிப்புக்களும் காணப்படுகின்றன. கூத்துராற்றுப்படை கூத்தனை ஆற்றுப்படுத்தும் நூலாக அமைந்துள்ளது. சடங்கு, கடவுள்

வழிபாடு, விழா முதலியவற்றில் நடனங்கள் இடம்பெற்றன. தொல்காப்பியத்திலே வள்ளிக்கூத்து, களநிலைக் கூத்து என்பன சொல்லப்படுகின்றது. மேலும் குரவை, துணங்கை முதலிய கூத்துக்களும் சொல்லப்படுகின்றன.

சிலப்பதிகாரத்தில் நடனம் பற்றிய குறிப்புக்கள் உள். இந்நாலில் கணிகையாக திலகமான மாதவி “ஆடலும் பாடலும் அழகுமென்றிக் கூறும் மூன்றிலொன்று குறை படாமல் நாட்டிய நன்னூல் கடைப் பிடித்துக் காட்டினாள்” எனக் கூறுகின்றது. மாதவி சாஸ்தீரீயமான நடனங்களில் திறமை பெற்றவள். அவளின் பதினொரு வகையான ஆடல் குறிப்புக்களும் அந்நாலில் உள். அதிலே வசைக் கூத்து, புகுப்புக்கூத்து, சாந்திக் கூத்து, வினோக் கூத்து எனப் பலவகையான கூத்துக்களும் ஆடப்பட்டாக குறிப்புகள் உள்.

இந்து ஆலயங்களில் நடனக்கலை அடைந்த வளர்ச்சி

இந்துக் கோயில்கள் பேணிய நூண்கலைகளுள் நடனக்கலையும் ஒன்றாகும். நடனக்கலை தென்னிந்தியக் கோயில்களைக் கையமாகக் கொண்டு சிறப்புப் பெற்றன. நடனங்கள் சமயச் சார்புடையதாக விளங்கியமையால் கோயில் வழிபாடு, சடங்கு போன்ற நிகழ்வுகளின்போது தெய்வங்களின் முன்னிலையில் நின்று ஆடப்பட்டன. ஆலயங்களில் சிறப்பம், ஒவியம் போன்ற கலைகளிலும் நடனக்கலை உள்வாங்கப்பட்டன. கோயில்களில் சம்பந்தமான நடனக்கலையை பின்வரும் கோயிற் காலங்களுடன் உற்று நோக்கலாம்.

- (அ) கர்நாடகக் கோயில்களில் நடனக்கலை
- (ஆ) பல்லவர் காலக் கோயில்களில் நடனக்கலை
- (இ) சோழர்காலக் கோயில்களில் நடனக்கலை
- (ஈ) விஜய நகர நாயக்கர் காலக் கோயில்களில் நடனக்கலை

(அ) கர்நாடக் கோயில்களில் நடனக்கலை

கலிங்க தேசத்துக் கோயில்களில் நடனமாடுவார்களை ‘கணிகையாக’ என்று சொல்வார். கோயில்களில் நடனமாடுவதற்கு ‘நட மந்திர’ எனும் நடன மண்டபமும் அமைக்கப்பட்டது. இக்காலத்துக் கோயில் சாசனங்களிலே நடனமாடும் பெண்களை குளேயர், பாதர் என்றும் குறிப்பிடற்படுகின்றன. கோயில்களில் வழிபாடு நடைபெறும் சமயத்தில் மகரிகள் என்னும் நாட்டியப் பெண்கள் நடனமாடுவார்கள் எனக் குறிப்பிடற்படுகின்றது. இவ்வாறான நாட்டியம் ஓரிசாக் கோயில்களிலும் பரவியது என்பது.

கோயில் வழிபாடு நடைபெறும் சமயத்தில் உபசாரமாக ஆடல், பாடல்கள் நடைபெற்றன. ஆலயங்களின் முன்னால் அமைந்த

அரங்குகளில் நடைபெறும் ஆடல் பாடல்களை ரங்கபோகம் என்பர். இவை ஆலய வழிபாட்டில் வழங்கினால் ஆலயங்களில் வளப்பு மிகுந்த ரங்க மண்பங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

கர்நாடகத்து ஆலயங்கள் சிலவற்றில் உள்ள நவரங்க மண்பங்களிற் பலவிதமான நாட்டியச் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மோகினி வடிவத்தில் மதனிகள் கற்றி வளைந்து ஆடும் நாட்டியற் கோலங்கள் அங்கு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. வதாபியிலுள்ள சித்தரிங்களிலும் அப்சாக்களின் நாட்டியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. சாஞ்சிக்கை கால இராசதானிப் பெண்களுக்கு நடனம் தொடர்பாக வழங்கப்பட்ட விருதுப்பெயர்களும் சாசனங்களில் சொல்லப்படுகின்றன.

(ஆ) பல்லவர்காலக் கோயில்களில் நடனக் கலை

பல்லவர் காலத்தில் சாஸ்திரிய நடனங்கள் தென்னாட்டில் வழக்கில் இருந்தன. இக் காலத்திலே ஆலய வழிபாட்டிலே நாட்டியம் இடம் பெற்றது. நடனம் சிவபெருமான், திருமால் ஆகிய தெய்வங்கள் முன்னிலையில் ஒரு உபசாரமாக ஆடுவது மரபாகும். நாட்டியக்கலைக்கும் கோயில்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. அக் காலம் முதலாகக் கோயிலை ஆதாரமாகக் கொண்டு நடனக் கலையானது வளர்ச்சி பெற்று வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆகம முறைப்படி அமைந்த கோயில்களிலே, நித்திய பூசைகளிலும், நெமித்திய விழாக்களிலும் இசை, நடனம் ஆகியன ஒழுங்காக நடைபெற்றன. கோயில் வழிபாடு சம்பந்தமாக நடனமாடுவதற்கு உருத்திர கணிகையான் என்போர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். தேவாரங்களும், ஆழ்வார்களின் பாகரங்களும் பாடப்பட்டபோது ஆடல் அபிநயங்கள் புரிந்தார்கள் என நாயன்மார்கள், ஆழ்வாரின் பக்திப் பாடல்கள் கடறுகின்றன.

“வலம் வந்த மடவர்கள் நடமாட முழவதிர...”

“உடுக்கை, தாளம், தக்கை சார நடம் பயில்வர்...”

என சம்பந்தரும்,

“தலையாரைக் கும்பிட்டும் கூத்துமாடு...” என அப்பரும்,

“ஆடியாடி அகங்குழழந்திசை பாடு...” என நம்மாழ்வாரும் பாடியிருப்பது அக் காலத்துக் கோயில்களிலே நடனம் ஒரு பயில் நிலையில் இருந்தமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

பல்லவர் காலத்துக் கோயில் சிற்பங்களிலே நடனக் கோலங்கள் குறிப்பிடத்தக்களாவிலே காணப்படுகின்றன. குடைவரை, ரதம், கற்றளிக் கோயில்களில் சிவனின் புஜங்கத்ராசித நடனம், குஞ்சிதபாத கரணம், லலாடதிலகம் நடராசர் உருவம் என்பன சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

காஞ்சி கைவாசநாதர் கோயிலில் சிவனின் பின்வரும் தாண்டவங்கள் வனப்பு மிகுந்த தோற்றத்துடன் உள்ளன.

1. லலாடதிலகம்
2. லதா விருட்சிகம்
3. ஹர்த்துவஜாநு
4. குஞ்சித பாத கரணம்

சித்தன் வாசல் ஓவியங்களிலும் நடனக் கோலங்கள் வரையப் பட்டுள்ளன. பல்லவ கோயிற் கல்வெட்டுக்களிலும் பரதம் பற்றிய

குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பாண்டியர் நாட்டுக் கோயில்களில் சில தாண்டவச் சிற்பங்கள் கண்கூடு.

(இ) சோழர்காலக் கோயில்களில் நடனக்கலை

கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கோயில் வழிபாட்டு உபசாரங்களில் ஒன்று என்ற வகையில் நடனம் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. “கோயிலும் பரதக்கலை”யும் என்ற சம்பந்தம் இக் காலத்தில் பேசப்பட்டது.

சோழ சிவாலயங்களில் ஆடும் பெண்களை ‘உருத்திரகணிகையா’ ‘தேவாடியார்கள்’ என அழைப்பார். தஞ்சைக் கோயிலிலே மட்டும் 44 கூத்திகள் நடனம் புரிந்தனர் என சாசனம் குறிப்பிடுகின்றது. ஆடற் கலையில் வல்லவரான நாட்டியப் பெண்களுக்கு அரசர்கள், பிரதானிகள், கோயிலார் என்போர் கெளரவப்பட்டங்களை வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தனர். அங்கு நாட்டியம் கற்பித்த ஆசிரியர்கள் ‘கூத்தாசன், நிருத்தப் பேரையன், சாக்கைமாராயன் நட்டுவ ஆசான்’ எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட காணி ‘கூத்தக்காணி’, ‘நட்டுவக்காணி’ என வழங்கப்பட்டது. நாட்டியத்தில் திறமை பெற்றவர்கள் அரசன் முன் ஆடி தலைக்கோலிப் பட்டம் பெற்றார்கள். இதற்குச் சான்றாக நடன மாந்தருக்கு வழங்கப்பட்ட, ‘மும்முடிச் சோழத் தலைக் கோலி’, ‘ஐந்நாற்றுவத் தலைக் கோலி’, ‘வீராபரணத் தலைக் கோலி’ எனும் பட்டங்களைச் சாசனங்களில் கண்டு கொள்ளலாம். இவர்கள் கோயில்களில் ஆரியக் கூத்து, சாந்திக் கூத்து, சாக்கைக் கூத்து, நாயன்மார் வரலாறு, அரசர்களின் வரலாறு என்பன ஆடியும் காட்டப்பட்டன. சில ஆடல் வடிவங்கள் கோயில் வழிபாட்டு உபசாரமாகவும் ஆடப்பட்டன.

சோழர் காலத்தில் பல வித ‘நடன சாலைகள்’ அமைத்து நடனம் வளர்த்த முறைகள் சாசனங்களிலும், இலக்கியங்களிலும் சொல்லப்படுகின்றன. தஞ்சைக் கோயிலிலேயிருந்த நடனசாலை பற்றி கருவூர்த் தேவர் இராசராஜேஸ்வரத் திருப்பதிகத்தில் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

“மின்னென்டும் புருவத்தின் மயிலணையார்

விலங்கல் செய் நாடக சாலை

இன் நடனம் பயிலும் இஞ்சி குழ்

தஞ்சை இராசராசேச்சாத்திவர்க்கே”

சோழ அரசர்கள் நாட்டியக் கலையின் மீது அதிக ஆர்வம் கொண்டவர்கள் என்பதனை அவர்கள் அமைத்த கோயில்களில் காணப்படும் சிறப்பங்கள், ஓவியங்கள் மூலமாக அறிந்து கொள்ளலாம். தஞ்சைக் கோயில் விமானத்தின் உட்புறத்திலே 81 சிவகரண வடிவங்கள் சிறப்பங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. சிதம்பரக் கோபாங்களில் நாட்டிய சாஸ்திரச் செய்யுள்களோடு சிவனுடைய 108 கரணங்களும் சிறப்பங்களாக உள்ளனம் குறிப்பிடத்தக்கது. விருத்தாசலம், திருவண்ணாமலை, கும்ப கோணம் சாரங்க பாணிக் கோயில் போன்றவற்றிலும் இவ் வடிவங்கள் சிறப்பங்களாக உள்.

சோழர் காலத்து ஓவியங்களிலும், நாட்டிய சாஸ்திர விதிகளுக்கு அமைந்த நடனக் கோலங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. வானுலகத்திலும், பூர்வுலகத்திலும் நடைபெறும் நடனங்கள் பற்றிய சித்தரிங்கள் கோயிற் கவர்களில் காணப்படுகின்றன.

(ச) விஜய நகர நாயக்கர் காலக் கோயில்களில் நடனக்கலை

விஜய நகர நாயக்கர் காலத்திலும் கோயில்கள், அரண்மனைகளில் நடனகணிகையர் வாழ்ந்தனர். அரண்மனைகளிலும், கோயில்களிலும் நவராத்திரி விழாக் காலத்தில் ஒன்பது தினங்களிலும் காலையில் கடவுள் படிமங்கள் முன்னிலையில் நெடுநேரம் நடனமாடனார்கள். கோயில்களில் தங்கியிருந்த கணிகையர் நித்திய, நெயித்திய கிரியையின் போது நடனமாடுவது உபசாரமாக இருந்தது. திருவாலூர் தேர் உற்சவத்தின் போது 30 தேவதாசிகள் நடனமாடனார்கள் என்ற குறிப்புகளுண்டு. கோயில்களிலே திருப்பல்லாண்டு பாடிய நடனமாதர்களுக்கு நிலமானியம் வழங்கிய சாசனமும் உண்டு. நடனமாதர்கள் நாட்டியம் பயின்றமைக்கு நடன மன்றபங்களும் அமைத்த குறிப்புக்களும் உண்டு. இக்காலத்துக் கோயிற் சிற்பங்கள், ஓலியங்களில் நடன உலகங்கள் பேணப்பட்டுள்ளன.

நுண்கலைகளுள் நாட்டியக் கலை பெறும் உலகப் பிரசித்தம்

பரதரின் - பரதசாஸ்திர சிறப்புக்கள்

பரதக் கலைபற்றி எழுந்த ஆதியான பரத நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் சிறப்புக்கள் நுண்கலைகளுள் நாட்டியக்கலை உலகப் பிரசித்தி பெற்றமைக்குச் சிறந்த காரணங்கள் ஆகும். புராதனகால இந்து சமுதாயத்தின் நுண்கலைக் கோட்பாடுகளையும், நாடக, நாட்டிய வகைகளை விபரிக்கின்ற பெரு நூலாகப் பரதசாஸ்திரம் அமைகின்றது. இந்நூல் பரதக் கலைக்கு இலக்கணம் வகுப்பதோடு இந்து கலா தத்துவத்தை விளக்கும் நூலாகவும் அமைந்துள்ளது. பாரதம் முழுவதும் நிலவிய வழமைகளும், முறைகளும் இதில் விளக்கப்படுகின்றது. பாரதத்தில் அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை நிலவுகின்ற கலைகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையான ஒரு பொது நூலாக அது கொள்ளப்படுகின்றது. சமஸ்கிருதத்திலும், வேறு மொழிகளிலும் எழுதப்பட்ட நூல்கள் பலவும் இந் நூலையே மூலதாரமாகக் கொள்கின்றன. 'பாரத தேசத்துக் கலைகளைப் பற்றிய களஞ்சியம் போலது' எனவும் கீர்த்தி கூறுகின்றனர். இவ்வாறான சிறப்புக்களை இந் நூல் விளக்குவதால் நுண்கலை பற்றிய நூல்களுக்குள்ளும் பரத சாஸ்திரம் முதன்மையும், உலகப் பிரசித்தியும் பெற்று மினிர்கின்றது.

இந்து கலா தத்துவச் சிறப்புக்கள்

புராதன கால இந்து சமுதாயத்தின் நுண்கலைக் கோட்பாடுகளையும் நாடக, நாட்டிய, நடன வகைகளையும் விபரிக்கின்ற தனிச்சிறப்பு இந்து கலா தத்துவ சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தும் சிறப்பும் பரத சாஸ்திரத்திற்கே உண்டு. நடராசர் உலகம் நாட்டியக் கலைக்கு வித்துவமானது. நாட்டிய இலக்கணங்களை வெளிப்படுத்தும் வடிவமாகும். இவ் உலகம் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. இதனால் நடனக் கலையும் இவ்உலகத்தோடு இணைந்து புகழ் பெற்றது. நடராச உலகம் பருச்சிகிருத்தியம், பருச்சாட்சரமந்திரம் முதலியவற்றை அடையாள பூர்வமாக விளக்கும் நாதாந்த வடிவமாகும். நடராசர் உருவத்தில் உள்ள உடுக்கை - படைத்தலையும், அபயகரம் - காத்தலையும், நெருப்பு - அழித்தலையும், தூக்கிய திருவடி - அருளலையும், ஊன்றிய திருவடி - மறைத்தலையும் கட்டும் இவைகள் சித்தாந்த

விளக்கங்களே ஆகும். இவ்வாறான தத்துவம் வேறேந்த கலை மரபிலும் இல்லாமையினால் நடனக்கலை பிரசித்தமானது.

நடன வகைகளும் நூல்களும்

கேரளா, தெலுங்கு, கர்நாடகம், மணிப்புரி போன்ற பிரதேசங்களில் வளர்ச்சி பெற்ற கதக்களி, குச்சப்புடி, யசங்கானம், மணிப்புரி, ஓட்சி போன்ற நடன வகைகளுக்கும் நாட்டிய சாஸ்திரமே அடிப்படையாகும். தற்போது அரங்கத்தில் ஆடப்படும் நடனங்கள் நாட்டார் வழக்கிலுள்ள கூத்துக்கள் அனைத்திற்கும் பரத நாட்டிய சாஸ்திர கலையே தொடர்பானதும், அடிப்படையானதும் ஆகும்.

நந்திகேஸ்வரர் எழுதிய அபிநயதர்ப்பணம், பாதார்ணவம் எனும் நூல்களும், தெலுங்கு தேசத்தவரான ஐயப்பா எழுதிய நிதிய நிதித்தரத்தாவளி என்ற நூலும், மதங்கள் எழுதிய பிருகத்தேசீ, தனஞ்ஜௌய் எழுதிய தசஞ்சுபகம் போன்ற நடன நூல்களிற்கும் நாட்டிய சாஸ்திரமே அடிப்படையானது.

சமய வழிபாட்டில் நடனங்கலை

தொன்மைக்காலம் முதலாக நாட்டியத்தில் சமய வழிபாடு தொடர்பான நடனங்கள் மரபில் இருந்து வந்தன. தென்னிந்திய கோயில்களில் நாட்டியம் இறைவனுக்கு வழங்கப்படுகின்ற ஒரு உபசாரமாகக் கொள்ளப்பட்டது. நித்திய, நைமித்திய உற்சவங்களின் போது உருத்திர கணிகையர், தேவரடியார்கள், மகரிகள், சூரேயர் எனும் பெயருடையவர்களால் நாட்டியம் வழிபாட்டில் இடம் பெற்றன. நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்களின் பக்திப் பாடல்களிலும் நடனம் வழிபாட்டுக்குரியியதாகியிருந்தது. பல்லவ, சோழ, நாயக்கர் காலக் கோயில்களில் சிற்பங்களாகவும், ஓலியங்களாகவும் நடன உருவங்கள் காணப்படுகின்றன.

நடனங்கலையின் சீராக்கம்

19 ஆம் நூற்றாண்டிலே தஞ்சையில் வாழ்ந்த தஞ்சை நால்வரின் பரதக்கலை சீராக்கம் குறிப்பிடத்தக்கது. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே ருக்மணி தேவி அம்மையார், கிருஷ்ண ஐயர் ஆகியோரது பணிகளும் கூறுத்தக்கலை. அம்மையாரின் கருத்துப்படி பரதம் சதிர் பரதநாட்டியமானது. வட இந்தியாவிலே உதய்சங்கர், ரவீந்திரநாத்தாகூர் என்போர் நாட்டியக்கலையின் மறுமலர்ச்சிக்கு ஆக்கழூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர்.

மேல் நாட்டுக் கலைஞர்களும் இந்திய நடனத்தில் பங்கேற்றுக் கொண்டனர். ருக்சென்ற டென்னிஸ் எனும் அமெரிக்கப் பெண்மணி இந்திய நடனத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு அதனைப் பயின்று அமெரிக்க, ஐரோப்பிய அரங்குகளில் ஆடனார். ரஷ்யப் பெண்மணியான அண்ணாபவ்வோவா என்பவரும் நடனக் கலையில் ஈடுபாடு கொண்டு கற்று பல நாட்டியங்களை தயாரித்தார்.

ஆனந்த குமாரகவாமி நாட்டிய நூலினை ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்த்து நியூயோர்க் நகரில் வெளியிட்டதன் மூலம் உலக நாட்டவருக்கும் இக் கலையைப் பரப்பினார். புலம் பெயர் தமிழர் கலாசாரத்தில் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ஒன்றாக நாட்டியக்கலை விளங்குகின்றது.

நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றம் நடத்திய சிவதொண்டர் ஆண்மீக விழா

நாவலப்பிட்டி இந்துமன்றம் அதன் தலைச்சங்கமான அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தில் அனுசரணையுடன் கடந்த செப்டெம்பர் மாதம் 22 ஆம் திகதி புதன்கிழமை (நோன்மதி தினம்) முற்பகல் 10.00 மணி தொடக்கம் பிற்பகல் 2.00 மணி வரை புசல்லாவ சரஸ்வதி மத்திய கல்லூரி மண்பத்தில் சிவதொண்டர் ஆண்மீக விழாவை மிகச் சிறப்பாக நடத்தியது. இவ்வைபவும் நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றத்தின் தலைவர் திரு. ஆர். இராஜேந்திரன் JP (புசல்லாவ அட்டன் நடவடிக்கை வங்கி முகாமையாளர்) தலைமையில் இடம்பெற்றது. இவ்விழாவிற்கு அமெரிக்க ஹவாய் சைவ ஆதீனத்தின் தலைவர் தவத்திரு ரிஷி தொண்டுநாதன் சுவாமிகள் பிரதம விருந்தினராக வருகை தந்திருந்தார். சிறப்பு விருந்தினர்களாக அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் கௌரவ பொதுச் செயலாளர் கந்தையா நீலகண்டன் அவர்களும், கௌரவ உபதலைவர் விடைக்கொடிச் செல்வர் சின்னத்துரை தனபாலா அவர்களும், கௌரவ பிரதிச் செயலாளரும் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவருமான கலாநிதி முத்தையா கதிர்காம நாதன் அவர்களும், மத்திய மாகாண சபை உறுப்பினர் திரு. எஸ். இராஜேந்தினம் அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

வரவேற்புரை நிகழ்த்திய நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றத்தின் கௌரவ பொதுச் செயலாளர் திரு. பி. திருநாவுக்கரச ஜே.பி பேசுகையில் இன்றைய காலகட்டம் துப்பாக்கி கலாசாரம் மிகுந்ததாக இருப்பதினால் இப்படிப்பட்ட ஆண்மீக விழாக்கள்தான் நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றம் 'தொண்டு வழி நிற்போம்' என்ற மகுட வாசகத்தை இலட்சியமாகக் கொண்டு மலையகப் பகுதியில் குறிப்பாக பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் கடந்த ஓராண்டு காலத்திற்கு மேலாக மாதம் தோறும் ஆண்மீக விழாவை நடத்தி வருவதாகவும் அது நல்ல பயனை தந்துள்ளது என்றும் தெரிவித்தார்.

தலைமை உரை நிகழ்த்திய நாவலப்பிட்டி இந்து மன்ற தலைவர் திரு. ஆர். இராஜேந்திரன் ஜே.பி தனது உரையில் நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றம் அமெரிக்கா, ஹவாய் சைவ ஆதீனத்தின் தலைவர் தவத்திரு ரிஷி தொண்டு நாதன் சுவாமிகள் இவ்வாருடம் ஜனவரி மாதத்தில் மலையகப் பகுதிக்கு வருகை தந்த வேளையில் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் கௌரவ பொதுச் செயலாளரும் மற்றும் ஏனைய நிர்வாகிகளும் வருகை தந்த போது இம்மன்றம் உதயமாவதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து ஆசி வழங்கியதால் நாளும் பொழுதும் வளர்ந்து வருவதாகவும், குறிப்பாக தவத்திரு ரிஷி தொண்டுநாதன் சுவாமிகளின் இலட்சியமான சைவத்தின் அடி நாதமான தொண்டு வாழ்க்கையை கடைப்பிடித்து வருவதால்

நாமும் அவ்வழியே தொடர வழிவகுக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், இம்முறை கவாமிகள் இலங்கைக்கு வந்தபோது பல்வேறு பிரதேசங்களிலிருந்து அழைப்பு விடுத்தபோதும் அவற்றை தவிர்த்து மலையகத்திற்கு அவரது பாதங்கள் பதித்தமை எம்மாற்ககு எல்லாம் கிடைத்த மாபெரும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்துள்ளது என்பதையும் தெரிவித்தார்.

கலாநிதி முத்தையா கதிர்காமநாதன் தனது வாழ்த்துரையில் நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றத்தலைவர் திரு. ஆர். இராஜேந்திரன் குடும்பத்தவர் மிக நீண்ட காலமாகவே மலையகப் பகுதியில் சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்ப்பதற்கு அரும்பெரும் பாடுபட்டு வருபவர்கள் என்றும், அவர்களினதும் நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றத்தினதும் தொண்டுகள் தொடர்ந்தும் சிறப்பாக வளர வேண்டும் என்றார்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் கௌரவ உபதலைவர் விடைக்கொடிச் செல்வர் சின்னத்துரை தனபாலா அவர்கள் உரையாற்றுகையில் நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றத்தின் தொண்டுகளை பாராட்டியதுடன் தொடர்ந்து அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் அனுசரணை வழங்கப்படும் எனவும் மலையகத்தில் சைவ நெறி தழைத்து ஒங்க ஏற்ற நடவடிக்கைளை இந்துமன்றம் எடுத்தல் வேண்டும் எனவும் தெரிவித்தார்.

மனித வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துவதில் பெரும் பங்கு வகிப்பது அறிவியலா? ஆண்மீகமா? என்ற தலைப்பில் புசல்லாவ சரஸ்வதி மத்திய கல்லூரி மாணவிகளின் பட்டிமன்றத்திற்கு தலைமை தாங்கிய அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் கௌரவ செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் மாணவிகளின் திறமையை பாராட்டியதுடன், மனித வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவதில் அறிவியல் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் மனித வாழ்வை நெறிப்படுத்துவது ஆண்மீகம்தான் என்ற தீர்ப்பை வழங்கினார்.

தவத்திரு ரிஷி தொண்டுநாதன் சுவாமிகள் அருளாறை வழங்கியபோது விஞ்ஞானத்தையும் மெஞ்ஞானத்தையும் குறிப்பிட்டு விளக்கியதுடன் உலகம் தோன்றிய காலத்தே அதை என்ற ஒசையினால்தான் ஒம் என்பது உருவாகியதாகவும், தோப்புக்கரணம் போடுவதால் தீராத நோயும் தீர்க்கடியதாக அமைக்கின்றன என வைத்தீய நிபுணர்கள் நிறுப்பித்துள்ளனர் என்றும், ஒவ்வொரு சமயத்தைச் சார்ந்தவரும் தத்தமது சமயத்தை அடையாளப்படுத்துவதன் நிமித்தம் அச்சமயத்துக்குரிய உடைகளை அணிந்து வருகின்றனர் எனவும், ஆனால் அதிகமான சைவ சமயத்தவர்கள் தமது சமயத்தை அடையாளப்படுத் தும் ஆடைகளை அணிவதை

தவிர்க் கின்றனர் என்ற தனது ஆதங்கத்தையும் வெளிப்படுத்தினார்.

தான் சென்ற தடவை இலங்கைக்கு வந்த போது நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றும் உதயமாகியதாகவும், அவர்கள் 'தொண்டு வழி நிற்போம்' என்ற மரபு வாசகத்தை கடைப்பிடித்து அரும்பெரும் தொண்டுகள் ஆற்றி வருவதை பாராட்டியதுடன் தொண்டு வாழ்வதான் சைவத்தின் அடிப்படை சிந்தனை என்பதால் அதனை கடைப்பிடித்தல் வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார். கவாமிகள் அமெரிக்காவில் இருந்து கொண்டு வந்த முக்குக் கண்ணாடிகளை இலவசமாக அங்கு வந்த சிலருக்கு வழங்கியதுடன் மீதியை நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கி அவற்றை தேவைப்படும் இடத்து உரியவர்களுக்கு வழங்கும்படியும் கேட்டுக்கொண்டார். கவிஞர் ந. காண்மென் அவர்கள் மது “வேண்டாம் வேண்டாம்” என்ற தலைப்பில் கவிதை மழை பொழிந்து காலத் திற்கு ஏற்ற கருத்தினை வலியுறுத்தினார். இக்கவிதை பலராலும் பாராட்டப்பட்டது.

புசல்லாவைச் சேர்ந்த பொதுமக்கள், நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றத்தின் தலைவர் திரு. ஆர். இராஜேந்திரன், புசல்லாவ ஹட்டன் நஷ்டனல் வங்கியில் கடந்த பல ஆண்டுகளாக முகாமையாளராக கடமையாற்றுவதுடன் அவ்விடத்தில் அரிய பெரிய சமய சமூக தொண்டுகள் ஆற்றுவதால் அவரை பாராட்டி பொன்னாடை போர்த்தி கெளரவிப்பதற்கு தவத்திரு ரிவி தொண்டுநாதன் கவாமிகளுடன் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் கெளரவ செயலாளர் திரு கந்தையா நீலகண்டனையும் அழைத்து கெளரவும் செய்தார்கள்.

சிறப்பு கலை நிகழ்ச்சிகளாக புசல்லாவ இந்து தேசிய கல்லூரி மாணவிகள் செல்வி ஆர். கெளசிகா வழங்கிய நடனமும் நல்லாயன் தமிழ் வித்தியாலய மாணவிகள் வழங்கிய குழு நடனமும், புசல்லாவ இந்து தேசிய கல்லூரி மாணவிகள் வழங்கிய குழு நடனமும் சிறப்பம்சமாக இடம்பெற்றன. நாவலப்பிட்டி இந்து மன்ற உறுப்பினர் திரு ஜே. ஹரிகரன் நன்றி உரை வழங்கினார். நிகழ்ச்சிகளை நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றத்தின் செயற்குழு உறுப்பினர் திரு. கிழேஷர்காந் தொகுத்து வழங்கினார். நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் அனுசரணையால் இலவச மத்திய உணவு வழங்கப்பட்டது.

போட்டிகளில் பங்குபற்றிய மாணவர்களுக்கும் வந்திருந்த பாடசாலை அதிபர்களுக்கும் மற்றும் நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றத்திற்கும் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் அபியாசப் புத்தகங்களையும் மற்றும் சைவநெறி சம்பந்தமான நூல்களையும் அன்பளிப்பாக கொடுத்துதவியது பாராட்டக்கூடிய விடயமாகும்.

தகவல் : நாவலப்பிட்டி இந்து மன்றம்

பண்மானது ஒருவரது கையில் இருக்கும்போது அதன் மதிப்பு ஒரேமாதிரியாகத்தான் ஒருக்கிறது. ஆனால் சைவ செய்யும் விதத்தில்லைன் அவரவர் திறமைக்கு ஏற்ப அது கூடவோ, குறையவோ செய்கிறது. அப்படித்தான் மனமும் வீசியத்திற் கான முயற்சிகளின்போதுதான் அது சுறுசுறுப்படையவோ சோம்பளவுக்கோ செய்கிறது. (பக்தி)

நடராஜப் பெருமான்

ஞமுமுதற் கடவுளான சிவபெருமானைப் பொறுத்தவரை எல்லாமே உண்ணம் சம்பந்தப்பட்டவை. இந்த உலக் மக்களையெல்லாம் தகித்து அழிக்கவிருந்த ஆலகால விஷத்தைத் தன் கழுத்தில் நிறுத்தி, வெம்மை மிகுந்த சுடவையில், சூடான சாம்பலை உடல் முழுவதும் பூசிக் கொண்டு, அக்னியை ஒருகையில் எந்தி தாண்டவமாடிக் கொண்டிருப்பவர் அவர். எனவேதான் சிவபெருமானை எப்போதும் குளிர்விக்கின்ற வகையில் அவருக்கு, அபிஷேகப் பிரியான அவருடைய சிரசின் மீது எப்போதும் தண்ணீர் விழுந்து கொண்டிருக்கின்ற வகையில் சிவாலயங்களில் தாரா பாத்திரம் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். வெம்மை தணிய வேண்டியே அவர் கங்கையை எப்போதும் தலையில் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். பணியால் மூடப்பட்டுள்ள கயிலை மலையில் அவர் வீற்றிருக்கிறார்.

சிவபெருமானின் அறுபட்து நான்கு மூர்த்தி வடிவங்களுள் ஒன்றுதான் நடராஜர் திருவடிவம்! அற்புதமான ஆட்டர்கலையின் அடித்தளமாக விளங்குவது நடராஜர் திருமேனி. இந்த உருவத்திற்கு எத்தனையோ தத்துவ விளக்கக்கங்கள் தரப்படுகின்றன. சாதாரணமாக சிவபெருமானின் திருமேனி என்றாலே பின்னிரு கரங்களில் மானும் மழுவும் காணப்படும். ஆனால், நடராஜர் திருமேனியிலோ பின் வலக்கையை தாள கதியைக் குறிக்கின்ற மரு என்ற உடுக்கையும், இடுக்கையை சர்வசங்காரத்தை விளக்கும் அக்கினியும் அலங்கரிக்கின்றன. நடராஜர் உருவத்தைச் சுற்றிலும் உள்ள பிரபா மண்டலம் எனப்படுகின்ற திருவாச்சியைச் சுற்றிலும் கூட அக்கினிச் கவாலைகளே உள்ளன.

சைவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் கோவில் என்றாலே நடராஜப் பெருமான் ஆனந்தத் தாண்டவம்புரியும் தில்லையம்பதி எனப்படுகின்ற சிதம்பரத்தையே குறிக்கும். நடராஜப் பெருமானுக்குரிய திருவாதிளைத் திருவிழாவும், வைணவர்களின் முக்கியத் திருநாளான வைகுண்ட ஏகாதசியும் தனுா் மாதம் எனப்படும் மார்கழி மாதத்திலேயே அமைகின்றன என்பது ஒரு சிறப்பாகும். மார்கழி மாதம் திருவாதினர் நன்னாளில்தான் சிவபெருமான் உஸையவஞ்சுடன் ஆனந்தத் தாண்டவக் காட்சியை அருளி உலக மக்களை உய்விப்பதாக ஐதீகம். தில்லையம்பதி மட்டுமின்றி அனைத்துச் சிவாலயங்களிலும் திருவாதினர் திருவிழாவினையொட்டி, நடராஜப் பெருமானுக்கு ஆருத்திரா அபிஷேகம் எனப்படும் சிறப்பு அபிஷேகங்கள் செய்து வழிபடுகின்றனர். அபிஷேகப் பிரியான நடராஜமூர்த்திக்கு ஓராண்டில் ஆறு சிறப்பு அபிஷேகங்கள் செய்யப்படுகின்றன. சித்திரை மாதம் திருவோண நட்சத்திரி நாளிலும், ஆஸி மாதத்தில் உத்திர நட்சத்திரி நாளிலும், ஆவணி மாதம் வளர்பிறை சதுரத்துச் சித்திரத்திலும், புரட்டாதி மாதம் வளர்பிறை சதுரத்துச் சித்திரத்திலும், மார்கழி திங்கள் திருவாதினர் நன்னாளிலும், மாசி மாதத்தில் வளர்பிறை சதுரத்துச் சித்திரத்திலும் நடராஜப் பெருமானுக்கு அபிஷேகங்கள் நடைபெறுகின்றன.

(நன்றி: கடவுள் அருள் - ஜூன் 2006)

செய்திக் குறிப்புகள்

இந்து மாமன்றத்தீன் நடுத்தர்ப்பு நிலையம் சம்பந்தமான செயலமர்வும் கலந்துரையாடலும்

இந்து ஆலயங்கள் மற்றும் இந்து நிறுவனங்களில் ஏற்படும் பினாக்குகளை மத்தியஸ்தம் செய்து தீர்த்து வைப்பதற்கு வழிவகுக்கும் வகையில் ஒரு நடுத்தர்ப்பு நிலையத்தை ஆகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் நிறுவியுள்ளது.

மேற்படி நடுத்தர்ப்பு நிலையம் சம்பந்தமான ஒரு கலந்துரையாடலும் செயலமர்வும் கடந்த (நவம்பர்) மாதம் 28 ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 9.00 மணி முதல் 2.00 மணிவரை பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. மாமன்றத் தலைவர் மனிதநேயர் வி.கயிலாசபிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்த நிகழ்வில் பல இந்து ஆலயங்களின் அறங்காவலர்களும் இந்து நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டு தங்களது கருத்துக்களையும், பிரச்சினைகளையும் முன்வெந்தார்கள். ஒய்வுபெற்ற உச்சநீதிமன்ற நீதியாசர் சி.வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்கள், ஜனாதிபதி சட்டத்தாணி க.கனக ஈஸ்வரன் அவர்கள், ஜனாதிபதி சட்டத்தாணி எ.ஆர். கரோந்திரான் அவர்கள் ஆகியோருடன் மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் சட்டத்தாணி கந்தையா நீலகண்டன் அவர்களும் இந்த செயலமர்வில் பங்கு கொண்டு விளக்கமளித்தார்கள்.

இந்து ஆலயங்களில் அல்லது இந்து நிறுவனங்களில் ஏதாவது பினாக்குகள் ஏற்பட்டால் அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அப்பினாக்குகள் விடயத்தில் மத்தியஸ்தம் செய்து தீர்ப்பு வழங்குமாறு ஆகில இலங்கை இந்து மாமன்ற நடுத்தர்ப்பு நிலையத்துக்கு விண்ணப்பிக்கலாம். அந்த விண்ணப்பங்கள் இந்து மாமன்றத்தின் நடுத்தர்ப்பு நிலையத்தின் விதிகளுக்கு அமைய இருத்தல் வேண்டும். அப்படி மத்தியஸ்தம் செய்யப்பட்டு வழங்கப்படும் தீர்ப்புகள் 1995 ஆம் ஆண்டின் 11 ஆம் இலக்க நடுத்தர்ப்புச் சட்டப்படி நீதிமன்றங்களால் அமுல் படுத்த முடியும். இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்த விரும்புவர்கள் இந்து மாமன்றத் தலைமையகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

இந்து மாமன்றம் சைவ வித்தகர் யயிற்சி நெறியை கூரம்பிக்கிறது

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் சைவ வித்தகர் யயிற்சி நெறியொன்றை விரைவில் யாழ்ப்பாணத்தில் தொடக்கவிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணம், நல்லூர் கோயில் வீதியில் அமைந்திருக்கும் மாமன்றத்தின் யாழ்ப்பிராந்திய பணிமனையில் மேற்படி யயிற்சி இடம்பெறும்.

சமய வழிபாட்டு முறைகள், நாளாந்த வழிபாடுகள், விசேட வழிபாடுகள் சைவ ஒழுக்கங்களும் சமய சின்னங்களும், ஆலய கிரியைகள், வீட்டுக் கிரியைகள், திருமணக் கிரியைகள், ஏனைய கப நிகழ்வுகள், விரதங்கள், பண்டிகைகள், நீத்தார் நிகழ்வுகள், பெரிய புராணமும் சமய குரவர்களும், சமயப் பெரியோர்களில் வரலாறு அவர்களது போதனைகள் மற்றும் சைவ சித்தாந்தம் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக இந்தப் பயிற்சி நெறி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சைவசமய விரிவுரையாளர்களையும் சிவ தொண்டர்களையும் உருவாக்கும் வகையிலேயே இந்தப் பயிற்சி

நெறியின் போதனைகள் அமையவிருக்கின்றன. வதிவிடப் பயிற்சியாக நடைபெறவிருக்கும் சைவ வித்தகர் பயிற்சி நெறியைப் பூர்த்தி செய்பவர்களுக்கு சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படும். இதற்கான விண்ணப்பங்கள் மாமன்றத்தால் விரைவில் கோப்படவிருக்கின்றன.

வவனியா ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயத்தின் அன்னதான கலாசார மண்டபம்

மாமன்றத்தின் அங்கத்துவ சங்கமான வவனியா ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலய பரிபாலன சபையினரால் அமைக்கப்பட்ட அன்னதான கலாசார மண்டபம் கடந்த அக்டோபர் 22 ஆம் திகதியன்று திறந்து வைக்கப்பட்டது. இந்த மண்டபத்தை கட்டிமுடிப்பதற்கான செலவின் பெரும்பகுதியை மாமன்றம் வழங்கியிருக்கின்றது. அந்தவகையில், எழுபத்து நான்கு இலட்சத்து ஐம்பதினாயிரம் ரூபாவை மாமன்றம் நிதியுதவியாக வழங்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்படி ஆலய பரிபாலன சபைத் தலைவர் திரு. வி. எஸ். தேவுகுமாரன் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்த திறப்பு விழா நிகழ்வின் போது மாமன்றத்தின் சார்பாக தலைவர் மனிதநேயர் வி.கயிலாசபிள்ளை, பொதுச் செயலாளர் திரு.கந்தையா நீலகண்டன், பொருளாளர் திரு.வே.கந்தசாமி, மாமன்ற கட்டிடக்குழுத் தலைவர் திரு.எஸ்.ரி.எஸ் அருளானந்தன், மாமன்ற உபதலைவர் விடைக்கொடிச் செல்வார் சின்னத்துரை தனபாலா, மாமன்ற விடுதிகள் குழுச் செயலாளர் திருமதி. அ.கயிலாசபிள்ளை, மாமன்ற உபதலைவர் செஞ்சொற்செல்வார் ஆறு.திருமுருகன், மாமன்ற முகாமைப் பேரவை சிறப்பு உறுப்பினர் கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், மாமன்ற முகாமைப் பேரவை உறுப்பினர் திருமதி. இராஜமணோகரி புலேந்திரன், மாமன்ற அறங்காவலர் சபை உறுப்பினரும், மன்னார் மாவட்ட இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியத் தலைவருமான வைத்தியகலாநிதி மு.கதீர்காமநாதன், ஒன்றியத்தின் பொருளாரும் மாமன்ற முகாமைப் பேரவை உறுப்பினருமான வைத்தியகலாநிதி ஆ.அரசக்கோன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார்கள்.

மாமன்றத் தலைவர் மனிதநேயர் வி.கயிலாசபிள்ளை அவர்கள், நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய கவாயிகளது ஆசியுடன் மேற்படி மண்டபத்தை திறந்து வைத்தார்.

இந்திகழ்வின் போது, சமயப் பணியாற்றிவரும் பலருக்கு ஆலய பரிபாலன சபையினர் விருது வழங்கி கொள்வதிருக்கிறது. இவர்களுள் மாமன்றத் தலைவர் மனிதநேயர் வி.கயிலாசபிள்ளை அவர்களுக்கு “இந்து சிரோாத்தினம்” என்ற கெளரவ விருதும், மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன் அவர்களுக்கு ‘இந்து சிரோான்மணி’ என்ற கெளரவ விருதும், மாமன்றப் பொருளாளர் திரு.வே.கந்தசாமி அவர்களுக்கு ‘சிவநெறிக் காவலர்’ என்ற கெளரவ விருதும், மாமன்ற உபதலைவர் விடைக்கொடிச் செல்வார் சின்னத்துரை தனபாலா அவர்களுக்கு ‘சிவநெறிக் காவலர்’ என்ற கெளரவ விருதும் வழங்கப்பட்டன.

சிவபூமி மாணவர்கள் வழங்கிய கலை நிகழ்ச்சிகள்

யாழ். கோண்டாவில் சிவபூமி மனவிருத்திப் பாடசாலை மாணவர்கள் வழங்கிய கலை நிகழ்ச்சி கடந்த அக்டோபர் மாதம் 29 ஆம் திதியன்று மாலை பம்பலப்பிடிடி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. மாமன்றத்தின் அனுசரணையடினும், மனிதநேய அறநிதியத்தின் இணை ஆதாவதனும் இடம்பெற்ற இந்த நிகழ்வில் மனிதநேய அறநிதியத்தினாலும் தலைவர் மனிதநேயர் வி.கயிலாசுபிள்ளை அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகவும், விவேகானந்த சபை தலைவர் ஜானாதிபதி சட்டத்தரணி எ.ஆர். கரேந்திரன் அவர்கள், இந்து வித்தியா விருத்திச் சங்கத் தலைவர் திரு.எஸ்.இராமச்சந்திரன், அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற பிரதித் தலைவர் திரு.மா.தவபோகாராஜா, பம்பலப்பிடிடி கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி அதிபர் கலாநிதி த. முத்துக்குமாரசாமி, கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் கலாநிதி மு.கதீர்காமநாதன், யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க கொழும்புக் கிளை தலைவி செல்வி சற்சொருபவதி நாதன், இலங்கை தமிழ் மாதா சங்கத் தலைவி திருமதி சாந்தி பாலகப்பிரமணியம், கொழும்பு இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி அதிபர் திருமதி கோதை நகுலராஜா ஆகியோர் சிறப்பு விருந்தினர்களாகவும் கலந்துகொண்டார்கள்.

இந்த நிகழ்வின்போது, சிவபூமி பாடசாலை அதிபர் திருமதி கலைவாணி குகதாசன் மற்றும் பாடசாலை ஆசிரியைகள் ஆகியோருக்கு அவர்கள் ஆற்றும் மகத்தான சேவையைப் பாராட்டி பொன்னாடை, மலர்மாலைகள் அணிவிக்கப்பட்டு கொளரவிக்கப்பட்டார்கள்.

மாமன்றத்தின் அம்புலன்ஸ் சேவை

யாழ். மக்களின் நன்மைகருதி, மாமன்றத்தினால் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அம்புலன்ஸ் சேவை சிறிது கால இடைவெளிக்குப் பின்னர் மீண்டும் செயற்படத் தொடங்கியிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டு சிகிச்சை பெறுவர்கள், மேலதிக சிகிச்சைக்காக கொழும்புக்கு வரவேண்டிய தேவையேற்படும் போது மாமன்றத்தின் மேற்படி அம்புலன்ஸ் சேவையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். குறைந்த கட்டணத்தில் இந்த சேவையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். முடியும்.

இது தொடர்பான மேலதிக விபரங்களுக்கு 211/17, கோயில் வீதி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம் என்ற முகவரியில் அமைந்துள்ள மாமன்றத்தின் யாழ். பணிமனையுடன் (தொலைபேசி. இல 021-2221075) அல்லது கொழும்பிலுள்ள மாமன்ற தலைமையகத்துடன் (தொலைபேசி இல. 011-2434990) தொடர்பு கொள்ளலாம்.

இந்து ஒளி (காலாண்முதழ்)

இந்து சமய அறிவை மேம்படுத்தும் வகையில் அமைந்த கட்டுரைகள், கவிதைகள், ஆன்மீக புராணக் கதைகள் உட்பட பல பயனுள்ள அம்சங்களுடன் மாமன்றத்தின் காலாண்முதழாக கடந்த பதினாண்கு வருடங்களாக தொடர்ந்து வெளிவருகிறது.

பிரதி ஒன்றின் விலை	: ரூபா 30.00
வருடாந்த சந்தா	: ரூபா 120.00
தபாற் செலவு	
(நான்கு இதழ்களுக்கு)	: ரூபா 180.00

இரத்மலானை மாணவர் விடுதி

போர்ச் குழுநிலைகள் மற்றும் இயற்கை அனர்த்தங்களினால் பெற்றோர்களை ஒழுந்தும், பாதிக்கப்பட்டுமூன்று மின்னைகளின் நலன்கருதி அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் இரத்மலானையில் ஒர் இலவச விடுதியை ஆரம்பித்து நடத்திவருவதை உங்களில் பலர் அறிவீர்கள் 1998ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் ஆண் மின்னைகளுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்விடுதி பன்னிரண்டு ஆண்டுகளை நிறைவு செய்திருப்பது சிறப்புக்குரிய விஷயம். தொடர்ந்து 2002ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் பெண் மின்னைகளுக்காக “கக்தி இல்லம்” என்ற பெயரில் இன்னொரு விடுதியும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

மாமன்றத்தின் பராமரிப்பில் இயங்கிவரும் மேற்படி இரு விடுதிகளிலும் 150க்கும் மேற்பட்ட மின்னைகள் தங்கியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் இரத்மலானை இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி பயின்வதற்கான வசதிகளுடன், மேலதிகமாக தனிப்பட்ட வகையில் கல்வி போதிப்பதற்காக பிரத்தியேக வகுப்புகளையும் மாமன்றம் ஏற்பாடு செய்துள்ளது. விடுதியில் மாதந்தோறும் ஒரு விடுமுறை நாளில் அந்த மாதத்தில் விறந்த மின்னைகளாது விறந்த தினமும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

இவ்விடுதியில் வதியும் மின்னைகளுக்கு நீங்கள் அனைவரும் தாரளமாக உதவலாம். மின்னைகளுக்கு தினந்தோறும் போசனம் வழங்குவதற்காக உங்கள் பங்களிப்பையும் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

நன்கொடை வியாம் பின்வருமாறு அமைகிறது

காலைப் போசனம்	: 12500/- ரூபா
	: 15000/- ரூபா (விசேடம்)
மதிய போசனம்	: 17500/- ரூபா
	: 20000/- ரூபா (விசேடம்)
இரவுப்போசனம்	: 17500/- ரூபா
	: 20000/- ரூபா (விசேடம்)
மாலைதேநீர்/ சிற்றுண்டி	: 12500/- ரூபா
	: 15000/- (விசேடம்)

போசனத்திற்கான நன்கொடை அல்லது வேறு வகையில் உதவ விரும்புவர்கள் மாணவர் விடுதி மேற்பார்க்கவ யாளாருடன் (தொலைபேசி இல : 011 - 2625588) அல்லது அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைமையகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

தொலைபேசி இல : 011 - 2434990,
தொலைநகல் இல : 011 - 2344720

மாமன்றம் வாழ்த்துக்கூடு

மாமன்றத்தின் பிரதிச் செயலாளர் கலாநிதி முத்தையா கதிர்காமநாதன் அவர்கள் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் புதிய தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதையிட்டு மாமன்றம் இதயங்களிந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. புதிய பதவியின் ஊடாக இவரது சேவை திருவருள் துணைகொண்டு மேலும் சிறப்பாக அமையவேண்டும் எனவும் மாமன்றம் இனிதே வாழ்த்துகிறது.

மாமன்ற முகாமைப் பேரவையின் சிறப்பு உறுப்பினரான திரு. ந. சதாசிவஜயர் அவர்கள் மேலதிக பதவியாளர் நாயகமாக நியமனம் பெற்றதையிட்டு மாமன்றம் இதயழூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

பதிவாளர் நாயகம் தினைக்களத்தில் 36 வருட காலமாக சேவையைத் தொடரும் இவர், இதுவரையில் பிரதி பதிவாளர் நாயகமாக கடமையாற்றி வந்தவர். அண்மையில் மேலதிக பதிவாளர் நாயகமாக பதவியியர்வு பெற்றுள்ளார். இவரது சேவை திருவருள் துணை கொண்டு மேலும் சிறப்பாக அமைய வேண்டும் எனவும் மாமன்றம் இனிதே வாழ்த்துகிறது.

லண்டளில் கௌரவம் பற்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள்

பிரித்தானிய சைவத் திருக்கோயில்கள் ஒன்றியம் கடந்த செப்டெம்பர் மாதம் 4 ஆம், 5 ஆம் திகதிகளில் வண்டனில் நடத்திய 13 ஆவது சைவ மாநாட்டில் மாமன்றத்தின் உப தலைவர் விடைக்கொடிச் செல்வர் சின்னத்துரை தனபாலா அவர்களும், மாமன்ற முகாமைப் பேரவை உறுப்பினரும் மன்னார் மாவட்ட இந்து ஆலயங்களின் ஒன்றியத் தலைவருமான வைத்தியகலாநிதி மு. கதிர்காமநாதன் அவர்களும் கலந்து கொண்டு சிறப்புரையாற்றினார்கள். இவர்கள் இருவரும் ஒன்றியத்தினால் விருது வழங்கப்பட்டு கொரவிக்கப்பட்டார்கள்.

செப்டெம்பர் 4 ஆம் திகதியன்று நடைபெற்ற வண்டன் சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் 33 ஆவது ஆண்டு நிறைவு பிழாவிலும் விடைக்கொடிச் செல்வர் சின்னத்துரை தனபாலா அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார்.

நல்லூரில் இந்து ஓளி - நல்லைக் கந்தன் மகோற்சவ சிறப்பிதழ் வெளியீடு

யாழ், நல்லூர் ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் கடந்த ஆகஸ்ட் 31 ஆம் திகதியன்று முற்பகல் 11.00 மணியளவில் மாமன்றக் காலாண்டிதழான இந்து ஓளி-நல்லைக்கந்தன் மகோற்சவ சிறப்பிதழின் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது.

மாமன்ற உப தலைவரான செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்களது தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்த நிகழ்வின்போது யாழ். பல்கலைக்கழக இந்துநாகரிக பீடத் தலைவர் கலாநிதி மா. வேதநாதன், ஓய்வுபெற்ற நீதவான் விகடகவி மு. திருநாவுக்கரச அவர்கள், கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் ஆகியோர் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார்கள்.

Studies in Hinduism நூல் வெளியீட்டு விழா

இந்து மாமன்றத்தினால் வெளியிடப்பட்ட அமர்க்கலைப்புலவர் க. நவரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய Studies in Hinduism என்ற ஆங்கில மறுபதிப்பு நூலின் வெளியீட்டு விழா கடந்த ஆகஸ்ட் மாதம் 21 ஆம் திகதியன்று பம்பலப்பிட்டி சாஸ்வதி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

மாமன்றத் தலைவர் மனிதநேயர் வி. கமிலாசபிள்ளை அவர்களது தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்த நிகழ்வில் ஒய்வுபெற்ற உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் சி.வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகவும், கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சமஸ்கிருத விரிவுரையாளர் சிவழீ ம. பால கைலாசநாத சர்மா அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினராகவும் கலந்து கொண்டார்கள்.

இந்த நூலை அச்சிட்டு வெளியீடுவதற்கான நிதியுதவியை மனித நேயர் கமிலாசபிள்ளை குடும்பத்தினர் மாமன்றத்திற்கு வழங்கியிருந்தார்கள்.

மேற்படி நூல் வெளியீட்டு வைபவத்தின்போது மாமன்றக் காலாண்டிதழான “இந்து ஓளி”- நல்லைக்கந்தன் மகோற்சவ சிறப்பிதழும் வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டது.

காரரநகர் மணிவாசகர் சபை நடத்தும் தீருவாசக விழா

இலங்கையில் ‘அழுத்துச் சிதம்பரம்’ என அழைக்கப்படும் காரரநகர் சிவன்கோயிலில் 2010 டிசெம்பர் மாதம் 17 ஆம் திகதி முதல் 21ஆம் திகதிவரை காரரநகர் மணிவாசகர் சபை நடாத்தும் திருவாசக விழாவில் வண்டன் மெய்கண்டார் ஆத்னமும் கலந்து கொள்கின்றது. இந்த விழா மெய்கண்டார் ஆத்னத்தின் இருபத்தைந்தாவது வருட பூர்த்தியை முன்னிட்டு நடைபெறும் ஆரம்ப நிகழ்வாக அமையும். இவ்விழாவில் திருப்பணந்தாள் காசி திருமதத்தின் இணை அடிகள் கந்தாலூர்த்தி தம்பிரான் கவாமிகள் அவர்கள் கலந்துகொண்டு சிறப்பிக்கவுள்ளார். உலக சைவப் பேரவையின் முதல்வரும் - வண்டன் மெய்கண்டார் ஆத்னத்தின் முதல்வருமான சிவத்திரு யோகானந்த அடிகள் அவர்களுடன் சில உலக சைவப் பேரவை உறுப்பினர்களும் வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்து இவ்விழாவில் கலந்து சிறப்பிக்க உள்ளனர். உலக சைவப் பேரவை உறுப்பினர்களையும் மற்றும் சைவ மெய்யடியார்களையும் இவ்விழாவுக்கு வருகை தந்து பயன் பெற்றும்யுமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

- உலக சைவப் பேரவை

[தகவல்: உலக சைவப் பேரவை செய்திமடல் - நவம்பர் 2010]

அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து அன்பளிப்பு

இந்து மாமன்றத்தின் பராமரிப்பில் இயங்கிவரும் இரத்மலானை மாணவர் விடுதிக்கு கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க அவுஸ்திரேலியா கிளை ஏரா பன்னிரண்டு இலட்சத்திற்கும் மேலான பெறுமதியுள்ள பொருட்களை அன்பளிப்புச் செய்துள்ளது.

கடந்த செப்டெம்பர் மாதம் 15 ஆம் திகதியன்று இரத்மலானை “சக்தி இல்லம்” மண்டபத்தில் நடந்த விடுதிப் பிள்ளைகளின் பிறந்தநாள் வைபவத்தின்போது வருகை தந்திருந்த மேற்படி சங்கத்தின் செயலாளர் கல்வைப் திரு. சேயோன் அவர்கள் இந்த அன்பளிப்புப் பொருட்களை வழங்கினார்.

கோண்டாவில் சிவபூமி பாடசாலை மாணவர்களின் கலை விருந்து (29.10.2010)

சிவபூமி பாடசாலை மாணவர்களது அபிநிய
மங்கள வாத்தீயம்

இரத்மலானை “சக்தி இல்லம்” பின்னைகள்
இறைவணக்கம் செலுத்துகிறார்கள்.

கலை விருந்து வழங்கிய சிவபூமி பாடசாலை
மாணவர்களுக்கு கொரவம்.

கொரவம் பெற்ற பாடசாலை ஆசிரியர்களும்
நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட சிறப்பு விருந்தினர்களும்.

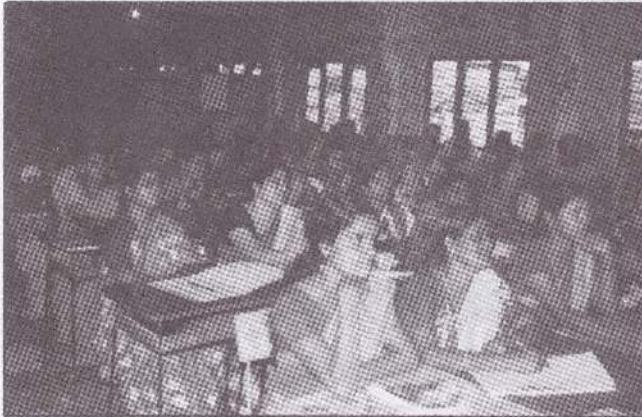
சிவபூமி பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர் மற்றும்
சிறப்பு விருந்தினர்கள்.

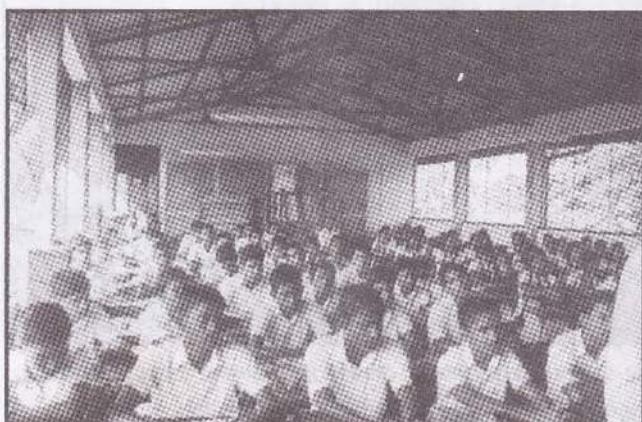
நிகழ்வுக்கு வருகை தந்திருந்தவர்களுள்
ஒரு பகுதியினர்

மாமன்றக் கல்விக் குழு நடத்திய செயல்மர்வு / பயிலரங்குகள்.

மாமன்றக் கல்விக் குழுவின் ஏற்பாட்டில் இந்து சமய ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கான செயல்மர்வு மற்றும் பயிலரங்குகள் நூட்டாளிய ரீதியில் நடைபெற்ற வருகின்றன. கல்விக் குழுச் செயலாளர் தீரு. த. மனோகரன் இது சம்பந்தமான ஒழுங்குகளைச் சொல்லுள்ளார். இதுவரையில் கம்பனை, மத்துகம, மாத்தளை, எட்டியாந்தோட்டை ஆகிய இடங்களில் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

கம்பனை இந்துக் கல்லூரியில் இடம்பெற்ற இந்து சமய ஆசிரியர்களுக்கான செயல்மர்வு

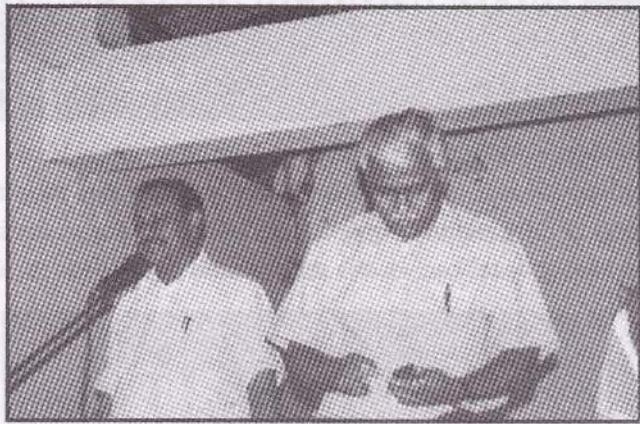
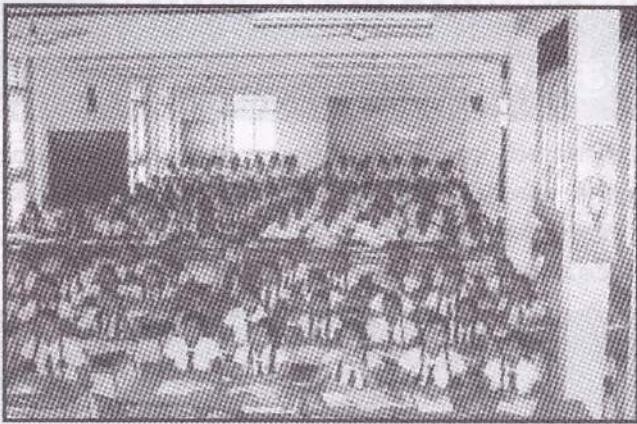

மத்துகம சென். மேரிஸ் கல்லூரியில் இடம்பெற்ற மாணவர்களுக்கான பயிலரங்கு

மாத்தளை பாக்கிய வித்தியாலயத்தில் இடம்பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கான செயல்மர்வு. இதில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு கல்விக் குழுச் செயலாளர் தீரு. த. மனோகரன் சான்றிதழ் வழங்குகிறார்.

மாமன்றக் கல்விக் குழு நடத்திய செயல்மர்வு/பயிலரங்குகள்.

ஸ்டாந்தோட்டை புளித மரியான் தமிழ் வித்தியாலயத்தில் இடம்பெற்ற மாணவர்களுக்கான பயிலரங்கு. வித்தியாலய அதிபருடன், மாமன்ற கல்விக் குழுச் செயலாளர்.

ஆலையறவேம்பு பிரதேச இந்து மாமன்றம் நடத்திய இந்து ஏழஷ்சி மாநாடு (23.10.2010, 24.10.2010)

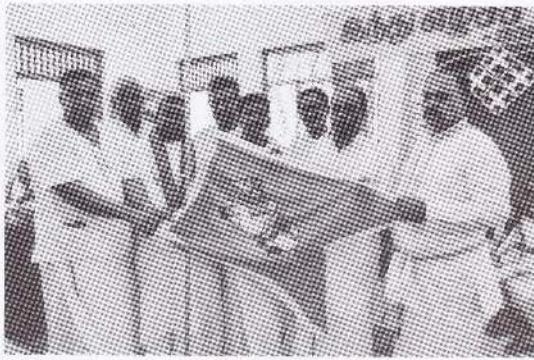

விழா மண்டபத்திற்கு பிரமுகர்கள் ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்படுகிறார்கள். அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற பிரதிச் செயலாளர் கலாந்தி மு. கதீர்காமாநாதன் மங்கள விளக்கேற்றி வைக்கிறார்.

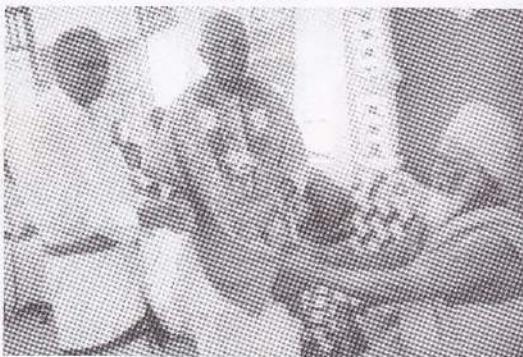

நல்லை ஆதின முதல்வர் ஆசியுரை வழங்குவதையும், மாமன்ற உபதகவைவர்கள் செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்களும், திரு. மு. பவளகாந்தன் அவர்களும் சிறப்புறையாற்றுவதையும் காணலாம்.

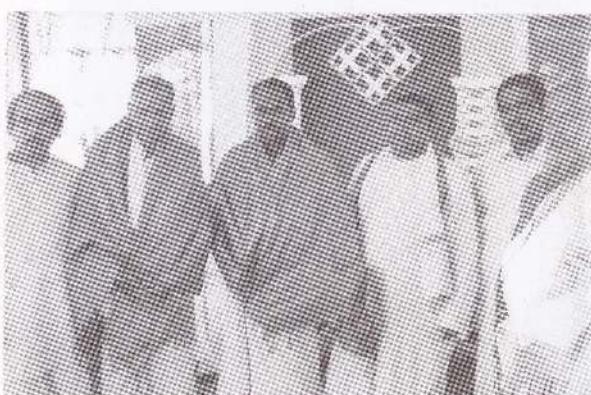
ஆலையடி வேம்பு பிரதேச நெடுஞ்செழுப்பு மாநாடு (23.10.2010, 24.10.2010)

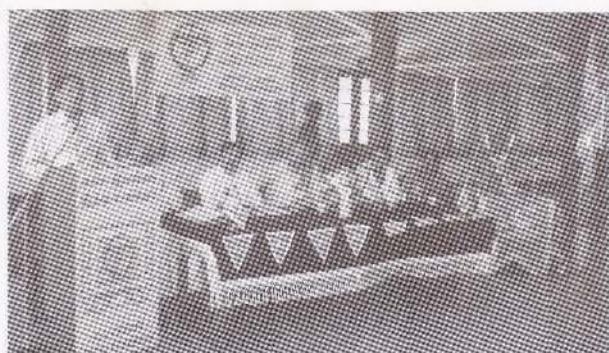
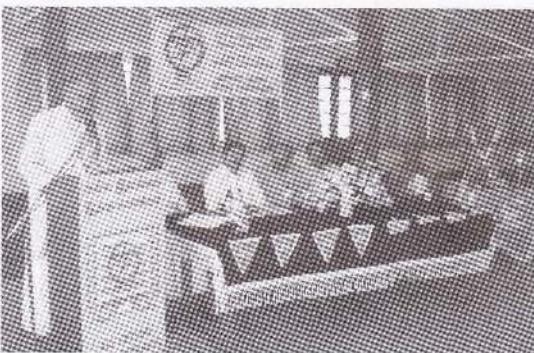
நந்திக் கொடி ஏற்றும் நிகழ்வின்போதும், சிவதொண்டர் அணி அங்குரார்ப்பண நிகழ்வின்போதும் கலந்துகொண்ட பாரானுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சி. யோகேஸ்வரன், அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற முதலமைப் பேரவை உறுப்பினர்களான் விடைக்கொடி செல்லர் சின்னத்துவர் தனபாலா, கலாநிதி முத்தையா கதிர்காம்யநாதன், திரு. எஸ். ரி. எஸ். அருளாணந்தன், வைத்தியகலாநிதி மு. கதிர்காம்யநாதன், கலாநிதி க. நாகேஸ்வரன் ஆகியோருடன் ஏனைய பிரமுகர்கள்.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைவர் மனிதனீயர் வி. கயிலாசபிள்ளை அவர்களுக்கு, நல்லை ஆதீன முதலவர் பொன்னாடை போர்த்திக் கெளரவிப்பதையும், வலுவிழந்தோருக்கான முச்சக்கர வண்டி வழங்கப்படுவதையும் காணலாம்.

நல்லை ஆதீன முதலவர், ஆலையடிவேம்பு பிரதேச இந்து மாமன்றத்தின் தலைவர், செயலாளர், பாரானுமன்ற உறுப்பினர் திரு. சி. யோகேஸ்வரன் மற்றும் பிரமுகர்கள்.

மாமன்றத்தின் நடுத்தரப்பு நிலையம் சம்பந்தமான செயலமர்வில் (28.11.2010), ஓய்வு பெற்ற உச்சநிதிமன்ற நீதியரசர் சி. வி. விக்ரேஸ்வரன் அவர்களும், ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி கனக-ஈஸ்வரன் அவர்களும் உறர்யாற்றுக்கிரார்கள். அருகே மாமன்றத் தலைவர் மனிதனீயர் வி. கயிலாசபிள்ளை, ஜனாதிபதி சட்டத்தரணி திரு. ஏ. ஆர். கீர்த்திரன், மாமன்றப் பொதுச் செயலாளர் திரு. கந்தையா நீலகண்டன், சிவபூரி க. வைத்திஸ்வரக் குருக்கள். இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களப் பணிப்பாளர் திருயதி காந்தி நாவுக்கரசன்.

மாமன்றத் தலைமையைப் பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற நவராத்திரி பூசை வழிபாடு.

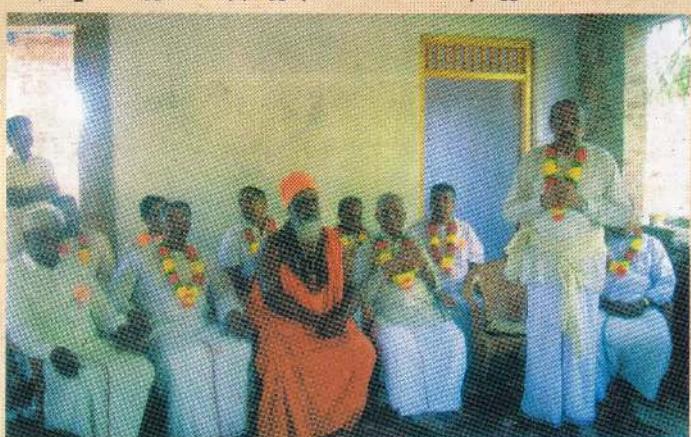

1

2

1. "Studies in Hinduism" ஆங்கில நூலின் வெளியீட்டு வைபவத்தின்போது மாமன்றத் தலைவர் மனிதநேயர் வி. கயிலாசபிள்ளை, இவரது பேரப்பிள்ளைகள், பிரதம விருந்தினர் நீதியரசர் சி. வி. விக்ரேஸ்வரன் அவர்கள்.
2. நிகழ்வில் இடம்பெற்ற இரத்மலானை "சக்தி இல்லம்" மாணவிகளது நடன விருந்து.

ஆஸயட்டேவம்பு பிரதேச இந்து மாமன்றம் நடத்திய இந்து ஏழுச்சி மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட நல்லை ஆதீன முதல்வர் மற்றும் அளில் இலங்கை இந்து மாமன்றப் பிரமுகர்களுக்கு கௌரவம் வழங்கப்பட்டிருப்பதுடன், அமெரிக்காவிலிருந்து வருகை தந்திருந்த திரு. கி. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு மன்றச் செயலாளர் திரு. வே. சுரவணபவன் மாலை அணைவித்து கொரவிக்கிறார்.

நந்தியின் பல வடிவங்களுள் ஓன்று
அதிகார நந்தி. கன்னாகம்,
மயிலணி பூஞி விசாலாட்சி அம்பாள்
சமீத பூஞி விஸ்வநாதகவாமி
கோயிலில் இந்த அதிகார
நந்திவாகனம் உள்ளது. இந்த
வாகனத்தில் கவாயி வீதிவெலம்
வரும் காட்சி இது.